

ПОДИГНИ ЈА НАДЕЖТА!

*Секој ден очекувај
да ти се случи
нешто добро*

ЏОЈС МАЕР

ПОДИГНИ ЈА НАДЕЖТА!

*Секој ден очекувај да ти се случи
нешто добро*

....

ЏОЈС МАЕР

Христијанска Црква „Оаза“
во Република Македонија

Наслов на оригиналот: Get your hopes up! - expect something good to happen to you every day

Автор: Joyce Meyer

Copyright © 2015 by Joyce Meyer

Joyce Meyer Ministries- U.S. Headquarters

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

Издава: ХЦ Оаза во РМ

adpavlovi@hotmail.com

www.crkvaoaza.com.mk

Издавач: Ангел Павлов

Превод: Роберт Миновски

Лектура: Елена Боцевска

Техничка подготовка: Печатница „2-ри Август“ Штип

Печати: Печатница „2-ри Август“ Штип

Тираж: 5.000 примероци

CIP - Каталогизација во публикација

Национална и универзитетска библиотека “Св. Климент Охридски”, Скопје

27-184.3

27-584.

МАЕР, Џојс

Подигни ја надежта! : секој ден очекувај да ти се случи нешто добро /
Џојс Маер ; [превод Даниела Павлова]. - Штип : 2-ри Август, 2018. - 184 стр.
; 25 см

Превод на делото: Get your hopes up! : expect something good to happen to
you every day / Joyce Meyer

ISBN 978-608-4662-80-8

а) Надеж - Религиски аспекти - Христијанство б) Духовен живот -
Христијанство

COBISS.MK-ID 107264522

Во оваа книга е користен превод на Библијата на македонски јазик од 2006 г.
Забрането е копирање на оваа книга без писмена дозвола од издавачот.

Содржина

Вовед		5
ДЕЛ ПРВИ НАДЕВАЈ СЕ НА ПОВЕЌЕ		11
1. Поглавје	Подигни го нивото на своите очекувања	13
2. Поглавје	Следи го водството	23
3. Поглавје	Воочи и елиминирај го секое “Не можам”	31
4. Поглавје	Енергијата на надежта	39
5. Поглавје	Запознавање на новиот себе си	49
ДЕЛ ВТОРИ НАДЕВАЈ СЕ И КОГА СИ ПОВРЕДЕН		59
6. Поглавје	Главата горе	61
7. Поглавје	Број ги благословите, а не проблемите	69
8. Поглавје	Зборови на надеж	77
9. Поглавје	Продолжи понатаму	87
ДЕЛ ТРЕТИ НАДЕЖ И СРЕЌА		97
10. Поглавје	Барај го доброто во сè	99
11. Поглавје	Заточеници на надежта	109
12. Поглавје	Биди одговор на нечија молитва	117
13. Поглавје	Надежта е наша котва	127

ДЕЛ ЧЕТВРТИ НАДЕЖТА Е ОВДЕ		135
14. Поглавје	Не чекај до утре	137
15. Поглавје	Божја перспектива	143
16. Поглавје	Изборот е твој	153
17. Поглавје	Надежта нека се прелие	163
	Епилог	173
	Дополнителни Библиски стихови за надежта	175
	Молитва за спасение	181
	За авторот	183

Вовед

Без вера не е можно да Му се угоди на Бог, бидејќи секој кој Му пристапува треба да верува дека Господ постои и дека ги наградува тие кои го бараат (види Евреи 11:6). Вера, значи имање доверба (убеденост) во тоа за кое се *надеваме* (види Евреи 11:1). Во Божјиот Збор е ветено дека ни е потребна вера како синапово зрно за да поместуваме планини (види Матеј 17:20). Авраам во вера се надеваше дека ќе ги добие Божјите ветувања (види Римјани 4:18). Некои луѓе се обидуваат да имаат вера, но немаат надеж. Не очекуваат дека заради Божјата огромна добрина, ќе им се случи нешто добро. Верувам дека надежта е претходник на верата и дека тие се поврзани. Не е можно да се има едната без другата. Како може негативна и безнадежна личност да оди во вера? Некои можат да веруваат во Бог, но мажи или жени на верата не само што веруваат во Бог, туку веруваат и дека Тој е добар и ги наградува тие кои Го бараат. Тие ја чекаат и очекуваат Божјата добрина, не затоа што ја заслужуваат, туку затоа што Бог ветува дека Тој ќе им ја даде.

Последните 38 години од животот ги поминав патувајќи околу светот, проповедајќи и поучувајќи го Божјиот Збор. Запознав многу неверојатни луѓе - луѓе како што си ти. Сопственици на бизнис, домаќинки, жени и мајки кои работат, уметници, проповедници, претприемачи, политичари, волонтери, самохрани мајки, самохрани татковци. Имав привилегија да сретнам жени и мажи скоро од секоја област од животот.

На некои од нив се им оди од рака и изгледа како да успеваат во сè што прават. Други ми се имаат доверено дека едвај живеат, ден по ден, обидувајќи се да сврзат крај со крај. Многу други се борат со толку тешки околности што се чувствуваат како животот да ги поразил.

Но, без разлика за каква личност станува збор и во каква ситуација се наоѓа, воочив дека постои едно нешто кое на сите нас очајно ни е потребно: надеж.

Надежта е радосно и убедено исчекување на добро. Таа е силна и универзална инспирација, растечка плима која ги подига сите бродови. Без разлика дали едвај сме дошле до пристаништето, или сме се заглавиле за доковите, или храбро пловиме кон морето, надежта ни го подига духот и нè предизвикува да веруваме дека *сепак се би можело да се сврти за добро*. Понекогаш е необјасниво, но непобитно чувство дека денес не е добар ден за откажување. Надежта е увереност дека нешто добро туку што ќе се случи!

Затоа верувам дека е неопходна една книга за надежта, која ќе ти помогне да ги откриеш нејзините неверојатни способности. Всушност, Библијата ни вели дека надежта е една од трите нешта кои не умираат откако се друго ќе не изневери (види Коринтјани 13:13). Без разлика кој си и во какви околности моментално се наоѓа твојот живот, без надеж не можеш да функционираш успешно. Ако околностите ти се лоши, сигурно ти е потребна надеж, а ако ти се добри, тогаш ти е потребна надеж за такви и да останат. Кога живееш во градината на надежта, таму секогаш нешто цвета!

Но, колку и да е голема надежта, многу лесно може да се замени со нешто друго. Ако твојата надеж е заоснована врз некоја личност, тоа е несигурен извор на енергија. Ако надежта ти е на работното место, можноста да заработиш пари или во пензијата, можеш да бидеш разочаран. Ако надежта ти лежи во твоите способности, таа ќе избледе во моментот кога ќе ти се заниша самодовербата.

Едноставно е: надежта е толку силна колку што е и нејзиниот извор. Затоа, темел на надежта мора да ти биде Бог и ветувањата кои ги наоѓаме во Неговиот Збор. Ако Бог не е изворот на надежта, тогаш таа е само убава мисла и моментална потрага. Всушност, надежта на која те повикувам е сосема различна од тоа коешто светот го нарекува надеж. Надежта на верникот е непоколебливиот, семоќен, сезнаечки и суверен единствен вистински Бог и Неговиот Син, Исус Христос.

Може и вака да се каже: без надеж во Бог, нема многу што можеш да постигнеш, но, со надеж во Бог, нема многу што *не можеш* да постигнеш.

Посветеното читање и проучување на Божјиот Збор ни покажува што се случува кога Божјите деца се осмелуваат да живеат со надеж. Низ Стариот и Новиот Завет, среќаваме обични луѓе - луѓе со слабости и неуспеси како што сме и ние - како надминуваат невозможни ситуа-

ции затоа што избрале да веруваат дека Бог има замислено нешто неверојатно...тие ја ставиле својата надеж во Него.

- Иако еврејските деца биле робови во Египет за многу генерации, надежта во слободата е тоа што го навело Мојсеј да мечтае за слобода од своите сурови владетели.
- Додека израелската војска се криеше во своите ровови од страв кон Голијат, Давид заради надежта победнички праша: “Што ќе добие човекот кој ќе го убие тој Филистеец и ќе го симне срамот од Израел?” (1Самоилова 17:26)
- Додека Аман подготвуваше завера да го убие народот на Естира, нејзе надежта и даде храброст да ги скрши правилата и да побара состанок со кралот.
- Заради надежта дека Исус е ветениот Месија, обичните луѓе зад себе оставале работа, пријатели, па дури и семејства и Го следеле до крстот.

Дали согледуваш како природата на надежта ги крши пречките и ги оттрга границите? Во секој еден од овие библиски примери, надежта е многу повеќе од мотивирачки мисли или мечтаење; надежта е нескротлива Божја бура која вели дека со Бог ништо не е невозможно.

- За Мојсеј, надежта ги кршела ланците;
- За Давид, надежта го поставила прашањето кое никој друг немал храброст да го постави;
- За Естира, надежта имала вера дека Бог може да ја употреби против сите неволји за да го спаси својот народ од уништување;
- На учениците, надежта им дала храброст да се навикнат на новиот живот и да станат луѓе кои ќе менуваат животи.

Верувам дека надежта може да го стори истото ова и во твојот живот. Затоа сум радосна што ја читаш оваа книга. И затоа сум радосна што користам случки, библиски принципи и практични животни лекции кои ќе ги најдеш на секоја страница, а тие ќе те охрабрат да ја *подигнеш својата надеж!* Стори го тоа...зграпчи ја ревносно и одбиј да живееш без надеж!

Цел живот, без разлика дали забележуваш или не, светот ти велел да не се *надеваш* премногу. Претходните болки, сегашните разочарувања и идните неизвесности те учат да ги скротиш очекувањата: “*Биди разумен, остани прибран, не очекувај премногу бидејќи може да се разочараш.*”

Тестот за бременост е позитивен...*не се надевај; сети се што се случи минатиот пат. Личноста која те повредила ти се извинува и сака да го поправи тоа кое го сторила...не се најдевај; ќе те повреди повторно.* На работа ти се укажува одлична можност...*не се надевај; веројатно нема да биде ништо од тоа.*

Но, живот без надеж и не е некој живот. Може да се каже дека само си претпазлив: *“Подобро да се спречи отколку да се лечи, Џојс”*, но, вистината е дека едноставно ти е страв. Страв ти е да бидеш повреден, страв ти е од разочарувања, страв ти е да се обидеш. Можеби стравот е вистински. Веројатно претходно си бил доста повредуван и си искусил многу разочарувања и обесхрабрувања. Искуството ти вели дека никогаш нема ништо да се промени, но Божјиот Збор ни вели нешто друго. Тој ни вели дека со Бог сè е можно!

Време е за промена! Верувај Му на Бог доволно за да би можел да се надеваш на најдоброто: најдобрата врска, најдобрите можности, најдобриот брак, најдобрите вести, најдобрите резултати, најдобриот живот. Очекувај дека денес ќе ти се случи нешто добро!

Бог сака да го имаш најдобриот можен живот. Ако некогаш си се сомневал дали тоа е вистина, само прisetи се дека Тој го даде своето најдобро кога Го испрати Исус. Исус умре за ти, ако го примиш дарот на спасението, да би можел да уживаш во вечноста на Рајот: но, исто така, умре за да можеш да уживаш во добриот живот и овде на земјата.

Во Јован 10:10, Исус рече: *“Јас дојдов за да имаат живот и да го имаат изобилно.”*

Додека ја читаш оваа книга, се надевам дека ќе видиш дека Бог сака да *“имаш живот и да го имаш изобилно.”* Тој за тебе го сака најдоброто духовно, ментално, емоционално, физички и во твоите меѓучовечки односи - секоја година. Секој ден, секој момент. И кога знаеш дека Бог го сака најдоброто за тебе, немаш избор, а да не бидеш исполнет со надеж. Бог сака да ги исполни сите твои потреби и да ти овозможи да им помогнеш на другите луѓе.

Ако денес си повреден, се сомневаш дали нешто ќе се промени на подобро...подигни си ја надежта;

Ако се мачиш во животот, прашувајќи се дали можеш понатаму...подигни си ја надежта;

Ако одгледуваш деца и се прашуваш што животот има за нив подготвено ... подигни си ја надежта;

Ако влегуваш во возбудлива авантура, ризикувајќи повеќе отколку кога било досега....подигни си ја надежта.

Кога ќе се осмелиш да ја подигнеш надежта, нештата во твојот живот ќе почнат да се менуваат. Верата ќе ти порасне, радоста ќе ти се врати, а мирот ќе владее. Ако можеш да се задоволиш со тоа дека само преживуваш или мислиш дека не може подобро или дека за тебе нема среќа, тогаш веројатно треба да ја занемариш оваа книга.

Ако си подготвен за промена, ако си подготвен за нешто подобро - продолжи да читаш. Надежта знае како на преубав начин да ги сврти животите на сите тие кои ќе ја прегрнат. Таа е проводник на идеи и мечти (Изреки 24:14), сидро кое не прицврстува додека беснеат животни бури (Евреји 6:19), доверба која не поттикнува да изградиме подобар живот (Изреки 23:18), и утеха која ја имаме кога знаеме дека не сме сами (Римјани 5:5).

Ако ова ти звучи добро, биди доволно храбар да направиш нешто што долго не си: „Подигни си ја надежта. Ќе ти биде драго што си го сторил тоа, бидејќи Бог чека да биде милостив кон тебе”.

ПРВ ДЕЛ

НАДЕВАЈ СЕ НА ПОВЕЌЕ

....

*„...Тие кои се надеваат на Господа, имаат нова сила:
се подигаат како орли...“
Исаија 40:31*

Многу често луѓето сметаат дека е погрешно да посакуваат повеќе од тоа што го имаат. Иако е вистина дека секогаш треба да бидеме задоволни со тоа што го имаме, тоа не значи дека е лошо да сакаме повеќе добри работи, се додека ги сакаме заради правилни причини. Како можеме да бидеме задоволни, а во исто време да сакаме повеќе? Јас моментално сум многу задоволна со сè во мојот живот бидејќи верувам дека времето кое Бог го одредил за мојот живот е совршено. Можам да бидам многу среќна со ова што го имам затоа што мојата радост и задоволство се во Христос. Сепак, во исто време, сакам повеќе, бидејќи сакам да отидам толку далеку во животот, колку што Бог ми дозволува да направам за Него и за другите, колку што е можно за човекот. Не сакам ни помалку, ни повеќе од најдоброто што Бог сака да ми го даде!

Сакам Бог да биде повеќе во мојот живот, и да имам поблизок и поинтимен одд со Него (види Филипјани 3:10). Сакам повеќе мудрост, повеќе стабилност и повеќе добри пријатели. Сакам повеќе за моите деца и сакам повеќе луѓе да Го прифатат Христос како свој Спасител. Сакам да видам повеќе чуда, исцеленија, пробиви и сила.

Искрено верувам дека ние можеме да бидеме задоволни се додека тоа што го имаме не нè вознемирува, додека во исто време копнееме за повеќе со правилни причини и во вистинското време (види Филипјани 4:11,19).

Јас верувам дека тие кои се задоволни со помалку од сето тоа што Бог може да направи за нив, навистина ја спречуваат Божјата големина. Тој сака да ја покаже Неговата сила во сечиј живот. Тој е подготвен да направи преку мерка, изобилно, над сè тоа што ние можеме да се осмелиме, да се молиме или да мислиме, бесконечно над нашите најголеми молитви, желби, мисли или соништа (види Ефесјани 3:20).

1. ПОГЛАВЈЕ

Подигни го нивото на своите очекувања

*„ ...Надевај се на Господа, охрабри се! Нека биде цврсто твоето срце!
Да, надевај се на Господа! ... ”*
Псалм 27:14

“Високите очекување се клуч за сè.”

- Сам Валтон

Ќе ти раскажам една приказна за една жена по име Бети. Бети е верник. Таа редовно ја чита Библијата. Исто така, еднаш месечно волонтира разделувајќи им ќебиња на бездомниците. Звучи прекрасно, зар не?

Но, постои нешто во врска со Бети што треба да го знаеш: кога таа не е наоколу, нејзините пријатели ја нарекуваат: “Бети, Лоша Вест”. Тие се чувствуваат навистина лошо заради овој прекар, но ако сме навистина искрени, Бети си го заслужува. Таа има свој начин на очекување, предвидување и наоѓање на најлошото во секоја ситуација. Ќе ти дадам еден пример.

Минатото лето, Бети и нејзиниот сопруг (неуспешниот Филип) отидоа на семеен одмор со нивните две деца (нема да постигне многу Вили и недоволно добрата Меган). Ти кажувам дека Филип е сопруг полн со љубов, а Вили и Меган се прекрасни деца, но Бети не се надева многу на нив. Таа не ни очкува многу од нив. Всушност, на некој начин таа го очекува најлошото, судејќи по нивните прекари.

Пред неколку месеци, Филип и Бети планираа да поминат една недела од летниот одмор на некоја популарна дестинација, но како се ближеше времето Бети едноставно знаеше дека ќе биде катастрофално. Кога беа на само 30 километри од местото, Бети не престана да се жали: “Ова беше лоша идеја. Редовите во паркот ќе бидат предолги. Се сомневам дека хотелот ќе биде толку добар како на рекламата. Се

обложувам дека ќе вrne цела недела”. Филип и децата се обидоа да ја убедат дека се ќе биде во ред, тие во секоја ситуација можат да го најдат доброто, но, ништо не може да го спречи нејзиното намкоресто расположение. Кутрите Филип, Вили и Меган... 500 километри возење изгледаше како 1500 километри макотрпна работа.

Може да се рече дека одморот ги исполни очекувањата на Бети. Редовите за чекање во аква паркот беа подолги од вообичаено. Тоа не им пречеше на Филип, Вили и Меган, имаа повеќе време заедно да се смеат и да планират која наредна лизгалка ќе ја испробаат, но, Бети беше страшно вознемирена. “Знаев дека ова ќе се случи!”, - мрмореше.

Ресторанот кој го избраа за вечера, уште од првиот пат не беше совршен. Келнерката ги извести Филип и Бети дека немаат од сокот кој тие го нарачаа. Филип си нарача друг пијалок; Бети одлучи да биде депресивна. “Неверојатно!”, - издишуваше.

Но, капката која ја прелеа чашата беше хотелската соба. Кога семејството се смести во собата таа вечер, открија дека телевизорот не е исправен. “Знаев! Знаев! Знаев!”, - огорчено се жалеше Бети. “Знаев дека овој хотел не чини.” Филип се јави до рецепцијата и службата за одржување набрзо донесе нов телевизор, но штетата веќе беше направена.

Бети - Лоша Вест, си го имаше својот одмор на лоши вести...токму тоа и го очекуваше.

Прашање на срцето

Приказната за Бети е измислена приказна за некој кој на моменти застрашувачки личи на мене и тебе. Сите ние често сме биле во ситуации каде мораме да се бориме со песимистичките ставови и ниските очекувања, опишувајќи го времето како “делумно облачно” наместо “делумно сончево” и кога ја гледаме чашата како “полу празна” наместо “половина полна”.

Лошите очекувања ја спречија Бети да ужива во својот летен одмор, но многу луѓе се спречени да си го уживаат животот заради тие ниски очекувања. Тие секој ден одат со негативни, критички ставови, наоѓајќи мана на сè, ретко надевајќи се на најдоброто бидејќи се презафатени барајќи го најлошото. Кога работите одат бавно, тие си мислат: “Имав чувство дека денес ќе биде лош ден,” а кога работите ќе тргнат на добро,

мислат: *“ова веројатно нема долго да потрае”*. Без разлика дали деновите се добри или лоши, било да се на врвот од планината или на дното, тие не уживаат во животот...затоа што никогаш не очекувале дека можат. Можеби јас и ти не сме како Бети, но ако бидеме искрени, секоја доза на безнадежност има разочарувачки ефект врз нашите животи. Зошто да не веруваме во најдоброто и да ја отвориме вратата на тоа кое Бог може да го направи?

Ниските очекувања се повеќе од неколку пакосни приговори на понеделник кој трае подолго од обично или чувство дека сме станале на погрешна нога. Да се очекува нешто лошо е симптом на еден подлабок проблем, на *духовен проблем*. Некоја личност може да има лошо минато полно со разочарувања кои кај неа предизвикале навика повторно да го очекува истото. Некои луѓе имаат толку ниска самопочит што веруваат дека не се вредни за нешто добро да им се случи, па затоа не ни очекуваат добро. Понатаму, постојат и оние кои не знаат дека Бог е добар и дека сака да направи добри нешта за своите деца. Ризикот кој овие симптоми го носат е сериозен. Кога би можеле да опишеме што се случува во нашите души на ист начин како што опишуваме некоја болест, тоа би звучело вака:

Доктор: Значи, велите дека сте потиштени духовно и емотивно. Ве молам кажете ми какви се вашите симптоми?

Пациент: Па, докторе, имам лошо претчувство во врска со иднината. Досега имав многу разочарувања во животот и ретко очекувам дека нештата содејствуваат во корист на мене или мојата фамилија.

Доктор: Вашите симптоми ми кажуваат сè што треба да знам. Вие боледувате од тешка безнадежност.

Симптомите на Бети се: негативност, грижа и жалење. Овие симптоми се последица од состојбата на нејзиното срце: безнадежност. Наместо да се надева на одличен семеен одмор, Бети го очекуваше најлошото. *Редиците ќе бидат долги. Нема да најдеме добар ресторан. Хотелот ќе биде одвратен.* Ниту во една од овие мисли нема надеж. Меѓутоа, Филип, Вили и Меган имаа други симптоми. Тие беа позитивни, оптимистични, ведри и подготвени да го искористат најдоброто од секоја ситуација. Беа полни со надеж, а нивните очекувања беа прилично високи.

Важно е да се сфати дека околностите беа исти, како за Бети така и за нејзиното семејство, но тие различно реагираа на околностите. Сите стоеја во долгите редици, сите јадеа во истиот ресторан, сите седеа пред расипаниот телевизор. Кога се случија сите овие нешта, ниските

очекувања на Бети беа потврдени, токму затоа таа сакаше да се откаже од сè. За остатокот од семејството, нивните високи очекувања беа тестирани, но тие избраа да останат полни со надеж и радост, што им овозможи да најдат начин да се изборат со околностите и да продолжат напред, уживајќи во секој чекор од патот.

Со оваа слика во мислите, ќе ти поставам едно важно прашање: Какви се твоите симптоми? Кога би погледнал во сопственото срце, што би пронашол таму?

**Дали се будиш
секое утро со радосно
исчекување дека
Бог ќе стори нешто
прекрасно во твојот
живот?**

Дали си како Филип, Вили и Меган? Возбуден за иднината, очекувајќи дека денес ќе биде подобро отколку вчера, а утре уште подобро и од денес? Дали се будиш секое утро со радосно исчекување дека Бог ќе стори нешто прекрасно во твојот живот?

Или си сличен на Бети - Лоша Вест? Дали се подготвуваш за најлошото? Дали се грижиш дека ќе се случи нешто лошо уште пред навистина да се случи? Дали користиш изрази како: *“повторно е сè по старо, ова никогаш нема да успее, требаше да знам дека сè ќе тргне наопаку и имам лошо претчувство во врска со ова?”*

За верата

Испитувањето на нашите срца е важна вежба додека заедно чекориме на ова патување преку надежта, бидејќи надежта во Бог и позитивните очекувања се доста тесно поврзани со вербата. За дискусија, лесно можеме да кажеме дека нивото на нашите очекувања

**Покажи ми
личност со ниски
очекувања и јас ќе
ти покажам личност
која употребува многу
малку вера.**

е всушност нивото на нашата вера. Покажи ми личност со ниски очекувања и јас ќе ти покажам личност која употребува многу малку вера. Но, ако ми покажеш личност со високи очекувања, јас ќе ти покажам личност која сè прави со голема верба. Сети се дека зборуваме за очекувања од Бог. Тоа е повеќе од само неколку позитивни

ставови, тоа е верување дека Бог ќе се погрижи за тебе и за сè што те вклучува тебе.

Божјиот Збор ни вели дека нашата вера - нашето позитивно, полно со надеж очекување - Му е угодно на Бог (види Евреи 11:6) и неколкупати во Евангелијата гледаме дека Исус бил охрабрен да делува заради верата - очекувањата - од Оној кој го повикал (види Матеј 9:29, Марко 5:34, Лука 7:50, Лука 17:19). Едно вакво чудо наоѓаме во Марко десетто поглавје. Многу ја сакам оваа случка и мислам дека има голема значајност за тебе и мене денес, бидејќи зборува за важноста на очекувањата.

Марко 10:46 - 47 гласи:

„...А кога Исус излегуваше од Ерихон, со Своите Ученици и со големо множество, Вартимерј, Тимеевиот син, слеп просјак, седеше покрај патот. И штом чу дека тоа е Исус Назареецот, почна да вика и да вели: “Исусе, сине Давидов, смилувај ми се!”

Ако размислуваш, Вартимерј имал многу причини да го очекува најлошото. Тој бил слеп просјак кој седел покрај патот секој ден, обидувајќи се да преживее од некој ситен кусур. Живеел доста тежок живот и ако некој би ги спуштил своите очекувања, тоа би бил Вартимерј. Можел да размислува: *“Ова е бескорисно. Не можам вака. Ништо нема да се промени. Зошто би се надевал?”* Никој не би го осудил.

Но, Вартимерј се осмелил да се надева во нешто поголемо во животот. Почнал да размислува на тоа што би можело да се случи, наместо на тоа што не би се случило. Ништо во неговите очекувања не било намалено кога почнал да вика со сета сила: “Исусе, сине Давидов, смилувај ми се (сега)!” Можеш ли да го слушнеш инсистирањето во неговиот глас? Како Вартимерј да одлучил дека во никој случај нема да ја пропушти оваа можност. Иако многу луѓе го “опоменувале, велејќи му да не зборува” (види Марко 10:48) не успеале да го замолчат. Викал се погласно додека Исус не застанал и го повикал.

Следува најдобриот дел од случката: Кога го донеле Вартимерј пред Исус, Господ му поставил скоро незамисливо прашање. Во стих 51, Исус му рекол на овој слеп просјак: “Што сакаш да сторам за тебе?”

Ова прашање звучи чудно, зар не? Неговите ученици во тој момент можеби си мислиле: *“Што сакаш да сторам за тебе? Господе, нели е тоа очигледно? Човекот е слеп. Како можеш тоа да го прашаш?”* Но, Исус прашал нешто подлабоко. Тој го прашал Вартимерј: *“Што очекуваш? Дали очекуваш оброк? Дали сакаш некој кој ќе те води за рака? Дали очекуваш само помош?”* Сите од овие нешта му биле потребни на Вартимерј и ако живеел со малку вера, можел да се задоволи со само една од нив.

Но, Вартимерј имал високо ниво на очекувања. Кога Исус го прашал: “Што сакаш да сторам за тебе?” Вартимерј не се двоумел, не морал да размисли за тоа, не се прашувал дали бара премногу. Вартимерј смело рекол: “Учителе, да прогледам.” Веројатно си запознаен со остатокот од случката. Исус длабоко бил допрен од верата на Вартимерј. Стих 52 гласи: “Тогаш Исус му рече: Оди си, твојата вера те спаси! И веднаш прогледа и тргна по Него, по патот.”

Вартимерј бил доволно храбар да верува во тоа, најдоброто од Бог, и токму тоа го примил од Него. Ова е вистина и во твојот живот и затоа нивото на твоите очекувања е толку важно за животот кој ќе го живееш. Ако не очекуваш дека Бог ќе направи нешто големо во твојот живот, тогаш нема да направи. Но, ако се осудиш да ги подигнеш очекувањата и почнеш да исчекуваш дека Бог сака да направи нешто големо, ќе почнеш да сонуваш, веруваш, молиш и ќе се однесуваш со самоуверена смелост, знаејќи дека Бог е за тебе и има сјаен план за твојот живот.

Бог е за тебе и има сјаен план за твојот живот.

Во случај да преиспитуваш дали е прифатливо за тебе да очекуваш добри нешта од Бог, те замолувам полека да ги прочиташ и медитираш над овие стихови од Исаија.

„ ... Но, Господ чека час за да ви се смилува, и по таа причина да ви искаже милост, зашто Господ е праведен Бог- блажени се сите кои се надеваат на Него...”

Исаија 30:18

Бог ги бара тие според кои може да биде добар, и ако бараш (очекуваш) Бог да биде добар спрема тебе, тогаш ги исполнуваш условите. Очекувај да го добиеш Него, бидејќи Тој самиот е поважен од сè останато. Но, сети се дека со Него доаѓа и сè тоа што нам некогаш ќе ни биде потребно.

Три чекори за подигање на нивото на очекувањата

Можеби го читаш овој дел и си мислиш: “Џојс, тоа звучи прекрасно, но како треба да очекувам повеќе? Трчам од еден до друг состанок, едвај си ги плаќам сметките, само се обидувам да си ги нахранам децата или да ја одржам работата. Го поминав цел живот во работа за да можам да стигнам до овде. Како воопшто можам да го подигнам нивото на очекување?”

Толку многу можам да кажам за верата. Илјадници книги се напишани на таа тема но, сакам да ти дадам три едноставни чекори кои можат да те подбутнат уште денес. Овие три чекори ќе ти помогнат да го подигнеш нивото на своите очекувања:

1. Верувај

Божјите деца се нарекуваат “верници” со причина. Кога си во искушение да се сомневаш, да се откажеш, да прекинеш сè, наместо тоа избери да веруваш. Верувањето е основа на твојата вера. Верувај во Божјиот збор. Верувај дека Неговите ветувања се вистина. Верувај дека Тој те љуби и верувај дека Тој има нешто прекрасно за твојот живот. Исус рекол дека само ако би верувале, би ја виделе славата Божја (види Јован 11:40). Славата е објава на Божјата совршеност.

Кога си во искушение да се сомневаш, да се откажеш, да прекинеш сè, наместо тоа избери да веруваш.

2. Моли се

Јаков 4:2 гласи: “Немате, бидејќи не молите.” Штом еднаш одлучиш дека навистина веруваш дека Бог може да се погрижи за сите твои животни потреби, помоли го Бог за тие потреби. Сподели ги сништата со Него. Како што Исус му рекол на Вартимеј: “Што сакаш да сторам за тебе?” Тој тебе ти го поставува истото прашање. Биди доволно храбар да Го замолиш Бог да стори нешто што само Тој може да го стори. Очигледно, сите ние треба да ја бараме Божјата волја и да Му веруваме дека ако Го молиме за нешто што не е добро за нас, Бог нема да ни го даде тоа, туку ќе ни даде нешто многу подобро.

3. Набљудувај

Додека одиш низ денот, очекувај Бог да ги услиши твоите молитви, да ги задоволи твоите потреби и да го исполни твојот сон даден од Него. Дури и ако сеуште не си ја видел објавата на тоа кое го очекуваш, или ако тоа не се случило на начинот на кој ти си сакал, тоа не значи дека Бог не делува. Биди благодарен за тоа додека чекаш на сегашната потреба.

На што и да се надеваш денес, подлабок од со Бог, подобро разбирање на Божјиот збор, постабилен брак, финансиски успех, можност да се вратиш на школување, можност за служба, нов почеток - ако е во твоето срце (и ако е во согласност со Божјиот збор), верувај, моли се, очекувај и набљудувај.

Вистинската промена која доаѓа со високите очекувања

Твојот живот ќе се издигне толку високо колку што ти е нивото на очекувањата.

Твојот живот ќе се издигне толку високо колку што ти е нивото на очекувањата. Не на тој начин што твоите очекувања моментално ќе ги изменат околината или околностите кои те опкружуваат, туку ќе го променат начинот на кој ти реагираш на тие околности и околина. Твоите очекувања те менуваат *тебе*. Тие те оспособуваат да ја очекуваш промената на своите околности со радосен став. Те прават смел, уверен, верник исполнет со радост, кој верува дека Бог има прекрасен план за својот живот.

Следи една едноставна приказна на која најдов, која илустрира радост која доаѓа од високите очекувања.

„Си живееле еднаш идентични близнаци. Биле слични во сè, освен едно нешто. Едниот бил оптимист, полн со надеж кој во секоја ситуација ја гледал само светлата страна на животот. Другиот бил мрачен песимист кој гледал недостаток во сè.

Нивните родители толку биле загрижени за крајностите помеѓу близнаците, што ги однеле на преглед кај доктор. Докторот предложил еден план. “На нивниот следен роденден, на песимистот дадете му нов велосипед, а на оптимистот само куп ѓубре.”

Ова изгледало премногу екстремно. Сепак, овие родители секогаш еднакво се однесувале кон своите деца. Но, во овој случај одлучиле да го пробаат советот на докторот. Кога дошол денот на роденденот, родителите на песимистот му подариле тркачки велосипед, најскап и најнов од тие кои претходно ги имал. Кога го погледнал велосипедот, првите зборови му биле: “Веројатно ќе паднам и ќе си ја скршам ногата.”

На оптимистот му дале внимателно замотана кутија со разнo ѓубре. Ја отворил и за момент изгледал збунет, а потоа истрчал надвор и рекол: “Не можете да ме измамите! Таму каде што има толку ѓубре, има и едно пони во близина.”

Подигни ја надежта!

Сакам да те охрабрам денес да го подигнеш нивото на своите очекувања. Не е важно како изгледа се околу тебе. Бог е поголем од какви било пречки со кои се соочуваш. Не претпоставувај дека не може да биде подобро од тоа каде што си бил досега и каде што си сега. Немој да веруваш дека твоето минато е и твоја судбина. Наместо тоа, избери да веруваш дека Бог ќе направи нешто уште подобро во твојот живот. Исус прашува: “Што сакаш да сторам за тебе?” Тоа е доста моќно прашање, затоа појди и подигни си ја надежта. Мора понито да е некаде во близина!

**Не претпоставувај
дека не може да биде
подобро од тоа каде
што си бил досега и
каде што си сега.**

2. ПОГЛАВЈЕ

Следи го водството

*„ ... Мојата душа се прилепува кон Тебе, Твојата рака ме потпира... ”
Псалм 63:8*

“Надежта е збор кој Бог го напишал на челото на секој човек.”

- Виктор Хуго, Les Miserables

Од сите безвременски игри кои децата ги играат, “следи го водачот” веројатно е најчеста. Било да се игра во градинка или во основно училиште, или со пријателите во паркот, секое дете некогаш се подредило во ред со врсниците за да се вклучи во оваа голема задача на следење на водачот. Се сеќаваш ли на оваа игра? Се сеќаваш ли на предизвикот да одиш во чекор со личноста пред тебе, дури и кога таа оди во чекор со личноста пред неа? Преку тунел, преку рид, дури и на лизгалка, би го поминале целото игралиште.

Една од работите на кои се сеќавам од оваа игра е дека возбудата која ја следи играта е директно поврзана со можностите на водачот. Ако имавме бавен водач, без креативност или со слабо чувство за правец, играта брзо би се растурила, децата би изгубиле интерес и би си нашле нешто друго поинтересно за игра. Слично на тоа, ако би имале пребрз водач, некој премногу вешт акробат, кој би ни заповедувал, играта не би траела предолго бидејќи никој не би можел да го следи. За играта да биде успешна, моравме да најдеме вистински водач-таков што би одел во прав ритам, кој би ја направил играта интересна и би не одвел некаде каде што сакаме да одиме.

Водството е клуч. Ова е единствената вистина која останува од детството, низ адолесценцијата, па дури и кога зачекоруваме во “светот на возрасните.” Ако си имал образован водич, веројатно си имал и прилично успешен тим. Ако си имал доволно среќа да добиеш

мотивиран и инспиративен наставник, најверојатно си научил повеќе од тој предмет, во спротивно што инаку би научил. Ако шефот те бодрел да дадеш сè од себе и те поставил на позиција во која можеш да напредуваш, веројатно си уживал во својата работа и добро си ги извршувал обврските кои ти биле доделени. Колку уживаш во одредено искуство и нивото на успехот кој го постигнуваш се директно поврзани со тој кој си избрал да го следиш.

Тоа кое го прави смисолот на игралиштето, во училищата и зад работното биро, исто така го прави смисолот во подлабоките области во животот, а тоа е водството. Тој или таа што избираш да ги следиш, ќе одреди колку уживаш во својот живот. Не зборувам за следење на шефот, наставникот или родителот, зборувам за една вечна одлука: изборот да го следиш Бог и Неговиот план за твојот живот.

Ако чекориш низ животот со сопствен план обидувајќи се сè сам да решиш, обидувајќи се да го следиш сопствениот план, веројатно ќе бидеш очаен и несреќен. Не мора да значи дека твојот план е потполно лош, туку, Божјиот план е неизмерно подобар.

Не мора да значи дека твојот план е потполно лош, туку, Божјиот план е неизмерно подобар.

Кога и да се одлучиш за својот план, наместо да се предадеш на Божјиот план, се одлучуваш за второто најдобро нешто. Затоа голем дел од стресот произлегува од твоето напрегање да ти успее сопствениот план. Штом наидеш на пречка - школата ја одбива твојата пријава, работниот план пропаѓа, личноста со која сакаш да се венчаш те одбие, куќата не се продава, притисокот расте бидејќи чувствуваш дека проблемот треба да го поправиш со својата сопствена снага. Ако ти си водачот, лесно ја губиш надежта бидејќи си свесен за своите мани, грешки и ограничувања.

Ако сакаш да живееш живот полн со надеж, најдоброто нешто кое можеш да го сториш е да му ја предадеш улогата на водач на Бог. Дозволи Тој да биде водачот и одлучи се дека ќе Го следиш со целото срце, верувајќи дека Тој има одличен план кој функционира совршено. Направи пауза од читање на неколку минути и запрашај се: *“Дали одлучно го следам Бог, или барам од Бог Тој да ме следи мене?”* Во Бог ќе најдеш водач кој се движи во совршен ритам и ги прави работите поинтересни. Иако ќе те однесе до места каде што не сакаш да одиш, чудесно ќе се најдеш на вистинското место во вистинско време. Чекањето на Бог не

значи дека треба само да си седиш и да не правиш ништо. Всушност, вистината е токму спротивна. И понатаму продолжи да ја планираш иднината, продолжи вредно да работиш за да успееш во тоа што е пред тебе, но работи на тие нешта откако ќе поминеш време со Бог, молејќи се за Неговото водство и насока. Кога правиш планови, не држи се слепо за нив. Чекори низ секој ден со став кој вели: *“Господи, верувам дека имаш план за мојот живот. Покажи ми ја насоката во која сакаш да одам. Затвори ја секоја врата која не е дел од твојот план и отвори ја секоја врата на можности кои сакаш да ги земам. Води и усмерувај ме денес и секој друг ден.”*

Кога нештата ќе тргнат на лошо и околностите станат тешки, луѓето кои го следат Божјото водство не паничат. Тие веруваат дека Тој ќе ја искористи секоја ситуација, лоша или добра, за да го реализира Својот план и цел. Сите ние правиме грешки и учиме многу лекции, но ако останеме исполнети со надеж, тогаш ќе можеме да уживаме во тоа патување. Можно е неколкупати непланирано да застраниме од патот, но Божјата цел на крај ќе излезе како победник.

Верувај му на Бог, не на себеси

Полесно е да се има надеж за духовен раст, брак, здравје, деца, меѓусебни односи и финансии кога Бог ти е водач и кога веруваш дека Тој има прекрасен план за твојот живот. Верувањето дека Бог има план за твојот живот и избирањето да го следиш Неговото водство за да ги видиш исполнувањето на тие цели, е целокупна вежба на доверба.

Тоа е како игра на доверба која луѓето понекогаш ја играат. Во оваа игра, една личност си дозволува себе си да биде кривка, паѓајќи на грб каде нема мрежа која би ја задржала, ниту штитник за да и го омекне падот, додека другата личност стои зад првата, за да ја фати пред да го допре дното. Кога велиш: “Боже, избирам да го следам Твоето водство. Верувам дека Твојот план е неспоредливо подобар отколку што мојот некогаш може да биде,” тоа е исто како да веруваш дека некој ќе те задржи. Но, постои една важна разлика: Бог ќе направи и многу повеќе; Бог те задржува и те носи многу подалеку од таму каде што претходно си бил.

Бог те задржува и те носи многу подалеку од таму каде што претходно си бил.

Одредено време морав да научам потполно да Му верувам на Бог и сеуште го правам тоа секој ден. Претходно имав навика да верувам само на себе си. Ја стекнав оваа навика години по обидување да им верувам на луѓето, за на крај да завршам разочарана и повредена. Потоа би одлучила никому веќе да не верувам. Заради овие болни искуства, почнав да верувам: *“Ако сакаш да направиш нешто како што треба, направи си го самата. Ако од никого не бараш ништо, или ако никому не го отвориш срцето, никој нема да може да те повреди.”* Но, овој начин на размислување беше нездрав и ме спречуваше не само од верување на другите, ме спречуваше да Му верувам на Бог. Ми беше потребна Божјата помош да ја скршам оваа лоша навика.

Божјиот Збор е доста јасен на тема верување во Бог наместо верување во нас самите. Изреки 3:5-6 вели:

„ ...Надевај се на Господа со сето свое срце и не се потпирај врз сопствениот разум. Мисли на Него на сите свои патишта и Тој ќе ги исправи твоите патеки... ”

Верувањето во Бог значи едноставно да веруваш дека Тој те сака, дека Тој е добар, дека Тој има моќ да ти помогне, дека Тој сака да ти помогне и дека Тој ќе ти помогне. Ние често им веруваме на сите освен на Бог, или им веруваме на сите *пред* да му веруваме на Бог. Им веруваме на нашите пријатели, на банката, берзата, владата или своите сопствени таленти и можности повеќе отколку што Му веруваме на Бог или Неговиот Збор. Дали некогаш си чул некој да рече: “Направив се што знаев, но ништо од тоа не успеа, изгледа дека веќе ништо не ми преостанува освен да се молам”? Повеќето од нас го имаат кажано ова и оваа изјава открива многу. Таа е друг начин да се каже: “Се обидов да си помогнам себе си и не успеав, други се обидоа, но ни тоа не помогна, ништо што направив не успеа, па веројатно немам избор освен да Му верувам на Бог!”

Бог сака да го ставиме на прво место во нашите животи.

Молитвата треба да ни биде прва линија на одбрана во секоја борба, а никогаш последна опција кога ништо друго не успева.

Бог сака да го ставиме на прво место во нашите животи. Сака да Му ја предадеме довербата и сигурноста... секогаш....во сè.

Тој сака да ја ставиме нашата надеж во Него, да имаме вера во Него, бидејќи кога ќе го сториме тоа, нема повеќе да живееме во разочарувачки, неплодни животи. Тој ќе не однесе во надмоќен изобилен живот, исполнет со радост. Исус умре за да ни го даде сето тоа. Сети се на песната која вели: “Мојата надеж е изградена на Исус, мојата праведност.” Стави ја сета твоја надеж во Бог и подготвувај се за највозбудливото патување коешто можеш да го замислиш.

Како да го следиш Божјото водство

Ако имаш одлучено да го следиш Водачот (Исус), во Римјани 8:1 пишува дека, како верници не мора да “живееме по тело, туку да живееме по Духот.” Еден од начините на кој можеш да согледаш дека живееш по тело (твојот сопствен план) наместо во Духот (Божјиот план) е дека ти недостига мир и постојано се мачиш. Ако размислуваш да направиш нешто, но немаш мир во врска со тоа, не прави го.

На пример: Можеби бараш работа, но единствената понуда која ти се пружа во твојата професија е на другиот крај од земјата. Но, ако не си се молел во врска со тоа, а ја направиш оваа одлука без консултација со Бог, убедувајќи се дека ова е единствената понуда која ќе ја добиеш, можеби се подготвуваш на година полна со страдање. Ако никој од твоето семејство не сака да одиш, а твојата одлука е причината за немирот и раздорите, треба да почекаш и да бараш од Бог да ти даде појасни инструкции.

Еве што ќе се случи: Ако мислите ти се нејасни и немаш мир, а твојата одлука предизвикува немир, тогаш не прави го тоа! Многу често се обидуваме да се убедиме себе си да направиме нешто за кое немаме мир, а тоа е отворен повик за неволји. Во претходниот пример, би се убедувале на следниов начин: “Па, јас навистина не сакам да се преселам и семејството е против тоа, а ни работата не е баш таква каква што барав, но може да биде добро. Тоа е најдобрата понуда која ја добив. Ми се смачи од чекање.” Пази се од вакви навидум рационални размислувања и без разлика колку си нестрплив, ако немаш мир во врска со селењето, подобро е да почекаш додека Бог не ти донесе некоја подобра можност.

Сфаќам дека финансиски треба да се издржуваш себе си и твоето семејство, но подобро ќе биде да прифатиш некоја друга работа во

твојот град додека ја чекаш совршената, отколку да се преселиш, за коешто немаш ни малку мир. Нека мирот биде тој кој во твојот живот ќе ја донесе крајната одлука за секое двоумење кое го имаш (види Колосјани 3:15).

Овој принцип е ист за секоја ситуација, било да се работи за наоѓање брачен другар, за одбирање црква, за пазарување, поставување здрави граници во некоја врска и така натаму. Нека секогаш ти биде целта да ги следиш Божјиот мир и мудроста.

Кога не си сигурен што да одлучиш.

Нека одлучи мирот!

Кога не си сигурен што да одлучиш, кога не си сигурен дали да си ги следиш сопствените желби или Божјите правци - погледај во судијата. Нека одлучи мирот!

Дури и кога ќе одлучиш да го следиш Божјото водство во животот, некогаш ќе направиш грешки. Кога ќе се случи тоа, немој да се обесхрабруваш, сето тоа е процес на учење! Учениците на Исус правеле грешки додека го следеле. Никогаш не треба да се срамиш да излезеш од нешто за кое си мислел дека е од Бог, а подоцна да сфатиш дека не е од Него. Едноставно можеш да кажеш: "Погрешив," и да продолжиш понатаму. Многупати јас го промашив совршениот Божји план, исто и ти. На тој начин ние учиме како правилно да слушнеме од Бог. Понекогаш ќе мора да исчекориш и да испробаш нешто за да дознаеш дали тоа е од Бог. Ако си направил сè што можеш за да ја откриеш Божјата волја во дадената ситуација, а и понатаму немаш јасен правец, тогаш направи го тоа што ти е на срце и верувај дека Бог ќе те води додека одиш на патот. Често велам дека никој не може да вози паркиран автомобил, па ниту Бог. Ако нашите животи не се во брзина, треба да ги ставиме во неа и да тргнеме во некој правец. Кога ќе исчекориме, тогаш ќе дознаеме!

Бог е со тебе и го води секој твој чекор

Добро е да знаеме дека, како верници, никогаш не сме сами. Ќе ти го објаснам ова: Ти никогаш не си сам. Бог не те води од некоја огромна одалеченост; Тој живее во твоето срце и оди со тебе чекор по чекор, без разлика низ што поминуваш. Иако може да ти изгледа дека нема никој покрај тебе и можеш да се чувствуваш осамен кога минуваш низ

тешкотии, сепак стави ја твојата надеж во Бог, бидејќи Тој ветил дека ќе биде со тебе и ќе те води.

Кога во животот ќе се сретнеме со тешкотиите, а тоа сите некогаш сме го искусиле, Ѓаволот сака да бидеме безнадежни, да немаме надеж. Тој ќе се обиде да те насочи на проблемите наместо кон Исус и кон многуте Негови ветувања. Додека Исус Навин патувал низ пустината, Бог му рекол да се држи на ветувањата и да не се отрга од нив, ниту лево ниту десно, за да напредува на сите свои патишта (види Исус Навин 1:4-7). Кога ќе дојдат неволјите, не дозволувај грижите и тешкотиите на светот да ти ја одземат надежта. Биди роб на надежта и прими двојна награда од Бог.

„...Вратете се во тврдината (сигурност и напредок), вие затвореници на надежта! Уште денес ви објавувам дека ќе ви наплатам двојно повеќе... ”

Захарија 9:12

Скоро читав за еден човек кој учи да управува со авиони. За време на еден час, инструкторот му рекол да го сврти авионот надолу и да го задржи во таа положба. Студентот направил како што му било кажано, но не бил подготвен на тоа што потоа се случило. Откако го направил тоа, моторот почнал да се гуши и авионот излегол од контрола. Со паника во очите, студентот гледал во инструкторот, барајќи помош, но тој не кажал ниту збор. Студентот наскоро се прибрал, повторно бил во правилна положба и ја исправил ситуацијата врз основа на својот претходен тренинг - на тој на кој сега бил првпат на проверка.

Кога авионот бил во правилна состојба и додека повторно сигурно летале, студентот се свртил кон инструкторот и почнал да зборува за своите стравови и фрустрации. Му изгледало дека инструкторот како да не е овде и поради тоа студентот не бил задоволен. Кога ги слушнал сите навреди од студентот, инструкторот смирено одговорил: “Не постои положба во која можеш да го усмериш овој авион од која јас не можам да те извлечам. Ако сакаш да научиш како да бидеш пилот, оди горе и направи го тоа уште еднаш.” Иако студентот поминал низ тешко искушение и во неколку страшни моменти се чувствувал сам, неговиот инструктор сето време бил со него. Тој не би допуштил да се случи што било на неговиот студент. Тој ја користел оваа неволја за да го подготви студентот со своите вештини кои ќе му требаат во иднината.

Ја споделувам оваа случка со тебе, бидејќи во твојот живот можеби постои период кога се чувствуваш како бескрајно да се извинуваш, период кога ти изгледа како моторот да ти се гуши, и како да си изгубил контрола. Бракот ти пропаѓа, сонот умира, си добил лоша дијагноза, детето отишло на погрешен пат, си изгубил доверба или работа. Во вакви тешки времиња, нормално е да чувствуваш паника и да се прашуваш дали си потполно сам. Но, само затоа што моментално се чувствуваш осамено, уплашено и напуштено, тоа не значи дека си таков. Бог е тука покрај тебе; Тој не те напушта.

Повторени закони 31:8 вели дека: “Бог никогаш нема да те напушти ниту да те остави,” а во Матеј 28:20, Исус ветил: “Јас сум секогаш со вас.” Ова се само две од многуте места во Божјото слово каде Господ те уверува дека никогаш нема да дозволи да одиш сам низ тешките времиња. Дури и во нашите најлоши денови, во тешките околности, знај дека не си сам.

Подигни ја надежта!

Кон што најмногу ја покажуваш својата страст? Што е тоа што те возбудува кога само мислиш на тоа? Управување со непрофитна организација? Волонтирање во твојот град? Отворање фабрика? Подигање семејство? Добивање диплома? Често желбите на срцето се толку силни затоа што Бог е Тој којшто ги ставил таму. На што и да се надеваш, предади го тоа на Бог, моли се за Неговиот правец, и ако чувствуваш мир по тоа прашање, преземи ги потребните чекори за да го оствариш тоа. Да се следи Бог, не значи само да седиш и чекаш - тоа значи да бидеш храбар и да чекориш во тоа.

Бидеш храбар и да чекориш во тоа. Стани и задвижи ја својата надеж... Бог те води кон нешто подобро од тоа што можеш да го замислиш.

3. ПОГЛАВЈЕ

Воочи и елиминирај го секое “Не можам”

„ ... Нека биде благословен (славен) Бог и Таткото на нашиот Господ, Исус Христос (Месијата). Во сето Негово милосрдие со воскресението на Исус Христос од мртвите, Тој нè роди повторно за жива надеж...”

1 Петар 1:3

„ ... Уште малку упорност, уште малку труд и тоа што изгледа како безнадежен неуспех, може да се претвори во славен успех...”

- Елберт Хубард

1981 година еден милионер кој самиот стекнал сè, Евгениј Ланг се вратил во градското основно училиште во кое бил пред 50 години. Се вратил за да одржи говор за полуматурантите, но бил вознемирен од нешто што му кажал директорот пред да застане на бината. Директорот на овој успешен бизнисмен му кажал дека по статистиката, три четвртини од учениците никогаш нема да завршат средно училиште, ќе го прекинат школувањето пред да добијат диплома. Ланг планирал да им зборува на учениците за важноста на вредната работа и како тоа води кон успех, но кога директорот му кажал за таа запрепастувачка статистика, тој веднаш го променил својот говор. Евгениј Ланг одлучил да направи нешто радикално.

Додека стоел пред полуматурантите во основното училиште во Харлем, Ланг им кажал како присуствувал на славниот говор на доктор Мартин Лутер Кинг “Јас имам сон” во Вашингтонскиот Марш 1963 година. Ги поттикнал сите студенти да сонуваат свој сопствен сон, а потоа им рекол дека сака да направи нешто за да им помогне да го видат остварувањето на тој сон. Тој ден Ланг се договорил нешто со младите студенти: ветил дека ќе плати школарина за секој ученик кој ќе го продолжи школувањето и ќе стекне диплома.

Тој ден настанала промена во животите на овие млади луѓе. Имале надеж, многу од нив за првпат. Кога подоцна им било направено интервју, едно момче рекло: “Имав нешто на што можев да се радувам, нешто што ме чека. Тоа беше златно чувство.” Ветувањето на Евгениј Ланг се претворил во школска програма, а подоцна и во национално движење. New York Times го објавил тоа на насловната страна, а радио емисијата „60 Минути“, емитувала за милионерот кој донел надеж на група ученици во градот. Почнале да стигнуваат илјадници писма и покани и во 1986 година Ланг започнал национална фондација под името “Јас имам сон” за да помогне на изградувањето на “Јас имам сон” школската програма низ целата земја. Од тогаш работат над 200 програми во 29 земји и повеќе од 15000 студенти, кои се наречени Сонувачи и кои примиле помош.

Што се случило со оние 61 полуматуранти - првите Сонувачи на коишто Ланг им одржал говор тоа лето 1981 година? Над 90 проценти од нив продолжиле со школувањето и завршиле средно училиште, а многу од нив продолжиле и со факултет. Сето тоа се случило поради дарежливоста на еден бизнисмен кој само сакал да помогне на група ученици да продолжат напред.

**Надежта е моќна,
но таа не успева
во атмосфера “Не
можам.”**

Надежта е моќна, но таа не успева во атмосфера “Не можам.”

Пред Ланг да го вети ова на групата сиромашни деца, многу од нив живееле под облак на “Не можам. *Ние не можеме да одиме на факултет, бидејќи не можеме да ги покриеме трошоците за школување. Па, зошто тогаш да завршиме средно училиште кога факултет не ни е опција?*”

Евгениј Ланг го елиминирал тоа “не можам”. Тој не отишол на предавања наместо нив, не им ги пишувал домашните или проектите, не ги пишувал тестовите наместо нив - сепак, тие требало да го сторат неопходното. Но, тој го воочил и го елиминирал најголемото “не можам” со кое тие се соочувале - и тогаш нивната надеж пораснала.

Божјиот одговор кога мислиш “Не можам”

Кога започна да ја читаш оваа книга, веројатно забележа дека овој прв дел го нареков: “Надевај се повеќе”. Тоа е затоа што сум убедена дека Бог сака да стори поголеми и подобри нешта во твојот живот. Тој сака да те однесе повисоко... Бог сака да искусиш повисоко ниво на радост, повисоко ниво на мир, повисоко ниво на задоволство, повисоко ниво на надеж. Списокот продолжува. Колосјани 3:1-2 вели:

„ ... И така, ако воскреснавте со Христа, барајте го тоа што е горе, каде што Христос седи оддесно на Бога. Мислете за тоа што е горе, не за тоа што е на земјата...”

Со Бог, нештата не стануваат полоши, туку подобри, не тонеш длабоко, туку се воздигаш високо.

Со Бог, нештата не стануваат полоши, туку подобри, не тонеш длабоко, туку се воздигаш високо.

Затоа Изреки 4:18 вели дека патеката на праведникот е “како светлина на разденувањето, што е се појасна до полниот ден” и затоа во Исаија 40:31 вели дека тие кои се надеваат на Господа “се издигаат како орлите”. Твојот живот во Христос може да биде живот кој секој ден станува се посветол, каде ќе се издигнеш повеќе од кога било претходно.

Но, една од најсилните и најефективни препреки кои те спречуваат да го искусиш тој живот кој Бог сака да го живееш е менталитетот *не можам*. Не можам е безмилостив кафез направен да те спречи да се издигнеш до својот полн потенцијал. Замисли го величествениот, храбар орел - птица која е создадена за да едри на своите крилја - заробен во кафез додека гледа како другите птици се издигаат. Тоа истото се случува кога живееш со менталитетот *не можам*. Наместо да го живееш животот за кој си создаден, ти си заробен од ограничувањата. “*Јас не можам да си го контролирам гневот. Јас не можам да најдам работа. Јас не можам да ја преболам таа навреда. Јас не можам понатаму. Јас не можам да се разберам со брачниот партнер. Јас не можам пак да бидам повреден. Јас не можам да го разберам ова. Јас не можам сам да одгледувам деца. Јас не можам да поверувам дека ова се случува. Не можам... Не можам... Не можам...*” Можеме вака да продолжиме и понатаму. Изгледа дека нема крај на нештата за кои луѓето веруваат дека не можат да ги сторат.

Дали го забележа важниот факт во претходниот список на мисли? Јас. Јас не можам... јас не можам... Јас... Јас...Јас. *Не можам* е размислување кое се фокусира на себе. Не доаѓа предвид да прими помош од други, а секако ни од Бог. *Не можам* гледа на нашите најслаби делови и доаѓа до овој безнадежен заклучок: не можам да го сторам ова.

Ова не е ништо ново. Мажи и жени во Библијата се бореле со истиот став. Сара мислела: „*Не можам да затруднам*“; „*Веќе сум премногу стара*“ (Види Битие 18:10-12). Мојсеј мислеше: „*Не можам да застанам пред Фараонот; Не зборувам добро*“ (Види Излез 6:30). Гидеон мислеше: „*Не можам да го водам Израел; Јас сум најмалиот во моето семејство*“ (Види Судии 6:15). Естира мислеше: „*Не можам да го спасам својот народ; Никогаш нема да бидам поканета кај кралот*“ (Види Естира 4:11). Исаија мислеше: „*Не можам да прорекувам; Јас сум човек со нечисти усни*“ (Види Исаија 6:5-7). Учениците мислеа: *Не можеме да го нахраниме овој народ; Се што имаме се пет векни леб и две риби*“ (Види Матеј 14:15-18). Во сите овие околности *не можам* стоеше како кафез кој стоеше таму само за да ги спречи овие мажи и жени да го исполнат Божјиот план за нивните животи.

Бог не очекуваше Сара, Мојсеј, Гидеон, Естира, Исаија или учениците да направат нешто со својата сопствена сила употребувајќи ги своите можности. Тој знаеше дека тие не можат...но, тоа не беше важно бидејќи Тој *можеше*. Преку Христос можеме да направиме сè што треба да направиме. Можеме да се соочиме со што и да е!

*„ ... Се можам преку Христа, Кој ми дава сила.
(подготвен сум за сè преку Тој Кој ми дава внатрешна
сила)... ”*

Филипјани 4:13

Навистина, Сара беше престара да има деца, Мојсеј сам не можеше да го убеди Фараонот, Гидеон не беше квалификуван да води војска, Естира не беше поканета кај кралот, Исаија беше човек со нечисти усни, И учениците немаа доволно храна за да го нахранат народот. Но, Бог имаше во план да го надмине секое *не можам* за да го исполни Својот план и волја. Се што требаше овие мажи и жени да сторат е да го воочат и отстранат своето *не можам*. Наместо да се фокусираат на своите слабости, тие избраа да се фокусираат на Божјата сила, а резултатите беа чудесни. Бог стори прекрасни нешта во нивните животи и преку нивната вера и послушност.

Ова е вистина и за тебе. Знам дека во твојот живот денес постојат нешта со кои се соочуваш и за кои мислиш: *“Јас едноставно не го можам ова. Не можам повеќе да ја поднесам оваа ситуација. Не можам повеќе да го трпам ова. Не можам да го чекам одговорот. Не можам да опростам. Ако би знаел низ што минувам, би ме разбрал. Јас едноставно не можам.”* Но, јас сакам да ти кажам дека Бог знае дека не можеш...И тоа не е важно, бидејќи Тој може.

„ ... Исус ги погледна и им рече: “За луѓето тоа е невозможно, но за Бога не е, зошто за Бога сè е можно!...”

Марко 10:27

Заземи го ставот: “Јас можам”

Можеби досега си минувал низ животот мислејќи дека не можеш да направиш нешто, бидејќи другите ти го велеле тоа. Можеби толку многупати си чул “не можеш” што си почнал да го прифаќаш и присвојуваш тој став и некаде по патот тоа *не можеш* се претворило во *не можам*. Жално е што постојат толку многу луѓе кои уживаат да им кажуваат на другите што не можат да направат. Понекогаш тоа ти се најблиските луѓе. Наставник, роднина, водачот на црквата, родител, пријател, личноста која многу ја почитуваш, и потиштувачки е кога овие луѓе не го забележуваат твојот потенцијал. Тоа може да не разочара и повреди ако му дозволиме, но, исто така, можеме да избереме друга насока. Можеме да избереме да Му веруваме на Бог кога Тој вели дека можеме!

Ако никој досега не ти го кажал тоа, слушни како Бог ти зборува: “Ти го можеш ова!” Овие зборови се моќни кога ќе ги чуеш и веруваш дека се вистина, бидејќи како што јас сакам да велама: “Чудата доаѓаат спакувани во *јас можам*.” Ти можеш да го надминеш ова, можеш да поминеш преку ова, можеш да опростиш, можеш да одгледаш побожни деца, можеш да имаш среќен брак, можеш да доживееш радост, можеш да ја оствариш својата цел, можеш да бидеш дисциплиниран, можеш да продолжиш напред. Можеш...можеш...можеш.

Кога ќе се сретнеш со некаков предизвик, без разлика колку голем ти

Кога ќе се сретнеш со некаков предизвик, без разлика колку голем ти изгледа, Бог ќе ти ја даде силата која ти е потребна.

изгледа, Бог ќе ти ја даде силата која ти е потребна. Вооружен со Божјата моќ, можеш да го пронајдеш и отстраниш секое “јас не можам” од својот живот и да го замениш со “јас можам.” “Го можам ова” е родител на “го сторив тоа”. (Israelmore Ayivor)

Во својата книга, насловена како „Анатомија на болестите: гледана преку очите на пациентите“, Норман Козинс, зборува за тоа како бил сместен во болница со дијагноза на ретка, исцрпувачка болест. Докторите му рекле дека е неизлечлива, дека ќе биде во болки до крајот на животот. Козинс се одјавил од болницата и направил нешто необично. Знаејќи дека негативните мисли и емоции му штетат на телото, Козинс одлучил да го отфри негативното и да го дуплира позитивното во својата ситуација. Одлучил дека му се потребни поголеми дози на надеж, љубов, радост и насмевки. Козинс почнал да го поминува времето така што секој ден го гледал филмот „Браќата Маркс“ и репризите од „Слатка камера“. Звучи прилично едноставно, но Козинс одлучил дека попрво би се смеел во своите услови, наместо да плаче од болка. Открил дека десет минути од смеење му овозможувале два часа сон без болка. Зачудувачки, неговата болест се повлекла, а приказната за неговото заздравување се појавила во New England Journal of Medicine. Илјадници луѓе му пишувале, благодарувалјќи му се на Козинс што го споделил овој експеримент, а Холивуд дури направил филм за него.

Му благодарам на Бог за докторите и напредокот во медицинската технологија која денес ја имаме. Не ти раскажувам за Норман Козинс за да те обесхрабрам, да не би одел на доктор. Ја споделувам оваа приказна како практичен пример за тоа колку е моќно да се исфрлат негативните ставови и размислувањата кои те сопнуваат. Во случајот на Норман Козинс, тоа дури влијаело врз неговата физичка состојба. Само помисли како може твојот живот да се промени кога би ја отфрлил негативноста

Само помисли како може твојот живот да се промени кога би ја отфрлил негативноста која е во “Јас не можам” и ја зграпчиш надежта во “Јас можам”.

која е во “Јас не можам” и ја зграпчиш надежта во “Јас можам”. Кога избираш да се насочиш кон нештата кои можеш да ги направиш во Христос, наместо на тие кои не можеш да ги направиш сам, тоа ќе ти ги промени мислите, зборовите, гледиштата, твојот став, тоа ќе ти го промени животот.

Тие кои се надеваат на Господа, никогаш нема да се разочараат или засрамат. (Види Римјани 5:4-5).

Правејќи го невозможното

Со Божјата помош ние можеме да го направиме тоа што изгледа невозможно, ако не се плашиме да се обидеме. Некои од најпознатите луѓе во светот имале став на “јас го можам ова” и направиле неверојатни нешта. Еве некои од нивните цитати:

„ ... Многу е забавно да се направи невозможното...”

Волт Дизни

„ ... Ништо не е невозможно за тој кој ќе се обиде...”

Александар Велики

„ ... Секој благороден чин, на почеток изгледа невозможен...”

Томас Карлајл

„ ... Единственото место каде твојот сон станува невозможен е во твоите сопствени мисли...”

Роберт Х. Шулер

„ ... Би постигнале многу повеќе нешта, ако не би мислеле дека се невозможни...”

Винс Ломбарди

„ ... Зборот “невозможно” не постои во мојот речник...”

Наполеон Бонапарта

„ ... Пред нешто да се направи, секогаш изгледа дека е невозможно...”

Нелсон Мандела

Не му дозволувај на својот ум да биде пречка за нештата кои можеш да ги постигнеш во животот. Мисли на големи нешта, како и на Бог! Штом секако ќе размислуваш, зошто тоа да биде за мали нешта? Верувам дека многу луѓе се плашат да размислуваат за големи нешта бидејќи не сакаат да бидат разочарани, но јас попрво би ризикувала некогаш да бидам разочарана наместо да живеам разочарувачки живот бидејќи никогаш ништо не сум се обидела. Се што некогаш било направено, било невозможно додека некој не го направил, па зошто тоа да не бидеш ти?

Ние имаме успешна служба во затворите и во последните 16 години, нашиот тим кој ги посетува затворите, беше во преку 3.200 затвори и подели 2.7 милиони мои книги со прибори како подарок. Го посетивме секој државен затвор во Америка, а сепак, кога првпат се обидовме да го напраиме ова, ни рекоа дека е невозможно. Во првиот затворски одбор кој го контактиравме за дозвола да ги посетиме сите затвори во државата, ни рекоа: “Тоа е невозможно - никој досега го нема направено тоа!”

Осмели се да сонуваш и твоите соништа би можеле да се остварат! Сонувај за што било и биди сигурен дека ќе го добиеш тоа за кое си сонувал. Можеш да ја прочиташ оваа книга, и се надевам, да ја завршиш со мислата: „Тоа беше добра книга. Се чувствувам како да имам повеќе надеж“. Но, те охрабрувам да не продолжиш туку така со животот како претходно. Дозволи им на зборовите од оваа книга да станат еден катализатор за поголеми нешта во твојот живот. Имај повеќе надеж, сонувај и размислувај на големо. Некој ќе го постигне тоа, а таа личност би можел да бидеш ти!

Подигни ја надежта!

Верувам дека Бог сака да ти помогне да се ослободиш од кафезот *не можам*. Можеш да ја примиш надежта уште денес, можеби за првпат. Каков и да е предизвикот или можноста која се наоѓа пред тебе, ти можеш да успееш, бидејќи Бог е со тебе и Тој ќе ти ја даде сета сила која ти е потребна. Негативните зборови од другите луѓе не се вклопуваат со Божјите ветувања и Неговото присуство во твојот живот. Кога Бог е со тебе, не е важно кој или што е против тебе (види Римјани 8:31).

Тргни напред и подигни ја својата надеж. Можеби си паднал во минатото, но денес можеш сè да надминеш. Можеби си правел грешки во минатото, но денес можеш да донесеш мудри одлуки. Можеби си се откажал во минатото, но денес можеш да истраеш. Можеби си се двоумел во минатото, но денес можеш да бидеш храбар. Можеби луѓето порано ти велеле дека не можеш, но денес можеш. Ослободи се од кафезот кој те спречува да уживаш во најдоброто кое Бог го има за твојот живот. Вивни се високо до плановите и целта која Тој ја има за тебе. Ако стане тешко, немој да се грижиш и да се плашиш. Ти тоа го **МОЖЕШ!**

4. ПОГЛАВЈЕ

Енергијата на надежта

„ ...Зошто си спомнуваме постојано за делата на вашата вера, за трудот на вашата љубов и за вашата трпелива надеж во нашиот Господ Исус Христос, пред нашиот Бог и Татко? ... ”

1 Солунјани 1:3

„ ... Надежта е слаткоумна и слатковидна. Таа црта слики, таа ја ткае фантазијата, таа ја исполнува иднината со восхит ... ”

- Хенри Вард Бишер

Кога разговарам со луѓето за надежта, дознавам дека многу од нив имаат погрешна слика за тоа што всушност е надежта. Ако не разбираш нешто или како тоа функционира, сè може брзо да се распадне.

Ова ме потсетува на една смешна приказна која еден човек ја сподели со мене, а се работи за предизвиците на тренирањето на фудбалскиот тим на неговиот син. Тој рече дека бил малку нервозен кога првпат се појавил на фудбалскиот терен. Никогаш порано не тренирал фудбал некогаш, а никое од децата до тогаш не играло фудбал. Знаел дека има доста работа пред себе. Сите деца се појавиле на време, носејќи нови копачки, шутирајќи сјајни, шарени фудбалски топки. Сите биле возбудени.

Овој нов тренер собрал четиригодишни играчи на куп, додека гордите родители им покажувале на своите деца и фотографирале слика по слика на своите телефони, веднаш потоа објавувајќи јавни статуси на социјалните мрежи. “Прв тренинг оваа година!” Тренерот на децата им објаснил дека ќе имаат “одлична сезона,” а на секој тренинг дека ќе играат “забавни игри” за секој од нив да ги научи фудбалските вештини. Децата се радувале кога се спомнал зборот игри, па тренерот одлучил да започне со игра со штафета. Рекол: “Вака, деца. Денес ќе имаме

трка со штафета!” Децата извикале во ист глас: “Ура!” Чувствувајќи се самоуверено поради ентузијастичниот одговор на овие предучилишни деца. Тренерот ги наредил во два реда, покажувајќи им како да ја водат топката до горе и назад. Рекол: “Тоа е како трка со штафета, а единствената разлика е во тоа што ја шутираш фудбалската топка.” Децата повторно извикале од возбуда.

“Подготвени ли сте, деца?” - извикал тренерот. “Дааааа!” - извикале децата во ист глас. “Подготви се.....Намести се....ТРГНИ!”

Кога тренерот викнал: “ТРГНИ!” настанал урнебес. Наместо по еден играч од секоја патека да започне да трчи до штафетата, додека останатите деца го чекаат својот ред (нормално однесување во трка со штафета), сите деца во исто време започнале да трчаат на сите страни. Слушнале “ТРГНИ!” и тргнале! Без ред, без структура – само хаос. На тренерот му требале, со помош на неколку збунети, но насмеани родители, добри десет минути да ги собере децата, тргајќи некои од нив од стативите на головите, враќајќи други од слободниот дел и пронашол едно збунето дете на другото поле како се обидува да се придружи на противничкиот тим.

Кога тренерот стигнал дома таа вечер, поуморен од кога било во животот, ѝ кажал на својата жена (наставничка во основно училиште) за фијаското. “Ги наредив,” ѝ реков: “Им објаснив дека ќе имаме трка со штафета. Викнав: “На своите места.....подготви се.....внимание.....ТРГНИ!” Зарем тоа можеше да тргне на лошо? Жената се насмеала и му објаснила на својот збунет маж дека децата во неговиот тим се четиригодишни, сеуште не тргнале ниту во основно училиште. Овие деца никогаш не ги научиле правилата на штафетата, бидејќи никогаш не биле во групни натпреварувачки тимови. Единствено што слушнале било “трка” и “ТРГНИ!” – и тоа е токму тоа што го направило. Не ја разбрале трката, а резултатот бил фрустрација и неред.

Додека размислувам за оваа приказна, сфаќам дека луѓето погрешно ја разбираат надежта, исто како што децата погрешно ја разбрале трката, а резултатите се фрустрација и неред. Постојат многу луѓе кои мислат дека надежта е пасивен збор – малку мрзлива емоција. Тие погрешно претпоставуваат дека, ако пасивно седат само надевајќи се дека нешто ќе се поправи, тогаш можеби и тоа ќе се случи. Но, надежта не е чувство поради кое седиш и ништо не правиш. Таа е повеќе од имагинација и желба. Ако ова е твоето согледување на надежта, нема да бидеш сигурен во врска со тоа што го сакаш и тогаш веројатно нема ни да го добиеш.

Надежта ни дава енергија и нè мотивира да дејствуваме. Како што кажав порано, тоа е среќно и самоуверено очекување на доброто и тоа среќно и самоуверено очекување на доброто прави да исчекориш во вера и да дејствуваш во послушност на Божјото Слово. Надежта е премногу возбудлива за да биде пасивна. Надежта одважно верува, се осмелува да одлучува, смирено зборува и стравствено истрајува.

**Надежта е премногу
возбудлива за да биде
пасивна.**

Со надежта нема неактивност, бидејќи со Бог нема неактивност. Бог секогаш се движи и работи во твојот живот и тој сака и ти да се движиш во послушност со Него. Мрзливата и пасивна личност која одолговлекува, никогаш не е среќна личност. Кога ја разбираш моќта на надежта, стануваш личност која е подготвена и возбудена што ќе се движи во верата и која го прави тоа што треба да биде направено кога ќе дојде вистинското време.

Понекогаш можеби чекаме на Господ, но вистинското чекање не е пасивно, туку е многу активно во духовниот свет. Ние *очекуваме* Бог да прави големи нешта. Постојат безброј стихови во Светото Писмо кои зборуваат за чекањето на Бог, а во Проширеното издание на Библијата, секој од овие стихови вели: “ ... да Го чекаме и очекуваме Господ...”. Ми се допаѓа тоа бидејќи ни разјаснува дека треба активно да очекуваме Бог да работи во нашите животи. Треба да бидеме подготвени да тргнеме на Божји знак, а додека чекаме, полни сме со надеж и уверение дека Бог планира нешто големо и прекрасно за нас. Сè што треба е да помислиш на бремена жена која очекува дете! Таа планира, сонува, се подготвува, постојано зборува и мисли за бебето кое е на пат.

Трчи во битката, а не подалеку од неа!

Кога ги читаш Псалмите, една од првите нешта која ја забележуваш е дека Давид бил човек полн со надеж и очекувања. Тоа може да се прочита и во текстовите кои ги напишал. Овде има само неколку примери:

„ ... Бидете храбри и Тој ќе ви ги укрепи срцата, сите кои се надевате на Господа, **Го чекате и очекувате!**...”

Псалм 31:24

„ ... Навистина, нема да се засрамат тие кои се надеваат на Тебе, Те чекаат и Те бараат... ”

Псалм 25:3

„ ... А сега, на што да се надевам, Господи? Мојата надеж и очекување се во Тебе! ... ”

Псалм 39:7

Без разлика дали чувал овци на полето, водел група одметнички војници или владеел како цар над Израел, Давид секогаш живеел во надеж дека Бог ќе направи нешто прекрасно во неговиот живот. Но, неговата надеж не му дозволила да седи и ништо да не прави. Напротив, надежта го поттикнала да дејствува. Давид верувал дека Бог прави нешто чудесно, но знаел дека е во партнерство со Бог и дека треба да биде послушно активен. Затоа ние често гледаме како Давид бара Божји упатства и потоа одважно презема чекори на вера (види 1 Летописи 14:10, 1 Летописи 14:14, 1 Самоилова 23:2, 2 Самоилова 2:1).

Можеш ли да замислиш Давид да бил пасивен, да му недостасувал ентузијазам и да бил недисциплиниран кога се соочил со Голијат? Замисли го Давид како си зборува сам на себе: *„Па, сигурно се надевам дека Бог нешто прави. Само ќе седам овде во ровот со останатите момчиња. Ќе се надеваме дека Бог ќе му испрати молња на овој џин.“* Ако тоа бил неговиот став, Бог ќе морал да употреби некој друг да би го поразил Голијат. Бог барал некој кој ќе сака да го заврши својот дел од задачата, некој чијашто надеж ќе го поттикне да дејствува. Давид бил таа личност!

Кога Давид се појавил во првите редови да им донесе храна на своите браќа, слушнал како Филистејскиот џин Го пцува Бог и се исмева на израелската војска и во истиот момент ја подигнал сопствената надеж. Им рекол на луѓето околу себе: *“Што ќе добие човекот, кој ќе го убие тој Филистеец и ќе го симне срамот од Израел?”* (1 Самоилова 17:26). Тој не размислувал за пораз, не размислувал за неуспех, не размислувал за околностите кои биле против него – тој бил полн со надеж дека ќе успее и ќе победи во битката.

Таа надеж го поттикнала Давид да дејствува. Помеѓу моментот кога за првпат ја почувствувал надежта и моментот кога всушност победил во битката, погледни кои чекори ги преземал: Давид одолеал на критиките на својот брат кој се обидел да го обезвредни и да го обесхрабри

(стихови 28-30), го убедил царот Саул да го пушти да се бори (стихови 32-37), го облекол Сауловиот оклоп, но одлучил да не го користи (стихови 38-39); одбрал пет камења како муниција за својата прачка (стих 40), му пркосел на Голијат предвидувајќи победа (стих 45-47), и истрчал во битка (стих 48).

Давид немал став кој вели: “Па, се надевам дека нештата добро ќе излезат. Ајде да почекаме и да видиме.” Тој имал став кој вели: “Мојата надеж е во Бог. Ајде да ја освоиме оваа битка!” Давид не побегнал од битката, ниту се сокрил од неа како што направиле војниците, тој отрчал во неа полн со надеж и вера дека преку Бог може да го победи тој џин. Давид имал позитивни очекувања дека нешто добро ќе се случи!

Можност на надежта

Можеш да имаш ист став како Давид. Надежта која се изградува во твоето срце додека ја читаш оваа книга можеш да ја употребиш за да бараш насоки од Бог, да исчекориш во вера и храбро да го направиш тоа што Бог ти го ставил на срце. Бог сака да направи прекрасни нешта во твојот живот, но нема да ги направи ако ти си безнадежен или негативен. Бог сака да учествуваш во чудо така што ќе бидеш енергичен и исполнет со позитивни очекувања. Можеби си мислиш: “Би сакал да почувствувам надеж, Џојс, но едноставно не можам.” Надежта не е нешто што чекаме да го почувствуваме, тоа е нешто што одлучуваме да го имаме.

Надежта не е нешто што чекаме да го почувствуваме, тоа е нешто што одлучуваме да го имаме.

Надевај се намерно! Надежта е силна, надприродна можност која не сакаш да ја пропуштиш! Огромен дел од нашата енергија е поврзан со нашите мисли, па ако се надеваме, нашата енергија ќе порасне исто како што ќе падне ако сме безнадежни.

Некои луѓе се надеваат дека Бог ќе направи нешто за да им ја промени нивната ситуација, но сепак никогаш сами ништо не преземаат. На пример, Тој кој не бара работа, нема да ја најде. Потоа постојат луѓе кои преземаат дејство, но не се надеваат на позитивен резултат. Ниту едните ниту другите нема да го добијат тоа што го сакаат.

Но, постојат оние ретки личности кои имаат Божји инспириран сон и тие се молат и преземаат дејство онака како што Бог ги води, и остануваат полни со надеж колку и да им се чини долго чекањето за да ги исполнат своите соништа.

Низ целата Библија, гледаме Божји луѓе како добиваат натприродни можности и учествуваат во своите чуда. Кога Бог ветил дека ќе ги сруши ѕидовите на Ерихон, Израелците марширале околу градот, победнички викајќи и борејќи се во битка...чекори на акција! Додека Исус подготвувал храна за 5.000 луѓе, учениците ја организирале толпата и им подавале храна... чекори на акција! Пред Исус да ја излечи жената која крварела, таа се пробила низ толпата и ја допрела Неговата наметка... чекори на акција! Кога Светиот Дух се спуштил на Педесетница, Петар стоел пред луѓето проповедајќи им го Евангелието...чекори на акција! Ако мажите и жените во Библијата можеле да ги грабнат своите можности и да преземат одлучни чекори на акција, и ти и јас можеме да го сториме истото.

Во твојот живот можеби е вака...

„Ако се надеваш на нова кариера, работиш на полето кое би можело да биде возбудлив и нов предизвик за тебе, нека таа надеж те поттикне на дејство. Можеби можеш да земеш часови за да го прошириш своето знаење и на тој начин да имаш корист во оваа нова професија. Можеби можеш да разговараш со луѓе кои се моментално на истиот пат до кариера и да ги прашаш што можеш да сториш за да се подготвиш. Потоа, како што правилно се подготвуваш, со своите сили побарај работа и прави го тоа со надеж во срцето и со позитивни зборови кои ќе ги изговараш.

Ако ти недостасува енергија, ако често си болен и се надеваш на подобро здравје, дозволи таа надеж да те поттикне на акција. Можеби можеш да се зачленеш во најблиската теретана и да започнеш со нова програма за вежбање. Веројатно имаш одредени навики во исхраната и спиењето кои треба да ги промениш за да си го подобриш нивото на енергија. Можеби тоа е нешто едноставно како на пример намалување на дневната количина на кафе. Лесно е да седиш и да чекаш Бог да

стори нешто, но не пропуштај да Го прашаш Бог што е тоа што Тој сака ти да го сториш.

Ако се надеваш дека некој тежок однос ќе се поправи, дозволи таа надеж да те поттикне на дејство. Наместо да чекаш другата личност да направи нешто, ти направи прв. Можеби можеш да ѝ напишеш на таа личност порака или охрабрувачки e-mail. Можеби можеш да ја викнеш таа личност на кафе и да ѝ се извиниш за нешто што можеби си сторил, а предизвикало навреда.

Ако се надеваш дека ќе се поправи твојата финансиска ситуација, се надеваш дека ќе живееш подобро отколку од плата до плата, дозволи таа надеж да те поттикне да дејствуваш. Можеби можеш да составиш свој буџет или да го процениш, да можеш да евидентираш каде одат твоите пари. Можеби можеш да се видиш со шефот и да го прашаш за неколку можности на работа кои би ја подигнале твојата заработка, а воедно и профитот на фирмата.”

Прво треба да бидеш јасен во врска со тоа што сакаш и што ти треба. Моли се за тие нешта со вера и биди полн со надеж додека чекаш на Господ. Увери се дека одиш во благовремена послушност спрема кое било упатство што ти го дава Светиот Дух. Некои луѓе се молат и потоа се сомневаат дали тоа за кое се молат некогаш ќе се случи. Ваквите молитви не се слушнати. Бог рекол да “се молиме и да не се сомневаме” (види Јаков 1:6). Единствениот начин да го сочуваме срцето и умот од сомнеж е да останеме исполнети со надеж и со позитивни очекувања. Надежта не би требала да биде еднократна или привремена работа. Надежта треба да биде постојана во нашите животи!

Во молитвата размисли за чекорите кои Бог би сакал да ги преземеш за да го видиш остварувањето на своите соништа. Ако нешто е од Бог, Тој ќе те води и ќе го благослови твојот труд и работа. Бог во срцето ми стави поучување на Неговото Слово и помагање на другите луѓе и јас искрено можам да кажам дека од тогаш не сум била неактивна. Имав многу обесхрабрувачки денови и тешки ситуации, но со време научив како да бидам исполнета со надеж. Тоа секогаш го подобрува мојот живот и ме прави подобра личност. Ако преземеш дејство кон исполнување на своите соништа и цели, можеш да го замолиш истото

тоа што и Мојсеј го молел: „Нека добрината на Господ, нашиот Бог, биде над нас! И зацврсти го над нас делото на нашите раце, зацврсти го делото на нашите раце“. (Псалм 90:17) Мојсеј не молел од Бог да ја благослови неговата неактивна пасивност, тој молел неговиот труд да биде благословен.

Бог ги користи скршените садови

Можеби го читаш ова поглавје и болно си свесен за времето кога не си успеал да преземеш некои чекори. Можеби тоа било можност кога си се решил на големи нешта, возбуден да преземеш важни чекори и навистина да оствариш нешто, но не ти успеало. Ако така се чувствуваш, сигурно можам да разберам низ што си поминал. Многупати сум давала

Но, не треба да дозволиме неуспесите од минатото да не спречат повторно да се обидеме во иднина.

сè од себе, но наместо да подобрам нешто, се чувствував како всушност сè да сум влошила. Мислам дека сите сме доживеале вакви денови. Но, не треба да дозволиме неуспесите од минатото да не спречат повторно да се обидеме во иднина.

Бог знае дека имаме свои ограничувања и мани. Нашите неуспеси не Го изненадуваат, и не Го спречуваат Бог да дејствува во нашите животи. Всушност, Бог често ги користи нашите ограничувања за да ја покаже Својата моќ.

Пронајдов една приказна која го илустрира тоа што го мислам:

„Еден водоносец во Индија имал два големи сада кои виселе на краевите од шипката која ја носел на вратот. Еден од садовите бил совршен и секогаш бил исполнет со вода за време на долгите прошетки од изворот до куќата на господарот. Другиот сад имал пукнатина и секогаш на крајот од патот останувал до пола полн. Секој ден за време на две години, водоносецот до куќата на господарот носел вода во едниот и пола во другиот сад. Секако, совршениот сад бил горд на своите достигнувања – совршен за тоа за кое што бил направен. Кутриот напукнат сад бил засрамен од својата несовршеност и очаен поради тоа што можел да постигне само пола од тоа

за што бил направен. По две години, кои несовршениот сад ги сметал за горчлив неуспех, тој му се обратил на водоносецот и му рекол: “Се срамам од себе си и сакам да ти се извинам.” “Зошто?” запрашал водоносецот, “Од што се срамиш?”

-Па, во последните две години можев да донесам само половина од водата дневно, бидејќи оваа пукнатина во мене пушта вода цел пат до куќата на господарот. Поради моите мани, не гледаш полни резултати од својот труд и работа, - рекол садот.

Водоносецот се сожалил на стариот напукнат сад и во своето сочувство му рекол: “Додека се враќаме дома, сакам да ги погледнеш прекрасните цвеќиња по патот.” И секако, додека оделе по ридот, стариот напукнат сад забележал прекрасно полско цвеќе покрај патеката по која оделе. Но, на крајот од патот, тој и понатаму се чувствувал лошо, бидејќи пола од содржината на водата повторно се излеала.

Тогаш водоносецот му рекол на садот: “Дали забележа дека цвеќето е само на твојот дел од патеката, а не и на другиот? Тоа е затоа што секогаш знаев за твојата мана и ја користев така што засадив семе од цвеќиња на твојата страна од патот. Секој ден додека се враќавме од изворот, ти го полеваше ова семе и две години го берев ова прекрасно цвеќе за да го украсам дворот на мојот господар. Да не беше ти тоа што си, не ќе ја имавме оваа убавина која ја украси неговата куќа.”

Како тој напукнат сад, ти можеш да постигнеш прекрасни нешта. Не е важно што имаш ограничувања и мани. Не дозволувај тоа што го сметаш за слабости да те спречи да преземеш важни чекори инспирирани од надеж. 2 Коринтјани 12:10 вели: “...зашто кога сум слаб (во човечка сила), тогаш сум (навистина) силен (способен, моќен во Божја сила)?” Нели е утешно да го знаеме тоа? Дури и кога си слаб, ти си силен, бидејќи Бог е со тебе. Тој го користи секој дел од твојот живот, дури и пукнатините, за да направи нешто преубаво.

Подигни ја надежта!

Надежта е возбудлива бидејќи ти дава да играш улога. Не мораш само да чекаш за одговорот да ти падне од небо. Можеш да ја донесеш својата надеж кај Бог, да ја бараш Неговата мудрост, водство и насоки, и потоа да ги преземеш вистинските практични чекори кон таа цел. Колку и да изгледа тешка задачата и што и да е против тебе, дозволи таа надеж да те придвижи, ден по ден. Додека со послушност го правиш тоа за што сметаш дека Бог те води, можеш со исчекување да Му се заблагодариш на Бог што работи во твојот живот. Секогаш можеш да сочуваш позитивен став и да изговараш позитивни зборови. Можеш да се сетиш и на останатите победи кои си ги имал во животот и да се охрабриш од нив. Победата ќе бара одлучност и дисциплина, но резултатите ќе бидат динамични. Па, затоа тргни и подигни ја својата надеж. Бог му помогнал на Давид да го порази џинот. Тој може да го стори истото и за тебе.

5. ПОГЛАВЈЕ

Запознавање на новиот себе си

„ ... А ние сите, со откриено лице, ја одразуваме Господовата слава и се преобразуваме во ист лик, од слава во слава, како што го прави тоа Господовиот Дух..”.
2 Коринтјани 3:18

„ ... Постојат три неверојатно тешки нешта: челик, дијамант и познавање на самиот себе...”

- Бенџамин Френклин

Промената не е едноставна, потребно е време за да се навикнеме дури и на добрите промени. Кога Бог нè менува, потребно ни е време да се увериме дека навистина сме се промениле. Апостол Павле го знаел ова. Кога размислуваме за Павле, размислуваме за духовен џин, автор на голем дел од Новиот Завет. Кога некој во црквата ќе стане и ќе каже: “Ајде да прочитаме сè што Павле напишал во Римјаните,” или “Како што Павле рекол во посланието на Галатјани...” никој тоа не го доведува во прашање. Но, некогаш Павле бил момче за кое сите се прашувале. Не бил голем апостол, бил само човек со ново име и лоша репутација: *фарисеј над фарисеите. Прогонувач на раната црква. Некој на кого не може да му се верува.* Се прашувам дали постоел некој период на приспособување – период кога Павле се чувствувал повеќе како Савле отколку како Павле. Се прашувам дали на Павле му требало време да се ослободи од Савле. Се прашувам дали некогаш се ракувал со некого и рекол: “Здраво. Јас сум Савле...мм... мислам, Павле. Јас сум Павле.”

Повеќето жени кои се омажени знаат дека за промена на презимето потребно е некое време да се навикнете. Си била Мери Смит, а сега си Мери Стиборски. Си била Сели Џонс, а сега си Сели Риглстајн. Потребно е некое време да се навикнеш на новото презиме, но имај предвид дека

Павле не поминувал само низ промена на името, Павле имал и промена на срцето, како и на природата. Замисли како зборува: “Здраво. Јас сум Павле. Сега Го следам Исус. Би сакал да ви зборувам за Него.” Сигурно луѓето го гледале овој прогонувач на христијани, фарисеј преобразен во проповедник и мислеле: “Чекај малку. Ова е тој Савле. Сум слушнал за него. Тој прогонува и апси христијани...не му верувам, а тешко ми е да поверувам и дека навистина се променил!”

Додека ние можеме само да шпекулираме колку луѓе на улица реагирале на Павловиот нов идентитет, Библијата точно ни кажува како реагирале неговите ученици – тие не се промениле. Не биле уверени дека Павле е нов човек. Дела 9:26 вели: “А кога дојде во Ерусалим, се обидувааше да им се доближи на учениците, но сите се боеја од него, зашто не веруваа дека е ученик.” Не би ни размислиле да го прифатат ако Варнава не стоел пред нив и гарантирал за карактерот на Павле. Секако, знаеме дека со тек на време го прифатиле, а остатокот од приказната е историја во Библијата. Но, постои само една реченица од претходниот стих на која сакам да посветиш внимание: “Не верувале дека е ученик.” Едно нешто кое може да ја направи оваа реченица уште по трагична би било да рекле: Павле *не верувал дека навистина бил ученик.*

Гледаш, Павле не можел да го контролира тоа што учениците го мислеле за него. Варнава морал да зборува со учениците, а Бог морал да ги промени нивните срца. Ништо од тоа не било во рацете на Павле. Едно нешто на кое Павле можел да влијае е врз сопствениот став. Кога вистината била кажана, веројатно не било важно во што веруваат сите други. Тоа што навистина било важно е тоа во што верувал Павле. Да не ја прифател новата личност која станал во Христа, никогаш не би ја проживеал својата судбина. Можеш ли да го замислиш Павле како оди наоколу и мисли: “*Би сакал да можам да патувам и да го проповедам Божјото Слово. Тоа е тоа што ми е на срце. Но, јас бев прогонувач на црквата. Секогаш ќе бидам Савле.*” Или: “*Касно започнав во животот. Нема можност да го направам сè тоа што би сакал да можам да го направам за Бог. Предолго бев Савле.*” Ако ова бил неговиот став, Павле би бил очаен и не би го постигнал сето тоа што Бог го имал за него.

Но, тогаш кога Бог започнал да работи во неговиот живот, Павле разбрал дека тој веќе не е Савле, па престанал да живее како Савле. Веќе не размислувал како фарисеј, не зборувал како фарисеј, ниту се однесувал како фарисеј. Нештата се промениле. Тој бил променет. Дадена му е надеж. И одбрал да делува во согласност со тоа.

Впрочем Павле бил тој кој напишал под водство на Светиот Дух:

„ ... Ако некој е во Христос, тој е ново создание (потполно нова личност), старото (претходната морална и духовна состојба) помина и ете нешто ново (и свежо) настанува...“

2 Коринтјани 5:17

„ ... Зашто ниту обрезанието (сега) е нешто ниту необрезанието, туку (само) ново создание (резултат на новото раѓање и новата природа во Христос Исус, Месијата)...“

Галатјани 6:15

Павле бил полн со надеж и бил возбуден поради својот живот бидејќи станало нешто “свежо и ново”, сега имал “нова природа” во Христос Исус. Павле веќе не шетал наоколу мислејќи, зборувајќи, грижејќи се, работејќи и однесувајќи се како Савле. Бил променет. Павле прифатил сè ново, што Бог правел во неговиот живот. Ги прифатил новите можности кои го чекале и новата личност за која Бог го предодредил.

Остави го старото јас

Тоа што е вистина за Павловиот живот, вистина е и за твојот. И ти си “ново создание (резултат на новото раѓање и новата природа во Христос Исус),” и ти можеш да искусиш дека настанало нешто “свежо и ново.” Не си веќе личноста која некогаш си бил. Бог направил толку многу во твојот живот. Тој те променил. Сигурна сум дека, како и јас, далеку си од совршен, но сигурна сум и дека си напредувал и дека си поминал долг пат до промени на подобро. Кога би застанал да размислиш за тоа кој си бил, за нештата против кои си се борел, би бил прилично возбуден што Бог те донел волку далеку.

Кога би застанал да размислиш за тоа кој си бил, за нештата против кои си се борел, би бил прилично возбуден што Бог те донел волку далеку.

Мојот маж, Дејв, утрово ми зборуваше за еден човек со кого игра голф. Тој човек споделил со Дејв дека неговата жена, иако христијанка, никогаш не преминала преку злоупотребувањето во своето детство.

Со години имала ментални и емоционални проблеми, а сега има и многу физички проблеми поради внатрешниот стрес под кој живее. Додека Дејв и јас разговаравме за тоа и зборувавме зошто меѓу луѓето со потполно исто минато има некои кои потполно заздравуваат, додека други не успеваат, дојдовме до ист заклучок. Да можеме да закрепнеме од болката од минатото, мораме навистина да веруваме дека сме нови созданија во Христа. Мораме потполно да го оставиме тоа што сме биле и да научиме да живееме во воскресението кое Исус ни го овозможил. Мораме да престанеме да се поистоветуваме со грешната, ранета или злоупотребена личност која сме биле и да започнеме да се идентификуваме со нова личност каква што Бог нè создал во Христа.

Во животот на верникот, надежта има корени во разбирањето дека Бог ги променува нештата. Промена, ново раѓање, трансформација. Ова е добрата вест на Евангелието. Сам, си бил оставен, скршен, далеку од Бог и без надеж. Но, поради Неговата голема љубов, Бог Го испратил Исус за да можеш да бидеш пронајден, исцелен, помирен со Него и да може да ти биде вратена надежта. Промената е во спасението – промена која сега е возможна поради Божјата љубов за тебе и за мене.

Промената не е само во спасувањето, туку и во твојот секојдневен од со Бог. Низ целото Писмо, секогаш кога поединци се среќавале со Бог, се случувале промени. Аврам станал Авраам (види Битие 17:5), Сараја станала Сара (види Битие 17:15), Јаков станал Израел (види Битие 23:28), Симон станал Петар (види Јован 1:42), Савле станал Павле (види Дела 13:9). Не се менувале само имињата – се променувала и насоката на човечките животи. Пастирот станал цар. Бегалецот станал народен водач. Рибари станувале ученици. Фарисејот станал апостол.

Важно е да забележиме дека овие мажи и жени, како и Павле, кога Бог донел промени во нивните животи, тие ги прифатиле и новите карактери за кои Бог ги создал. Давид не се шетал со менталитетот на млад пастир, ја прифатил својата улога на цар. Мојсеј не се криел веќе во страв од Фараонот, туку важно изјавил: “Пушти го мојот народ да си оди!” Петар веќе не бил исплашен, станал и проповедал на илјадници луѓе на денот на Педесетница. Секоја од овие личности го прифатила тоа што Бог го сторил и тоа што го прави во нивните животи, а тоа го можеш и ти. Всушност, ако не го прифатиш тоа, секогаш ќе се бориш и ќе живееш на ниско ниво во животот, далеку од возбудливиот, моќен живот кој е твој во Исус.

Да те прашам: „Веруваш ли дека Бог безусловно те сака? Веруваш ли дека СИТЕ гревови ти се простени? Веруваш ли дека си ново создание со ново срце и дух? Дали си се прифатил себе си? Дали се сакаш себе? Дали веруваш дека те чекаат возбудливи нешта?“

Ако веруваш во ова, дозволи ми да ти честитам бидејќи си на добар пат кон неописливо добри нешта. Ако не веруваш, тогаш е време да го проучиш Божјото Слово додека не поверуваш. Верувај во ветувањата на Божјиот Збор повеќе отколку што веруваш на своите чувства, и немој да се откажеш додека не освоиш победа. Обнови го својот ум со вистината за новото создание. Верувај дека ти си Божја правда во Христа! Ти си оправдан и посветен преку крвта на Исус! Имаш таленти и способности дадени од Бог! Бог живее во тебе! Тој никогаш нема да те остави ниту напушти! Кога ќе сфатиш дека си нова личност, ќе имаш нова надеж.

Личноста која си бил некогаш, грешките кои некогаш си ги правел, неправедните нешта кои ти се случувале, борбите низ кои некогаш си минувал – овие нешта повеќе не мора да те кочат. Немој да одиш наоколу зборувајќи си на себе: *“Имам проблем со лутината. Едноставно не можам да се контролирам.”* Не, таа личност е таа што некогаш си бил. Бог те променил одвнатре и Неговата сила која е во тебе сега, те променила. Сега си личност полна со мир и Божја радост. Прифати ја таа личност. Почнуваме така што веруваме во добрата вест на Евангелието, а потоа ги обновуваме своите умови проучувајќи го Божјото Слово и почнуваме да живееме во светлото на новата личност којашто сме во Христос.

Наместо да го поминуваш животот со менталитет на жртва, зборувајќи си: *“Па, едноставно не можам да верувам на никој. Никогаш нема да имам здрава врска поради своето минато,”* или: *“За ништо не ме бива,”* треба да ја прифатиш исцелителната сила на Господ во својот живот. Ти си нова личност. Тој ја исцелува секоја рана и го враќа тоа што си го изгубил. Всушност, Тој ќе ти даде двоен благослов за нештата кои ти биле одземени (види Исаија 61:7). Ако си бил повреден во минатото, тоа не те прави жртва до крајот на животот. Можеш да ја надминеш таа болка и да живееш победнички живот. Ти си ново создание во Христа, полн со нова сила и нова надеж. Запамти, твоето минато не е твоја иднина!

Самоуверено можеш да живееш секој ден знаејќи дека си посилен отколку што си бил, бидејќи Бог секој ден прави големи нешта во твојот живот.

Самоуверено можеш да живееш секој ден знаејќи дека си посилен отколку што си бил, бидејќи Бог секој ден прави големи нешта во твојот живот. Тоа не значи дека си постигнал сè што сакаш да постигнеш и тоа не значи дека сега правиш сè совршено, туку тоа значи дека сега можеш да имаш нова надеж. Таа надеж те поттикнува да

кажеш, како Павле: “Не велама дека веќе го достигнува или дека веќе дојдов до совршенство - туку настојувам да го достигнувам, зашто и мене Христос ме достигна.” (Филипјани 3:12).

Никогаш веќе не вели: “Тоа јас не го можам,” , “Нема да успеам,” или, “Не сум доволно добар.” Ова се безнадежни зборови. Можеби овие нешта те опишуваат стариот тебе, но сигурно не го опишуваат новиот тебе во Христос. Ти си дете Божјо. Ти си и повеќе отколку освојувач. Ти си главата, а не опашката. Ти си Божја праведност во Христа Исуса. Поголем е Тој кој е во тебе отколку тој кој е во светот.

Твојот нов човек има наследство

Кога стана верник, дојде во нова фамилија – Божјата фамилија. Сега имаш браќа и сестри во Христа кои разбираат низ што поминуваш и кои можат да те охрабрат на твојот пат. Го имаш и небесниот Татко кој никогаш нема да те остави. Еден од многуте благослови кои ги примаш од својот небесен Татко е наследството. Ефесјани 1:18 вели:

„...и да ги избистри очите на вашето срце, за да знаете каква е надежта на Неговото повикување, колкаво е богатството на Неговото славно наследство во светите (Неговите одвоени) ...”

Како сонаследници со Христос, го добиваме тоа што Тој го заработил и го жртвувал за нас. Библијата вели дека сè тоа што е Негово, сега е и наше (види Јован 16:15).

Преку Христос, наследството е наменето за секого од нас. Тоа значи дека ние не сме најмени слуги кои работат за да заработат нешто кај Бог, туку ние сме Негови деца и сме наследници. Како сонаследници со Христос, го добиваме тоа што Тој го заработил и го жртвувал за нас. Библијата вели дека сè тоа што е Негово,

сега е и наше (види Јован 16:15). А кога ќе сфатиш дека имаш наследство од Бог, тоа ја менува твојата перспектива. Проблемите веќе не изгледаат така големи, иднината не изгледа толку застрашувачка, можеш да бидеш радосен и полн со надеж, бидејќи Бог веќе го обезбедил сето тоа што ти е потребно!

Ние Му служиме на добриот Бог, а Тој сака да ни го преплави животот со добри нешта. Ако секој ден живееш со грижа како ќе ги платиш сметките, плашејќи се дека нема да добиеш унапредување на работа, огорчен поради нешто што некој ти го рекол зад грб, тогаш не живееш како дете кое сфаќа дека има наследство. Грижата, стравот и огорченоста се чувства на твојот стар човек. Како нов човек умееш да веруваш, да бидеш сигурен и да простуваш, бидејќи веруваш дека Бог може да преземе сè што ти се случува и да го усмери тоа кон добро. Тој чува добри нешта за тебе. Ако некој друг го добие тоа унапредување, Бог очигледно има нешто подобро за тебе. Не грижи се и не паѓај во депресија. Прифати го новиот себе си, сфати дека имаш големо наследство во Бога и подигни ја својата надеж за тоа што Бог ќе те научи и како ќе ти обезбеди нешто низ оваа ситуација. Ако некој каже нешто лошо за тебе, место да бидеш огорчен, прашај Го Бог како да се избориш со таа ситуација. Во минатото можеби би изгубил трпение и би ја навредил таа личност, но тоа би бил стариот ти. Бог оттогаш поминал долг пат со тебе. Во Него имаш наследство и Тој може таа ситуација да ја претвори во нешто добро.

Понови и уште поголеми очекувања

Ја почнавме оваа книга зборувајќи за очекувањата. И додека го завршуваме ова поглавје и овој прв дел, сакам да те охрабрам навистина да започнеш да ги подигнуваш своите очекувања. Имај надеж да се стремиш кон повисоко! Колку повеќе имаш надеж, толку полесно ќе ти биде да одиш во вера. Се молам Бог да ја гради твојата вера низ овие први пет поглавја, затоа мислам дека е време да очекуваш повеќе од Бог. Тој толку многу те сака и сака да го благослови твојот живот прекумерно (види Ефесјани 3:20).

Велиме дека бремената жена “очекува” дете. Затоа таа почнува да планира. Таа дејствува според своите очекувања: купува облека, шишенца, го подготвува креветот и ја подготвува детската соба. Треба

**Треба да станеме
наутро планирајќи
дека Бог ќе стори
нешто големо.**

да се однесуваме како луѓе кои очекуваат. Треба да станеме наутро планирајќи дека Бог ќе стори нешто големо. Со Божја помош, можеме да размислуваме: *“Можеби денес е тој ден. Денес е денот кој е создаден од Бог и нешто прекрасно ќе ми се случи.”*

Дури и ако Бог не го направи точно тоа што си го барал од Него, обиди се да ја прошириш својата перспектива. Можеби се молиш за нешто, но Бог има нешто многу подобро на ум. Немој да се молиш само за добро, верувај и надевај се на нешто одлично.

Секој ден кога се будиш кажи: “Имам среќно и уверено очекување дека денес ќе се случи нешто прекрасно. Мојот брачен другар ќе ме благослови. Моите деца пристојно ќе се однесуваат. На работа ќе добијам сјајни вести. Бог ќе ми даде можност некогаш да благословам. Некој благослов ќе дојде по e-mail. Денес ќе доживеам пробив.” Не се плаши да веруваш и да изговараш благослови за тој ден, од моментот кога се разбудиш. Одлучив оваа книга да ја наречам “Среќна книга.” Верувам дека тие кои ја читаат ќе станат посреќни отколку што биле некогаш. Надежта е радосно и уверено очекување дека ќе се случи нешто добро!

Надежта ги брише границите околу нашите очекувања. Дали очекуваш многу или малку од Господ? Можеби делумно се надеваш дека Бог ќе стори нешто. Можеби делумно веруваш во нешто добро, но сакам да те предизвикам потполно и со цело срце да веруваш во поголеми нешта, отколку некогаш претходно. Сакам да те предизвикам да веруваш дека Бог може да те употреби на подобри начини. Ако пишуваш песни, зошто Бог да не ти ја даде најдобрата песна која некогаш е напишана? Ако го проповедаш Словото, зошто Бог не би ти дал некоја толку силна порака, толку фантастична, што секојпат кога се проповеда, ќе ослободува од ропство? Ако чуваш деца, зошто твоите деца не би израснале во оние кои ќе го променат светот? Зошто да не добиеш унапредување на работа? Зошто не би сретнал личност со која ќе се венчаш, па ќе имате прекрасен живот? Зошто не би поминал преку таа повреда? Зошто не би донел добра промена во животите на луѓето околу себе? Време е да почнеш да живееш на повисоко ниво на надеж и очекување. Верувај дека ако нешто добро може да се случи на кој било, тогаш може и на тебе!

**Треба да станеме
наутро планирајќи
дека Бог ќе стори
нешто големо.**

Подигни ја надежта!

Кога денес ќе се погледнеш во огледало, се надевам дека ќе се видиш онака како што Бог те гледа. Ти не си изгубена, скршена, поразена и безнадежна личност. Ти не си личност која не може да ги контролира своите мисли и емоции и ти не си личност која не може да се избори со своето минато. Ти си многу повеќе од ова! Ти си повеќе од освојувач (види Римјани 8:37). Ти си ново создание во Христа и Бог работи во твојот живот. Малку по малку, ден по ден, Бог те менува. Можеш да живееш поинаку од тоа на што си се навикнал, бидејќи ти си тој кој надминува. Верувај во овие вистини. Стани и подигни ја својата надеж!

ДЕЛ ВТОРИ

НАДЕВАЈ СЕ И КОГА СИ ПОВРЕДЕН

....

„ ... (Сега) таа надеж ја имаме како безбедна и цврста котва на душата...”

Евреи 6:19

Надежта ни е потребна секогаш, но особено тогаш кога сме повредени. Надежта ни се чини недостижна кога сме среде некоја тешкотија или лично страдање од кој било вид. Меѓутоа, најважно е да не се служиме со изговори: “Поминувам низ тежок период” за да можеме да бидеме обесхрабрани, депресивни или безнадежни.

Додека се бориме со нешто тогаш е уште поважно да бидеме полни со надеж, иако тогаш тоа е и најтешко. Бог сака да не извади, а не да не види заглавени во страдање.

Кога ќе доживееме некој губиток, ајде да се соочиме со тоа, а не да се изгубиме во него. Кога ќе се случи некоја трагедија, ајде да тагуваме како што треба, а не да се предадеме на духот на жалост кој целиот наш живот ќе го претвори во трагедија. Кога сме разочарани, ајде повторно да се мотивираме. Кога сме депресивни, ајде да ги подигнеме главите горе, бидејќи сите ќе се чувствуваме подобро!

Сето тоа што е за Исус е горе! Тој дошол од Небесата, се вратил во Небесата кога Неговата работа овде завршила, и ни ветил дека повторно ќе дојде во облаците и секој ќе Го види. Тој ги подига нашите глави, нашиот дух и нашите животи. Од друга страна, имаме непријател по

име Луцифер, сатана, голем измамник, односно ѓавол и сето тоа што го нуди е долу. Тој нуди: депресија, обесхрабрување, отфрлање, очај, потиштеност, развод, смрт итн.

Објавувам војна на безнадежноста и те повикувам да ми се придружиш во борбата против неа. Секој од нас кој се обврзува да шири надеж каде и да тргне, станува дел од одговорот кој светот го бара.

6. ПОГЛАВЈЕ

Главата горе

*„ ... Ги подигам моите очи кон горите: откаде ќе ми дојде помош?
Мојата помош е од Господа, Кој ги создаде небото и земјата...”*

Псалм 121:1,2

„Надежта е тоа пердувесто суштество
што се вгнездува во душата,
пее мелодија без зборови
и никогаш не пресушува.”

Емили Дикинсон

Кога имам слободно време сакам да гледам филмови. Дејв и јас поминуваме многу време патувајќи, па така кога ќе си дојдам дома, ме радува што ќе си прилегнам во фотелјата со кучето во скут и неколку часови ќе уживам во некој забавен филм. Веројатно е исто и кај тебе, едноставно има нешто пријатно во гледањето добар филм.

Без разлика каков жанр филмови сакаш (јас сакам класика или добра мистерија), сите сме присуствувале на истата сцена. Тоа е еден холивудски фаворит кој се сместил во акциски филмови, крими-трилери, авантуристички филмови, воени филмови па дури и романтични комедии. Зборувам за сцената “страв од висина.” Си ја гледал, зарем не? Околностите се различни, но дилемата е иста – ВИСИНА! Главниот лик некаде стои на врвовите од прстите на стрмен раб, или несигурно поминува преку расклатен мост, или нервозно се качува на градската кула. Се чини дека катастрофата е неизбежна. Во секоја од овие сцени, нашиот херој е нереално високо, дува ветер, тој со стапалата се лизга неколкупати, музиката е подлабока... а јас сум толку нервозна што едвај можам да го гледам тоа!

Ако си ја видел оваа сцена исто толку пати колку и јас, знаеш дека постои онаа класична реченица која секогаш некој ја изговара во оваа ситуација. Токму тогаш кога херојот го минува најстрмниот дел од работ, го заобиколува најрасклатениот дел од мостот или се качува на најопасната карпа на планината, некој ќе ги каже овие зборови: “Што и да правиш, не гледај надолу!” Изгледа како добар совет, зарем не? Само сконцентрирај се, гледај каде одиш, продолжи да се движиш и *не гледај надолу*. Но, од некоја причина, нашите омилени ликови од филмот ретко слушаат. Многу се предвидливи. Првото нешто што го прават е да погледнат надолу, а резултатот секогаш е ист: паника.

Можеби денес можеш да се пронајдеш во ова. Секако, не си илјада метри над тлото (барем се надевам дека не си), но можеби си на работ на финансиска борба и ти се чини дека ќе се лизнеш. Можеби си во врска која се ниша и тресе како расклатен мост кој би можел да се сруши во секој момент. Можеби се обидуваш да преминеш преку некои пречки кои се толку високи што те прават нервозен и исплашен. Ако е така, ако

„Што и да правиш, не гледај надолу.“

ти е тешко денес – сакам да ти дадам еден познат совет: „Што и да правиш, не гледај надолу.“

Велам “не гледај надолу” бидејќи многу луѓе гледаат кон погрешните нешта кога ќе се најдат во тешка ситуација. Се фокусираат на големината на проблемите, на ризикот со кој се соочуваат, на негативните нешта кои другите ги зборуваат, на болката од минатото, на своите сопствени нездрави емоции или на своите стравови и неуспеси. Но, ниту во едно од овие негативни нешта нема надеж. Сите овие нешта се “долу” и гледањето во нив нема да ти помогне да се искачиш горе.

Библијата ни дава подобра опција кога ни е потребна помош. Наместо да гледаме надолу кон нештата кои не можат да ни помогнат, Божјото Слово ни вели да гледаме нагоре, да се фокусираме на Тој кој секогаш ќе ни помогне. Евреи 12:2 вели: “Гледајќи во Исуса, Почетникот и Исполнителот на нашата вера...” а Исаија 45:22 вели: “Обратете се кон Мене и ќе се спасите, сите краишта на земјата, зашто Јас Сум Бог и нема друг!” Кога бил во неволја, Давид гледал во небото, бидејќи знаел дека неговата помош доаѓа одозгора (види Псалм 121:1-2). Сакам да те охрабрам да го направиш истото. Кога поминуваш низ нешто и не си сигурен што да правиш, каде да одиш или дури каде да гледаш...

погледни нагоре. Побарај Го Бог. Тој е Тој кој ќе ти помогне. Тој е Тој кој ќе те спаси. Тој е Тој кој нема да дозволи да паднеш. Исус рече да погледнеме нагоре, бидејќи нашето спасение е блиску (види Лука 21:28). Нашето спасение не гледа надолу. Ние гледаме кон Бог и очекуваме Тој да не испусти.

Кога поминуваш низ нешто и не си сигурен што да правиш, каде да одиш или дури каде да гледаш... погледни нагоре.

Изразот “погледни нагоре” значи многу повеќе отколку да гледаш во небото. Тоа значи да се има став полн со надеж, позитивна перспектива, и да се очекува нешто од Бог. Бог е добар и Тој секогаш планира нешто добро за нас.

Ништо не може да Го замени Бог

За време на периодот во кој сме несигурни, обично се потпираме на луѓе или нешта и ова е разбирливо, но неефикасно. Иако знаеме дека треба да веруваме во Бог и иако веруваме дека Тој не сака и дека има план за нашиот живот, во нас постои природно тежнење да се држиме до нешто допирливо, нешто што можеме да го видиме со голо око. Бог можеме да Го видиме, но мораме да Го видиме со очите на верата. Го гледаме со очите на срцето и секогаш треба да ја полагаме својата надеж во Него.

Додека патував низ светот, служејќи и молејќи се со луѓето, помагајќи им да поминат низ своите борби, забележав дека постојат многу нешта кон кои луѓето се свртуваат кога се повредени, наместо прво да се свртат кон Бог. Овде се само неколку најчести примери.

Свртување кон пријателите

Прекрасно е да имаш пријатели со кои можеш да зборуваш и да им се довериш кога си повреден. Особено пријателите кои се верни, кои ќе се молат со тебе и ќе те охрабрат. Меѓутоа, твоите пријатели ги немаат сите одговори. Иако имаат добри намери, тие можат да те одведат во погрешен правец, ако нивниот совет не се совпаѓа со Божјото Слово. Нашите пријатели можат да се сожалат на нас, но нема секогаш да бидат доволно искрени да ни го кажат тоа што треба да го

слушнеме. Се сеќавам кога Дејв ми рече дека треба да престанам да се самосожалувам. Тоа не ми се допаѓаше и му се налутив, но тоа што го рече беше вистина и требаше да го слушнам. Дејв ме сакаше доволно за да ми го даде тоа што ми требаше, наместо тоа што сакав да го слушнам. Видов ситуации кога пријателите му оневозможуваат на некого да се извлече од такви ситуации наместо да му го кажат тоа што навистина е потребно.

Нема ништо лошо во тоа да се потпреш на својот пријател во тешки моменти, но не дозволувај пријателите да го заземат Божјото место во твојот живот. Кога си повреден, прво оди кај Бог и барај ги Неговите насоки за таа ситуација. Откако ќе поминеш некое време во Божјото Слово и Го побараш Бог во молитва, потоа оди кон своите пријатели и подели го со нив тоа што веруваш дека Бог ти го зборува. Запомни, твоите пријатели се луѓе како тебе. Нивната можност да ти помогнат е ограничена. Ако се потпираш само на нив, ќе бидеш разочаран.

Свртување кон брачниот другар

Едно од нештата кои ги научив на почетокот од својот брак е дека не можам да очекувам Дејв да биде изворот на мојата среќа – тоа може да биде само Бог. Бог е изворот на нашата радост (види Псалм 43:4), а не нашиот брачен другар.

Се сеќавам дека имаше денови кога Дејв многу ме вознемируваше бидејќи одеше на голф или гледаше натпревари наместо да го помине утрото со мене. Не дека Дејв ме запоставуваше, тој е прекрасен сопруг и сака да поминува време со мене, но, јас сакав тој постојано да биде со мене. Бев вознемирена бидејќи очекував тој да биде изворот на мојата среќа и задоволство. Сакав поради него да се чувствувам сигурно. Но, Господ ми покажа дека секојпат кога бараме од некоја личност (па дури и од брачниот другар) да го направи тоа што само Бог може да го стори, ќе бидеме фрустрирани во животот.

Оној момент кога престанав да го присилувам Дејв да ми даде нешто што само Бог може да ми го даде, добив нов мир и нова радост во животот...и во бракот. Од друга страна, кога сум вознемирена поради нешто и кога ми е потребен разговор, Дејв е секогаш тука за мене да ме охрабри и да ми помогне, но и двајцата сме свесни дека само Бог може да ни обезбеди сè во секоја ситуација.

Свртување кон себе си

Кога станува тешко, во сите нас постои тенденција да речеме: “Сам ќе се погрижам за ова.” Понекогаш причината за тоа е, кога си бил помлад немало никој да ти помогне, па секогаш си морал да бидеш независен. Понекогаш тоа е затоа што си јака личност, веројатно многу талентирана и едноставно е полесно да веруваш дека оваа способност ќе те извади од проблемите.

Но, ти не си создаден да одиш сам низ животот, а ќе дојде време кога твојата сопствена сила нема да биде доволна. Ќе се соочиш со ситуации низ кои само Бог може да те пренесе. Ти предлагам сега да се навикнеш да се свртуваш кон Него. Не чекај да дојдат толку многу пречки или

Ќе се соочиш со ситуации низ кои само Бог може да те пренесе.

толку длабока болка која од очај ќе те сврти кон Него. Создај навика секое утро кога ќе станеш да кажеш: “Господи, денес Ти верувам. Ти благодарам за даровите и способностите кои си ми ги дал, но не се потпирам на моето сопствено гледање. Се потпирам на Тебе. Дај ми мудрост, насоки и милост кои денес ми се потребни да живеам победнички живот.”

Колку и да се големи пријателите или прекрасен и верен брачниот другар и колку и да е важно да ги препознаеш даровите и талентите кои Бог ти ги дал, ниту една од овие нешта не може да го заземе Божјото место во твојот живот. Псалм 37:39 вели: “Од Господа доаѓа спасение на праведните, Тој им е засолниште во лоши времиња.” Господ е наше засолниште и упориште, никој друг. Затоа сме исполнети со надеж кога во време на неволја се потпираме на Бог, а не на луѓето.

Дали некој те разочарал или напуштил? Дали тоа те налутило или повредило? Дали некогаш си размислувал за тоа дека всушност ти си погрешил затоа што, наместо од Бог, си барал од таа личност да ги исполни твоите потреби? Не дека не сочувствувам со твојата болка ниту сакам ова грубо да звучи, но вистината која треба да ја слушнеме често на почетокот е болна. Ако посветуваме повеќе надеж и вера на луѓето наместо на Бог, Тој ќе ни ги открие нивните слабости и ќе им дозволи да не разочараат за да можеме на крај да се свртиме кон Него. Сега поради тоа не ни е пријатно, но вистината ќе не ослободи!

Игнорирај ја бурата – фокусирај се на Исус

Матеј 14:24-33 отсликува прилично драматична слика. Учениците се обидуваат да пловат преку Галилејското море преку ноќ, додека беснее страшна бура. Ако некој би можел со тоа да се справи, тоа се Петар и учениците. Сепак, овие луѓе се искусни рибари. Ова не била нивната прва бура. Но, силата на оваа бура го надминува нивното искуство.

Дали некогаш си се нашол во ваква ситуација? Дали си мислел дека можеш да се избориш со таа ситуација, за да сфатиш дека оваа бура е поразлична од останатите? Ова е точно тоа што се случило со учениците, од оваа бура не можеле сами да се спасат.

Гледајќи дека на учениците им е потребна помош, Исус “дојде при нив, одејќи по морето” (стих 25). Ми се допаѓа како Библијата ова го забележува ноншалантно. Не е нагласено, не е напишано со големи букви, реченицата дури нема ни извичник. Исус одел по водата, и не треба да бидеме изненадени. Ова е, како Бог да ни зборува дека Тој може, и дека ќе стори сè што е потребно да дојде до тоа место каде што не боли. Не постои доволно голема бура која би спречила Бог да те спаси.

Не постои доволно голема бура која би спречила Бог да те спаси.

Кога Исус дошол до чамецот, учениците биле исплашени. Мислеле дека Исус е привидение. Но, Петар рекол: “Господи, ако си Ти, нареди ми да дојдам при Тебе по водата.” (стих 28). Штом Исус рекол: “Дојди,” Петар излегол од бродот и, чудесно, почнал да оди по водата. Петар ова не го сторил со своите сопствени сили (сигурно немал моќ да оди по вода), и тој не го сторил тоа со помошта на другите ученици (тие не му дале совети како да се шета по брановите). Само Господ можел ова да го стори. Исус бил единствената надеж на Петар.

Додека Петар одел кон Исус, тој го направил тоа што јас и ти често го правиме, го тргнал погледот од Господ и погледнал надолу. Погледнал во брановите и започнал да се фокусира на бурата. Наместо да мисли: “Одам по вода со Исус! Ова е неверојатно! Нема граници за тоа што Бог може да го стори во мојот живот!” Петар почнал да размислува: “Што ако се удавам? Како ова воопшто е возможно? Може ли Исус навистина да ме спаси?” Тоа е тоа што се случува кога ќе погледнеш надолу кон своите проблеми, наместо нагоре кон ветувањата кои ги имаш. Извичниците се претвараат во прашалници. Верата се претвора во страв. И почнуваш да тонеш.

За среќа, ние имаме Спасител кој ни помага дури и кога верата ни е слаба. Исус го фатил Петар и го спасил. Не го спасиле учениците, туку Исус.

Оваа случка соврешено го опишува тоа што се случува во бурата на твојот живот. Колку и да е голема таа бура, таа не е преголема за Господ. Тој те гледа, знае точно каде си. Тој доаѓа да те спаси. Ако денес се бориш со нешто, почни да Го бараш Бог. Немој да бидеш како учениците кои се изненадиле кога Исус се појавил: наместо тоа, радосно очекувај дека Бог ќе се појави, дека нема да задоцни и ќе ја смири бурата. Сè додека гледаш кон Него, можеш да одиш над нештата кои се закануваат дека ќе ти го уништат животот. Можеш да живееш во мир, радост, задоволство и среќа бидејќи си фокусиран на Исус. Но, оној момент кога ќе почнеш да гледаш кон брановите, негативните вести, застрашувачките мисли, тоа што другите го мислат, лагите на непријателот – овие нешта ќе те удават секогаш. Дури и среде хаотични бури, кога изгледа дека сè се ниша во твојот живот, погледни кон Господ. Единствено Тој не може да се заниша.

**Радосно очекувај
дека Бог ќе се
појави, дека нема
да задоцни и ќе ја
смири бурата.**

Единственото нешто на кое можеш да се потпреш

Бог сака да бидеш полн со надеж, а не полн со обесхрабрувања, очај и депресија. Библијата ни вели во Римјани 5:5 дека тие кои ја ставаат својата надеж во Бог никогаш нема да бидат разочарани ниту посрамени. Сјајно! Размисли за ова. Можеш да вложиш надеж во пријателите и да се разочараш. Можеш да вложиш надеж во некој политичар и да се разочараш, во сметката во банка и да се разочараш. Можеш да вложиш надеж во работата и да се разочараш. Но, ако вложиш надеж во Бога, никогаш нема да се разочараш. Дури ако поминуваш преку нешта кои понекогаш не ги разбираш, Тој секогаш на крајот ќе ги изнесе на добро.

Сè додека имаш надеж ќе имаш и можности, бидејќи сè освен Бог е подложно на промени. Колку и да биле лоши вестите кои си ги добил за нешто, првото нешто на кое треба да помислиш е: *“Па, тоа може да се промени.”* Твоите финансии се менуваат, твоите деца се менуваат, твојот шеф се менува, твојата ситуација се менува, но Бог не се менува. Бог е карпа – Тој е постојан. Малахија 3:6 вели: *“Зашто Јас, Господ, не*

се менувам.” Луѓето се менуваат, времето се менува, околностите се менуваат, мислењето се менува, расположението се менува, верноста се менува, работата се менува, училиштето се менува. Ова е нешто на што би требало да се навикнеме. Единственото нешто во кое треба да бидеме сигурни на овој свет е дека нешто секогаш ќе се менува. Затоа е многу важно надежта секогаш да ни биде во Господ и да го градиме својот живот на Карпата. Додека Бог е главниот извор на сè тоа што ни е потребно знаејќи дека Тој е единствениот кој никогаш не се менува, ќе можеш да се избориш со сè тоа што се менува, бидејќи Бог е темел на твојот живот.

Многу страдаме емотивно, а не би морале кога би ја ставиле нашата надеж во Бог и да престанеме да очекуваме дека некој друг ќе го стори тоа што Бог може да го стори.

Подигни ја надежта!

Секој ден не е совршен, ниту секој ден прогнозира бура. Може да не боли главата или срцето. Тоа може да трае еден ден или подолго. Но, со што и да се соочуваш, сакам да те охрабрам да ПОГЛЕДНЕШ НАГОРЕ! Не се фокусирај на негативните околности, нештата насочени против тебе, на застрашувачките мисли кои се појавуваат.

Кога гледаш нагоре, надежта повторно се раѓа. Иако бурата може да биде голема, не е поголема од Бог. Сè што треба да сториш е да Го бараш Него и да веруваш дека Тој ќе стори сè што е потребно дури и ќе оди по вода за да дојде до тебе. Затоа стани и подигни ја надежта. Ќе излезеш од ова посилен отколку што си бил. Само остани фокусиран на Исус, имај позитивен став, оди напред и што и да правиш... не гледај надолу.

7. ПОГЛАВЈЕ

Број ги благословите, а не проблемите

„ ... Благословувај Го Господа, душо моја, и не забораи ги Неговите добротворства!...”

Псалм 103:2

“Само во темнина можеш да ги видиш ѕвездите.”

- Мартин Лутер Кинг Џуниор

Еднаш слушнав една приказна за човек кој една вечер ги изгубил клучевите. Очаен, панично ги барал надвор по аголот на улицата под уличните светла. Минувачите ја забележале неговата панична потрага и застанале да му помогнат и да ги бараат заедно со него. По неколку минути напорно барање, еден од нив го прашал: “Кажи ни, каде точно ги испушти клучевите? Ако знаеме каде се, можеби ќе имаме повеќе среќа.” Не колебајќи се, сопственикот на изгубените клучеви одговорил: “Ми паднаа кога бев сам дома.” Шокиран од овој одговор, странецот извикал: “Ако си ги изгубил во куќата, зошти ги бараме овде под светлото?” Сопственикот на изгубените клучеви одговорил: “Затоа што овде подобро се гледа.”

Твојата прва мисла веројатно е: „*Ова е смешно. Тоа никој не би го сторил*”. Можеби звучи глупаво клучевите кои си ги изгубил во куќата да ги бараш додека стоиш под бандера, но со причина ти ја кажувам оваа приказна. Многупати во животот, ние бараме нешто што ни треба, но го бараме на погрешни места. Една стара песна вели дека ние “бараме љубов само на погрешни места.” Мислам дека ова е вистина. Но, исто така, мислам дека и надежта ја бараме на погрешни места.

Ако навистина сакаме да уживаме во животот, ќе мораме да го промениме местото каде што ја бараме надежта. Исус секогаш мора да биде изворот на нашата надеж. Не е важно какви се околностите.

Нашите околности не треба да бидат тие кои го одредуваат нивото на нашите радости. Дури ако ова е и најлошиот ден во животот, можеме да имаме сигурен став, исполнет со радост и надеж ако научиме да гледаме во тоа што ни останува, наместо во тоа што сме го изгубиле. Секогаш гледај во тоа што Бог го прави, а не во тоа што ти мислиш дека не го прави.

Би сакала некој ова да го споделеше со мене многу порано. Многу години бев очајна, фрустрирана христијанка, а една од главните причини за тоа беше тоа што секогаш размислував за тоа што го немам. И не само што размислував за тоа, туку и се жалев за тоа. Го трошев целото време во молитвите зборувајќи Му на Бог за сите нешта кои ги немам. *“Боже, немам доволно пари. Ги немам истите таленти како некои. Немав добро детство.”* И тоа одеше во недоглед. Гледав околу себе и правев дневен инвентар од сето тоа што го немав.

А Господ започна да ми покажува дека имам многу, само дека барам на погрешни места. Нема победа во фокусирањето на нешта кои си ги изгубил или ги немаш. Наместо да вложувам енергија и труд во тоа да се жалам што нешто сум изгубила, Господ почна да ме учи да се фокусирам на тоа што ми останало. Не морам да имам пари за да одам на скапо патување, но барем имам пари да ги платам сметките тој месец. Можеби немам способности како некои други, но сум добар говорник и соговорник и со тек на време Бог почна тоа да го употребува да им помогне на луѓето. Бев злоупотребувана како дете, но Бог ме исцели. Мојот сопруг и децата не се совршени, но сум благословена со семејство. Мојот татко и мајка ме напуштија, но Бог ме посвои (види Псалм 27:10).

Колку повеќе се фокусирав на нештата кои ги имам, отколку на оние кои сум ги изгубила, мојот став сè повеќе се менуваше. Започнав да ги согледувам Божјите благослови и Неговата наклоност во мојот живот, и мојата надеж се издигна.

Ова истото е вистина и за тебе. Без оглед низ што минуваш денес, можеш да откриеш нова радост во животот. Можеби си изгубил нешто,

Но, наместо да се фокусираш на тоа што си го изгубил, зошто не го пребараш тоа што ти е останато?

можеби постојат некои привилегии кои ти ги немаш. Но, наместо да се фокусираш на тоа што си го изгубил, зошто не го пребараш тоа што ти е останато? Би можел да се изненадиш од тоа што таму ќе го најдеш.

Три парички и Бог

Еднаш прочитав дека кога Мајка Тереза ја започнала својата мисионерска работа во Индија воопшто немала пари. Сонувала да изгради сиропиталиште и да им помогне на луѓето во Калкута, но немала фонд. Кога ја прашале колку пари има, таа им одговорила: “Три парички.” Луѓето се сомневале во нејзината мисија, прашувајќи ја: “Што можеш да сториш со три парички?” А Мајка Тереза им одговорила: “Имам три парички и Бог, што повеќе би ми требало?”

Ми се допаѓа овој став. Мајка Тереза не била загрижена поради тоа што имала само три парички, бидејќи Го имала Бог! Се прашувам како би се промениле нашите животи кога би започнале да го набројуваме сè тоа што Бог ни го дал. Можеби не изгледа многу во споредба со тоа што некој друг го има, ни со тоа за кое што се молиме, но дури и тоа малку е сè што Му е потребно на Бог. Три парички се повеќе од доволно во Божјите раце. Ако Бог може да нахрани мноштво од 5.000 мажи (плус жени и деца) со само неколку векни леб и неколку риби, само помисли што сè може Тој да стори со тоа малку што ти го имаш. Можеби мислиш: “Но, јас немам ништо, дури ни три парички.” Сепак можеш да се охрабриш, бидејќи Бог го создал целиот универзум од ништо. Започнал така што над бездната изговарал зборови. Без разлика колку малку имаме, сите тоа можеме да го сториме.

Три парички се повеќе од доволно во Божјите раце.

Дали некогаш си бил во продавница каде се прави попис на робата? Нели е фантастично да гледаш цел тим вработени како доаѓаат и почнуваат да го пребројуваат сето тоа што е во продавницата. Ги вадат своите рачни уреди, обележувајќи го секој производ, потоа педантно бројат и пребројуваат за сè да им се совпадне. Тоа што ме одушевува е дека ништо не е предвидено. Тие ги бројат дури и најмалите нешта. Секој пакет гума за цваќање, секоја оштетена конзерва, секоја потемнета банана – генералниот попис пребројува сè.

Мислам дека би била прекрасна идеја кога ние би правеле попис на нашите сопствени животи и да го преброиме секој благослов кој Бог ни го дал. Тоа ќе ја зајакне и изгради нашата вера. Наместо наведнати

Мислам дека би била прекрасна идеја кога ние би правеле попис на нашите сопствени животи и да го преброиме секој благослов кој Бог ни го дал.

да одиме наоколу зборувајќи што немаме сеуште, можеме да одиме со дигнати глави благодарейќи Му на Бог за сè што ни дал. А треба да го наброиме секое, па дури и најмалото нешто. Можеби изгледа мало, но сепак наброј го и заблагодари Му се на Бог за тоа. Создај навика да го забележиш сè тоа што Бог го прави за тебе, и што повеќе медитираш над Неговите благослови, повеќе ќе изобилуваш со надеж. Бог ни Го даде Исус, па ако тоа го направил, нема ли да ни го даде и сето останато?

Време за попис

Сечиј попис ќе изгледа поинаку. Сите немаме исти дарови, таленти, сили или примања и сигурно сите го немаме ова во исто време, но Бог никогаш не ветил дека ќе имаш нешто што некој друг го има или дека таа личност ќе го има сето тоа што ти го имаш. Се сеќавам еднаш кога бев во една лепрозна заедница за време на својата посета на Индија, еден човек кој боледуваше од лепра ме викна да ја видам неговата куќа. Тој изгледаше многу возбуден, па со задоволство отидов со него да ја видам. Се воспостави дека тоа што тој го нарекуваше куќа беше дупка долга 3 и длабока 2 метра, ископана на падината на еден валкан рид. Од мебел имаше само една лежалка, неколку оштетени тенџериња и неколку садови. Морам да признаам дека до срж бев осудена кога сфатив колку тој е среќен со толку малку и колку јас сум често несреќна со волку многу.

Со ова на ум, еве список на предлози за сè што можеме да Му благодариме на Бог. Можеби немаш сè што е на овој список (сега), но можеби ќе разбереш многу од нив. Болниот кој го сретнав би полудел од среќа да ја има која било од овие нешта:

- покрив над глава,
- пријател кој те покрива на работа,
- член на семејството кој те сака,
- автомобил кој вози (да, дури и ако само вози),
- полн стомак,
- ладна и топла питка вода,
- смисол за хумор,
- месечна плата,

- удобен кревет,
- сон во срцето,
- можност за образование на твоите деца,
- локална црква која те охрабрува,
- здраво тело,
- гардероба полна со облека,
- библија за читање,
- надеж за иднината.

Ова се само неколку нешта кои ми паднаа на памет. Се обложувам дека ако размислиш и се молиш, би можел да направиш список десетпати подолг од овој.

Некои од овие нешта кои ги спомнав можеби се основни, но ако размислиш, постојат луѓе на овој свет кои ги немаат ниту најосновните нешта кои ти ги имаш. Вода, храна, покрив – сите нешта не треба да се земаат здраво за готово. Треба да Му благодариме на Бог за овие основни потреби и никогаш да не ги земеме здраво за готово.

Секогаш постои надеж

Пописот на Божјите добрини е важен бидејќи, зборувајќи искрено, лесно е да ја погледнеш борбата во животот и да се обесхрабриш. Ако само гледаме на пречките лесно ќе изгубиме надеж. Ќе ја погледнеш својата сметка во банката и ќе станеш безнадежен. Некогаш можеби ќе ги погледнеш своите деца и ќе посакаш да мавнеш со раката и да кажеш: “Нема надеж.” Ќе се погледнеш себе си и ќе го кажеш истото! Ќе се возиш на работа и ќе мислиш: “Нема надеж.” Тоа е токму тоа што ѓаволот сака да го сториш. Тој знае дека, ако не држи безнадежни, не можеме да се движиме одважно во вера и ќе го промашиме добриот план на Бог за нас.

Одолеј му на искушението да гледаш во тоа што си го изгубил или го немаш и одбери да гледаш во сето тоа што Бог го направил, го прави и ќе го прави. Кога вака ќе се поставиш, надежта ќе оживее, радоста ќе порасне, верата ќе зајакне и ти ќе почнеш да дејствуваш. Сети се дека кога живееш во градина на надеж, нешто секогаш цвета.

**Наместо да кажеш:
“Нема надеж,” зошто
не речеш: “секогаш
има надеж!”**

Наместо да кажеш: “Нема надеж,” зошто не речеш: “секогаш има надеж!” Одлучи да направиш попис на тоа што Бог ти го дал и избери да се надеваш на уште повеќе. Направи список на благослови кои ги имаш од Бог и би било добро секој ден да ги читаш на глас. Колку повеќе се фокусираш на тоа што го имаш, повеќе ќе те одушевува Божјата добрина во твојот живот.

Ефесјани 1:3 вели:

„ ... Да биде благословен Бог и Таткото на нашиот Господ, Исус Христос, Кој нè благослови, во Христа, со секаков духовен благослов во небесните места...”

Ова би требало да ти даде надеж. Без разлика со што се соочуваш денес, ќе бидеш благословен со сè што некогаш ќе ти биде потребно. Ако ти треба сила, ако ти треба вера, ако ти треба надеж, ако ти треба пријател, ако ти треба разбирање, ако ти треба мир, радост, праведност, пари, здравје, исцелување или победа, Бог сè ќе ти обезбеди. Филипјани 4:19 вели: “А мојот Бог ќе ја исполни славно секоја ваша потреба, според Своето богатство - во Христа Исуса.”

Кога се сомневаш дека Бог навистина ќе се погрижи за овие работи денес или утре, сети се само на тоа што Тој веќе го има направено. Сети се на својот попис на благослови и дозволи Тој да ти ја засили верата за иднината. Тоа е тоа што Давид го сторил. Кога цар Саул и Давидовите браќа се сомневале дека Давид може да го порази Голијат, Давид само застанал и го зел списокот на Божјите дела во својот живот. Рекол: “Твојот слуга уби и лав и мечка, па и тој необрезан Филистеец ќе помине како еден од нив, зашто ги предизвика бојните чети на живиот Бог!” (1 Самоилова 17:36). Давид бил уверен дека Бог, поради тоа што го направил веќе сето ова за него, ќе направи и поголеми работи во оваа ситуација. Списокот на благослови на Давид му дал надеж која му била потребна да ја проживее својата судбина.

Бог сака да те благословува

Повеќе отколку што било кога ќе почнеш да правиш список на Божјите добрини во својот живот, кога ќе почнеш да ги броиш своите благослови, тоа ќе ти го исполни срцето со радост. Забележав дека е невозможно да се биде благодарен и обесхрабрен во исто време. Не функционира тоа така. Ако секој ден издвоиш време за да се фокусираш на Божјите благослови и Неговата наклоност, нема да можеш да го спречиш во себе преливањето на Божјата радост.

Забележав дека е невозможно да се биде благодарен и обесхрабрен во исто време.

Божјото Слово ни вели дека Божјата радост е наша сила (види Неемија 8:10). Многу луѓе се летаргични, уморни и едвај се помрднуваат од својот стол на работа до креветот дома, а тоа е затоа што имаат безнадежен став. Некои луѓе се потполно изморени кога доаѓаат дома од работа, а тоа не е поради нивните работи, тоа е затоа што имаат лош став спрема своето работно место и луѓето кои таму работат. Негативниот став влијае врз секоја област од нашиот живот, дури и врз нашето здравје. Но, ако одлучеме да бидеме среќни поради тоа што Бог ни го дал и ако се фокусираме на добрите нешта во животот, не само што ќе бидеме посреќни, туку и ќе бидеме поздрави.

Секој ден водам дневник додека поминувам време со Господ. Ги запишувам стиховите кои ме охрабруваат, некои од молитвите со кои се молам секој ден, нештата кои верувам дека Бог ми ги става на срце и посебни нешта кои Бог ги прави за мене. Ги имам овие дневници со години наназад и од време на време сакам да ги прелистувам. Кога поминувам низ старите дневници, интересно е дека Бог неколкупати годишно ме потсетува дека треба упорно да очекувам нешто добро. Мора тогаш тоа да е многу важно. Кога сум полна со надеж, кога очекувам дека Бог ќе стори нешто големо во мојот живот, тоа ми го гради духот и ме прави радосна. Редовно земам витамини, а мислам дека надежта е “витамин на среќа.” Треба секојдневно да земаме надеж во големи дози! Мислам дека затоа еден од моите омилени стихови е следниов:

„ ...Но, Господ чека (очекува, бара и копнее) за да ви се смилува, и по таа причина да ви искаже милост, зашто Господ е праведен Бог – блажени (среќни се, им

се завидува) на сите кои Го чекаат Него (во Неговата победа, Неговата милост, Неговата љубов, Неговиот мир, Неговата радост и Неговата неизмерна, нераскинлива поддршка)..."

Исаија 30:18

Бог всушност “очекува, бара и копнее” да ти ја покаже својата добрина.

Бог всушност “очекува, бара и копнее” да ти ја покаже својата добрина. Затоа среќно можеш да очекуваш добрини во својот живот. Ова не е нешто на што Бог неволно се согласил, ова е нешто што Тој сака да го прави. Исус умре за ти да можеш да имаш “живот и да го имаш во изобилие” (Јован 10:10). Затоа, немој да одиш низ животот со лош став. Одлучи да имаш добар став, очекувајќи добри нешта од Господ. Не ги очекуваме затоа што сме ги заслужиле, туку затоа што Бог е добар! Одбери да Го славиш Бог со благодарно срце за сите нешта кои Тој ти ги дал.

Подигни ја надежта!

Додека го завршуваш ова поглавје, запрашај се: “*Колку надеж имам јас?*” Дали секој ден си возбуден и очекуваш Бог да слушне некоја твоја молитва, да исполни некој сон, да се погрижи за некоја твоја потреба или да направи нешто прекрасно во твојот живот? Ако не си полн со надеж онолку колку што би сакал да бидеш, можеш тоа да го промениш. Тоа не е комплициран процес, сè започнува со свртување кон тоа што ти останало, наместо кон тоа што си го изгубил.

Направи попис со благослови во твојот живот. Многу нешта на тој список ќе бидат големи нешта кои се очигледни, но и многу нешта ќе бидат мали. Посвети време гледајќи на секој дел од твојот живот и види ги малите нешта со кои Бог те благословил. Кога ќе го сториш тоа, ќе забележиш потполна промена во начинот на кој го водиш својот живот. Твојот брак, твоето семејство, твојата кариера, твоите желби, твојот поглед на овие нешта се менува кога имаш благодарно срце.

Затоа помрдни се и подигни ја својата надеж уште денес. Бог те благословил во минатото, имаш цел список кој го докажува тоа, а тоа е само почетокот. Тој има уште многу нешта за тебе. Само размисли дали ги бараш на вистинското место.

8. ПОГЛАВЈЕ

Зборови на надеж

*„ ... Зошто си истоштена душо моја, и зошто липаш во мене?
Надевај се на Бога, зашто пак ќе Го славам: мојот Спасител, мојот
Бог!...”*

Псалм 43:5

*“ ... Надежта се смее на прагот на претстојната година,
шепотејќи – оваа ќе биде посреќна...”*

- Алфред, Лорд Тенисон

На истиот начин на кој храната која ја јадеме влијае физички на нас, така и зборовите кои ги изговараме влијаат врз нас духовно, ментално и емоционално. Верувам дека тие исто така и физички влијаат врз нас, бидејќи колку повеќе нашите разговори се исполнети со надеж и среќа, толку повеќе ние се чувствуваме поенергични. Позитивен став и полн со надеж го отпушта стресот, кој е причинител на многу болести и заболувања.

Пред неколку години, одлучив посериозно да се поставам спрема своето здравје. Ми недостигаше енергија. Лесно се разболувам и постојано ме мачеа некои физички проблеми. Порано пробував разни диети и вежби, но работата ми се натрупуваше секогаш кога морав да пазам на себе. Повторно завршував на моето работно место, иако знаев дека тоа не е добро за мене. Со тек на време, одлучив да ставам точка на ова. Може да се каже дека ми беше доста од тоа да бидам постојано уморна.

Едно од првите нешта кои ги сфатив додека ја проучував правилната исхрана и програмите на вежби беше дека сè што јадеме влијае врз состојбата на нашето тело. Сите знаеме дека правилната исхрана е многу важна, но мислам дека не сфаќаме колку изборот на тоа што го јадеме влијае врз нашите тела. Тоа што денес го јадеш ќе го одреди тоа како се чувствувааш, колку постигнувааш и каков став ќе имаш. Дobar или

лош, салата или крофна, храната која влегува низ твојата уста влијае врз твоето тело. Таа исто така може да влијае и врз твоите емоции и твоите мисловни процеси.

На истиот начин, оптимистични изјави или негативни признанија, зборовите кои ги изговараш влијаат врз твојот живот на многу начини. Зборовите имаат сила. Тоа што го зборуваш ги менува нештата. Штом кажеш нешто, тие зборови допираат до твоите уши и директно влегуваат во твојата душа. Ако тие зборови се исполнети со живот, ќе бидеш посреќен и поенергичен. Меѓутоа, ако тежнееш кон тоа да зборуваш што не е во ред во твојот живот и да се жалиш на околностите, овие зборови ќе имаат негативно влијание врз тебе, ќе ти ја исцрпат енергијата и ќе те направат обесхрабрен, па дури и депресивен. Не ја одложувај надежта, бидејќи “Одложуваната надеж го изнемоштува срцето” (види Изреки 13:12).

Зборовите полни со надеж се многу важни, особено тогаш кога се соочуваш со некои тешкотии. Една од најважните работи кои можеш да ги сториш кога си повреден е да зборуваш позитивни зборови исполнети со надеж. Не велам дека само нашите зборови можат да ја променат ситуацијата, само Бог го може тоа, но, твоите зборови имаат сила во духовниот свет, и кога се согласуваат со Божјите, Неговиот план брзо може да почне да се развива во твојот живот. Твоите зборови можат да го променат ставот за некоја негативна ситуација и да ти помогнат побрзо да ја совладаш. Израелците се жалеле додека биле во пустината, и останале таму. Единаесетдневното патување се одложило на 40 години, а повеќето од нив никогаш не стигнале на посакуваната дестинација.

Постојаното жалење за тоа што мислиме дека не е добро во нашите животи е поголем проблем отколку што повеќето од нас го сфаќаме. Тоа е зло во Господовите уши! Се прашувам колку луѓе го минуваат својот живот жалејќи се и додека го прават тоа, немаат таков живот каков што би посакувале. Гледаш, самата желба не е доволна да ни донесе добри нешта. Потребна ни е жива надеж и силна вера во Бог. Исто така потребни ни се силни мисли и зборови исполнети со надеж. Потребно ни е да дејствуваме кога Бог ќе нè повика за тоа, и благодарно срце додека чекаме.

**Исто така потребни
ни се силни мисли и
зборови исполнети со
надеж.**

Првите 45 години од својот живот ги поминав уништувајќи ги своите денови и саботирајќи ја својата иднина поради недостаток на знаење за силата на сопствените зборови. Во многу полиња ми недостигаше знаење, но во ова најмногу. Ако имаш знаење за силата на зборовите, тогаш ова поглавје ќе ти послужи само како потсетник кој ќе те држи на вистинскиот пат, но ако сето ова е ново за тебе, тогаш можеби ќе ти го промени животот.

Можеби не сфаќаш дека ти си тој кој командува со своите зборови. Ти можеш да одбереш што ќе кажеш и верувај ми кога ти вела дека тоа што го зборуваш е многу важно. Биди добар управител на своите зборови! Бирај ги мудро и верувај во тоа што Божјото Слово го вели, дека од нив ти зависат и животот и смртта.

„ ... Смртта и животот се во власта на јазикот, а кој го милува, јаде од неговиот плод...”

Изреки 18:21

Престани да зборуваш за своите проблеми

Дали некогаш си забележал дека Исус никогаш не зборувал за своите проблеми? Можел. Морал да се бори со многу од истите нешта со кои јас и ти се бориме. Исус имал пренатрупан распоред. Исус се среќавал со груби и ништожни луѓе. Исус се соочувал со тешки ситуации. Да не го спомнуваме фактот што знаел дека страшно ќе страда и умре на крстот за гревовите на целиот свет.

Но, кога го читаш Евангелието, никогаш нема да слушнеш дека Исус се жалел, дека негодувал или критикувал нешто.

Очигледно Тој ја знаел силата на зборовите. Кога се приближувало времето на неговото страдање и смртта, на своите ученици им рекол дека од тогаш нема многу да зборува со нив (види Јован 14:30). Зошто Тој го рекол тоа? Затоа што ја знаел силата на зборовите и знаел колку е привлечно да се кажат лоши нешта кога минуваме низ тешки и болни ситуации. Знаел дека Неговиот Татко има план за спасување на човештвото и дека тој план зависи од Него. Затоа бил одлучен да направи сè што е потребно да биде во согласност со Бог, па и кога е во прашање зборувањето зборови кои Бог може да ги употреби, а не оние кои ѓаволот може да ги употреби.

„ ... Нема да зборувам уште многу со вас, зашто доаѓа кнезот (лошиот дух, принцот) на овој свет; тој нема ништо со Мене (не ми може ништо, ништо во Мене не му припаѓа нему и тој нема моќ над мене); но, за да сознае светот (да биде уверен) дека Јас Го љубам Таткото и дека правам, како што Ми заповеда Мојот Татко (јас дејствувам потполно спрема Неговите упатства)! Станете! Да си одиме оттука!... ”

Јован 14:30, 31

Секако, Исус зборувал за многу нешта, вклучувајќи го и гревот. Исус знаел да ги укори фарисеите и да ги исправи своите ученици. Додека го читаш Евангелието, откриваш дека Исус зборувал за многу нешта, но не и за своите проблеми. Лука 4:22 вели дека луѓето “им се восхитувале на благодатните зборови кои излегувале од Неговата уста.” Исус бил на задача и не бил деконцентриран фокусирајќи се на секојдневните животни проблеми. Рекол дека Неговите зборови се дух и живот (види Јован 6:63).

Дали твоите зборови се дух и живот или тело и смрт? Добрата вест е дека, ако е потребно, можеш тоа да го промениш токму сега. Признавам дека е невозможно да ја контролираш устата без многу помош од Бог. Меѓутоа, ако донесеме вистинска одлука и се усогласиме со Божјата волја на ова поле, Тој сигурно ќе ни помогне да внесеме позитивни промени.

ПОМИНИ ПО ТЕСНИОТ ПАТ

Исус не упатува на тесен пат кој води во живот и на тоа да го избегнуваме широкиот пат кој води кон пропаст (види Матеј 7:13-14). Очигледно е дека потешко е да се оди по тесниот пат. Секогаш повторувам дека на тесниот пат нема место за нашите телесни копнежи. Можеме да одиме низ животот зборувајќи го тоа што ни се зборува, не свртувајќи внимание на силата на нашите зборови. Но, тоа не води кон широкиот пат за кој Исус рекол дека води во пропаст, а се сомневам дека кој било од нас го сака тоа.

Лесно е да се фокусираме на нештата кои не одат како што треба. Се чини дека многу од нашите разговори се фокусираат на тоа што не е добро наместо на тоа што е. Таквите разговори не се полни со надеж,

туку се без надеж! *“Децата се болни. Сообраќајот е грозен. Ме болат стапалата. Економската ситуација е никаква. Можеш ли да веруваш што рекла таа за мене? Не можам тоа да го дозволам.”* Што повеќе зборуваме за тоа што не е добро, толку повеќе му препишуваме сила на тоа во нашиот живот.

Дали некогаш ти паднало на ум дека го правиш проблемот уште полош така што претерано зборуваш за него? Дали некогаш си земал предвид дека не напредуваш во животот затоа што се жалиш? Јас секако не сум размислувала за овие нешта, додека Светиот Дух не ме соочи со тоа. Мило ми е што го стори тоа, бидејќи ние не можеме да променеме ниту една област од својот живот ако ни недостига знаење.

Кога поминуваш низ искушение, најдоброто нешто што можеш да го сториш е да престанеш да зборуваш за тоа колку голем е твојот проблем и да почнеш да зборуваш за тоа колку е голем Бог. Секој ден посвети некое време медитирајќи над Божјото Слово и изговарајќи ги Неговите ветувања над својата ситуација. Силата се прелива кога се фокусираш на тоа што може да се случи кога Бог е со тебе, наместо на тоа што се случува сега.

Кога поминуваш низ искушение, најдоброто нешто што можеш да го сториш е да престанеш да зборуваш за тоа колку голем е твојот проблем и да почнеш да зборуваш за тоа колку е голем Бог.

Намерно прави ја исправната работа

Нема секогаш да бидеш позитивен и нема секогаш да сакаш да зборуваш позитивни зборови. Ќе има денови кога уште од будење ќе се чувствуваш лошо. Ова се денови кога е лесно да се биде огорчен, да се жалиме и да бидеме песимистични. Но, не мораш да живееш спрема своите чувства. Чувствата се променливи, тие бргу се менуваат во зависност од многу фактори.

Едно од главните нешта кои сакам да ги појаснам во оваа книга е дека ние треба намерно да се надеваме. Не можеме само да седиме сакајќи да почувствуваме надеж, или дури само да се молиме да имаме надеж. Секој ден ние избираме да бидеме полни со надеж. Едно од најдобрите нешта кои ни ги овозможува слободната волја е што можеме да ги одбираме своите ставови, мисли, зборови и дела. Јас сум сигурна дека, ако и ти си како мене, првото нешто на кое што ќе помислиш кога

ќе направиш нешто лошо е: *“Не можам против сам себе,”* и потоа тоа е проследено од некое образложение зошто не си го направил тоа како што треба.

Тоа може да изгледа вака: *“Би сакал да се надевам, но едноставно ништо весело сега не ми се случува во животот. Не може од мене моментално да се очекува да имам позитивна перспектива кога гледам проблеми насекаде околу мене. Да имам некои привилегии, кои многумина ги имаат, тогаш мојот став би бил поинаков.”* Но, би можело да изгледа и поинаку: *“Моите околности моментално не се баш најдобри, но бирам да бидам полн со надеж. Очекувам дека нешто прекрасно ќе се случи денес во мојот живот! Да, нешто прекрасно ќе се случи и на мене и преку мене!”*

Ако ова го правиш намерно секој ден, дури и кога тоа не ти се прави, тоа потполно ќе ја промени твојата состојба. Набргу твоите чувства ќе се поклонат пред твоите одлуки. Без разлика на тоа какви ти се околностите, ден со Исус е подобар отколку ден без Исус. Секогаш можеме да бидеме полни со надеж, бидејќи Тој нè сака, Тој е со нас, Тој може да смени што било! Тој е праведен Бог, и Тој ги менува лошите нешта во добри!

Деновите кога се чувствуваеш обесхрабрено, одлучи дека нема да дозволиш овие чувства да го контролираат твојот живот. Наместо да имаш негативна перспектива и да изговараш негативни зборови, зборувај го тоа што е во согласност со Божјото Слово:

- знам дека Бог ме сака (види Ефесјани 3:19),
- верувам дека ќе ја видам Божјата добрина во мојот живот (види Псалм 27:13),
- јас сум повеќе од победник преку Христа Кој ме сака (види Римјани 8:37).

Проповедам веќе околу 40 години и сеуште медитирам над Божјото Слово и го зборувам скоро секој ден. Без разлика на тоа како се чувствувам, се потсетувам себе си која сум јас во Христос Исус, и ти можеш да го правиш истото. Не чекај некој друг да те развесели, сврти се кон Господа.

Не чекај некој друг да те развесели, сврти се кон Господа.

Сакам да размислувам за ова како на лично бодрене. Ако некогаш

во средно или основно училиште си присуствувал на бодрење на некој спортски тим пред натпревар, тогаш знаеш за што зборувам. Бодрењето е кога навивачките го бодрат тимот, некој бенд свири, а учениците се подготвуваат за големиот натпревар. Тоа уште е веселење поради очекуваната победа. Иако тимот сеуште не победил, радувањето веќе е започнато.

Сигурно имаш за што да се веселиш во својот живот. Со какви препреки и да се соочуваш, Бог е на твоја страна, а Тој е непобедлив. Затоа, тргни во бодрење – возбуди се поради победата која Бог ти ја донесува во животот.

Надеж пронајдена во славењето

2 Летописи, глава 20 ни зборува за војската која отишла против цар Јосафат и Јудејската армија. Луѓето биле исплашени, бидејќи знаеле дека се многу помалку (види 2 Летописи 20:15). Дали некогаш си се почувствувал така, или сега се чувствуваш така? Дали мислиш дека твоите проблеми се едноставно преголеми за да можеш некогаш да ги победиш?

Јосафат бил известен дека битката не е негова, туку Божја. Наоружани со ова Божјо Слово, Јосафат ја подготвил својата војска за битка. Но, тој направил нешто необично за својата војска. Наместо да ги построи своите најсилни војници на чело, како што сите очекувале, Јосафат го отстапил ова место за пеачите и славителите. 2 Летописи 20:21 вели:

...,, и ги постави Господовите пејачи и фалители, кои ќе ја слават Неговата светост и ќе одат пред вооружените чети и ќе пеат: „Славете Го Господа зашто е вечна Неговата љубов!“

Јосафат ја започнал битката со славење. Каква слика – целата војска маршира во битка под знамињата на славењето.

Библијата во стих 22 вели дека кога “почнаа да воскликнуваат и да слават,” Бог ја збунил противничката војска. Наместо да се борат против Јудејците, овие луѓе се збуниле и се свртеле еден против друг. Додека Јосафат со војската стигнал на лице место, непријателот веќе бил уништен. Бог ја освоил битката, како што ветил.

Верувам дека ѓаволот се збунува кога Го славиме Бог среде нешто

од што би требало да се плашине или од што би требало да се жалиме. Славењето и заблагодарувањето всушност го совладуваат.

Славењето е силно оружје. Тоа ја соопштува твојата верба во Бог и дека потполно се потпираш на Него. Не чекај околностите да ти се променат пред да ги изговориш своите зборови на надеж. Дозволи ми да поедноставам: без разлика на сето тоа што моментално се случува во твојот живот, не дозволувај ниту една болест, проблем, губиток или страв од некоја престојна неволја да те спречи да Го славиш Бог. Внимателно одбирај ги своите зборови, отвори ја својата уста и одважно соопшти дека Бог е верен и дека очекуваш нешто добро да ти се случи во животот.

Римјани 4:20 вели дека Авраам “зајакнал во верата и Му дал слава на Бога.” Истото нешто се случува во твојот живот кога ги изговараш зборовите на слава – зајакнуваш во верата за да ги надминеш сите пречки со кои се соочуваш. Стави го славењето во прв борбен ред во својот живот!

Зборувај го ова, не она

Кога луѓето се полни со надеж, очекуваат дека нешто добро ќе им се случи, а тоа се гледа по тоа што го зборуваат. Тие веруваат дека нивните околности ќе се подобрат, возбудени се бидејќи промената е близу, очекуваат пробив – сакаат да зборуваат за тоа. Позитивните луѓе се оптимистични и ведри. Забавно е да се биде со нив. Надежта е заразна! Тоа е еден од најдобрите дарови кои можеме да му го дадеме некому. Зошто не би се видел себеси како гласник на надеж? Тоа е нешто што во денешно време очајно е потребно. Особено сочувствувам со тинејџерите и младите луѓе денес. Ним им е потребно секое возможно охрабрување!

Светот, нашите училишта и нашите универзитети често пренесуваат порака дека Бог е мит или, во најдобар случај, некој за кого нема потреба да се зборува ниту размислува. Изгледа дека светот сака да Го турне Бог во агол, како да треба да се срамиме од Него. Како тинејџерка, се сеќавам дека за Бог отворено се зборуваше во сите сектори на општеството. Тој беше дел од секојдневните разговори. Ги гледавме Десетте Заповеди по училишните сидови, а јавната молитва беше вообичаена појава. Моите родители не беа побожни, но сепак слушав за Бог во училиштето или

од соседите. Нашите деца денес ја немаат оваа предност и многу лесно можат да станат безнадежни.

Многу родители се зафатени обидувајќи се да сврзат крај со крај и имаат малку или воопшто немаат време за своите деца. Поради стресот во семејството, родителите често ги критикуваат своите деца поради облекувањето или фризуриите, изборот на пријателите, оценките, незавршената работа и многу други нешта. Секако верувам дека родителите треба да ги корегираат своите деца, но кога децата би имале повеќе надеж, на нив не би им било потребно толку корегирање! Ако не те разбираат, секој ден излегуваат од дома безнадежни уште пред да се соочат со остатокот од светот, кој сигурно само ќе им ја засили нивната безнадежна состојба. На секого, а посебно на младите зборувај им охрабрувачки зборови, исполнети со надеж.

Одлучи да бидеш тој кој зборува за надежта. Одлучи да бидеш позитивно влијание на светот. Биди личност со која другите луѓе ќе сакаат да поминуваат време. Живеј го својот живот со вера и надеж дека денес ќе се случи нешто добро.

**Одлучи да бидеш
тој кој зборува за
надежта.**

Подигни ја надежта!

Тоа што денес ќе го изговориш во голема мера го одредува животот кој ќе го живееш утре. Не дозволувај притисокот на светот и лагите на непријателот да те обесхрабрат, за да ги гледаш само негативните страни во животот. Сврти се кон Божјите зборови, застани на Неговите ветувања и зборувај живот за својата ситуација.

Секој збор кој го изговориш влијае врз тебе, затоа избери да зборуваш здрави зборови кои нудат живот. Нека зборовите ти ја поплочат патеката додека чекориш низ која било тешка ситуација. Наместо да зборуваш за своите проблеми, почни да зборуваш за Божјите ветувања и дозволи овие објави на надеж да ја разбудат твојата вера.

Стани и подигни ја твојата надеж денес. Дури и ако си слаб, дури и ако ти се чини невозможно, дури и ако битката те прави несигурен и исплашен, стави го славењето во првите борбени редови. Кога ќе сториш така, ќе сфатиш дека Бог се бори за тебе и нема да изгубиш.

9. ПОГЛАВЈЕ

Продолжи понатаму

„ ... И не само тоа, туку се радуваме и на неволјите, бидејќи знаеме дека тие носат трпение, трпението пак искуство, а искуството надеж..”

Римјани 5:3,4

“Најголемата слава во животот не лежи во тоа никогаш да не паднеш, туку да станеш секогаш кога ќе паднеш.”

-Нелсон Мандела

Различни животни имаат различни инстинкти кога се во опасност или се соочуваат со страв. Мечките напаѓаат, вервериците се качуваат на дрво, антилопите бегаат, а кртовите копаат. Секој од овие инстинкти е активен. Но, постои едно животно со доста различна реакција: опосум. Тоа е животно кое не бега, не се качува ниту пак копа. Опосумот само се вкочанува. Наместо да стане активен, тој станува пасивен. Се преправа дека е мртов и се надева дека ќе постигне нешто ако остане мирен.

Имам забележано многупати дека луѓето кога се повредени или уплашени, стануваат духовни опосуми. Место да станат активни, тие стануваат пасивни. Кога ќе дојдат тешките времиња, кога се соочуваат со страв и разочарување, тие се вкочануваат. Едноставно престануваат да се движат. Дали тоа ви звучи познато? Дали некогаш си се нашол во вообичаен калап поради неочекуваното искушение или разочарување кое те прекршува? Дали некогаш си бил во ситуација да не знаеш што да направиш, па си решил да не правиш ништо?

Ако некогаш си се борел со повреда поради која си се вкочанил на својот пат, јас не се обидувам да ја намалам твојата болка. Верувај ми, јас поминав низ многу искушенија кои толку силно ме болеа што мислев дека не можам понатаму. Разбирам низ што поминуваш, бидејќи и мене самата тешкотиите ме парализирале. Но сакам да те охрабрам во твојата болка дека најдобрата работа која можеш да ја направиш, е да продолжиш понатаму.

Можеби сеуште ги немаш сите одговори. Можеби сеуште си шокиран поради околностите. Можеби дури и чувствуваш дека светот околу тебе се претвора во кафез. Но, во текот на овие неволји, ако само продолжиш понатаму, тоа ќе ти помогне да не бидеш безнадежен. Веројатно нема веднаш да ја видиш светлината на крајот од тунелот, но ако ги префрлиш грижите на Господ и веруваш дека Тој е со тебе во твоите неволји, ќе почувствуваш исцеление додека чекориш со Него. Со тек на времето, не само што ќе ја најдеш светлината на крајот од тунелот, туку таа светлина ќе ја истера секоја темнина од твојот живот.

Разбирам дека во зависност од сериозноста на ситуацијата во која си се нашол, ќе има денови кога нема да сакаш ништо да работиш. Со тешките губитоци природно е да доаѓа и период на тага која се состои од повеќе различни фази. Но, додека чекориш низ процесот на исцеление, знај дека конечниот одговор не е да се изолираш и да го поминеш животот неподвижен поради болката. Бог сака да продолжиш да чекориш во вера, верувајќи дека Тој ќе те спроведе низ таа повреда до нешто подобро.

„ ...Господ ги утврдува чекорите на човекот и ужива во неговиот пат; и ако падне не ќе остане така бидејќи Господ го потпира со Неговата рака.

Псалм 37 : 23,24

Привилегијата која ја имаме кога веруваме на Бог е апсолутно прекрасна. Поради неа имаме надеж кога изгледа дека не постои ниту една причина за тоа. Кога се изгледа изгубено, можеш да веруваш дека Бог ќе ги насочи твоите чекори.

Неодамна се слушнав со една пријателка која помина низ страшна неволја со канцерот. Таа сега е при крај со терапијата и е подготвена повторно да продолжи со секојдневниот живот. Таа ми кажа: “Тешко ми е да дознаам како да одам напред, бидејќи мојот живот никогаш нема да биде таков како што беше.” Веројатно можеш да се поистоветиш со ова. Можеби ти починала сакана личност и не можеш да си го замислиш животот без неа. Можеби си ја изгубил долгогодишната работа со која си мислел дека ќе заработиш пензија. И што сега? Биди сигурен дека дури и ако ти не знаеш, Бог знае. Тој ќе го води секој твој чекор.

Силата на неоткажувањето

Се сеќавам кога ги слушнав потресните вести токму кога требаше да ја почнам тридневната конференција. Беше тешко да се продолжи, но знаев дека морам. Почувствував како Светиот Дух ми зборува: “Само продолжи да чекориш, чекор по чекор. Продолжи понатаму!”

Продолжи понатаму!

Тоа не ја отргна целата болка и разочарувањето кои ги чувствував, но ме спаси да не потонам во бездната на очајот. Во рок од неколку седмици, ситуацијата се реши. Еден од симптомите на духовната зрелост е имањето дисциплина во извршувањето на своите обврски, дури и кога поминуваш низ многу тешки времиња. Јас бев повредена, но требаше да продолжам со службата кон другите кои беа повредени, и со оглед дека го сторив тоа, Бог ме исцели и го реши мојот проблем.

Иако е тешко да се сетиме на ова кога сме повредени, работите сепак поминуваат и имаат свој крај. По зимата секогаш доаѓа пролет. По бурата сонцето повторно свети. Вчера беше облачно цел ден, а потоа почнаа грмотевици, потоа силен дожд, но денес небото е сино и сонцето свети. Мислам дека по природните временски прилики и менувањето на сезоните, можеме да видиме дека добрите работи секогаш се надмоќни во однос на лошите и дека тие секогаш ги надвладуваат лошите. Доколку сега во твојот живот е облачно и бурно, радувај се на сонцето, бидејќи веројатно веќе утре или задутре сонцето ќе свети. Бурата нема да трае засекогаш!

Бурата нема да трае засекогаш!

Библијата ни дава пример на болна жена (која кравареше) која мораше да се пробие низ мноштвото луѓе за да дојде до Исус (види Марко 5:25-34; Лука 8:43-48). Оваа жена била болна 12 години и се што имала потрошила на доктори кои не можеле да и помогнат. И покрај тоа, таа не сакала да се откаже и пасивно да чека да помине нејзиното страдање. Таа дозволила надежта да ја поттикне да продолжи понатаму низ каква било тешкотија. Ништо не можело да ја спречи да дојде до Исус, ниту мноштвото луѓе, ниту болестта, ниту затоа што долго чекала, ниту сомнежот, ниту болката. Таа си повторувала самата на себе: “Само ако се допрам до крајчето на Неговата облека, ќе оздравам!” (види Матеј 9:21). Со надеж и вера во срцето, таа продолжи понатаму.

Можеби денес ти имаш некое свое мноштво низ кое мораш да се пробиеш. Можеби тоа е мноштво на негативни мисли. Можеби тоа е мноштво на болка и повреди од минатото. Можеби е мноштво на неодобрување кај луѓето околу тебе. Можеби е мноштво на финансиски препреки. Можеби е мноштво на болки во твоето тело. Но, ако се пробиеш низ овие работи и не дозволиш на разочарувањето да те држи обесхрабрена и очајна, тогаш ќе дојдеш до пробив!

Филипјани 3:13,14 вели:

„ ... Јас браќа, не сметам дека веќе сум го достигнал. Ама едно правам (тоа е единственото нешто кон кое тежнеам), заборавајќи го тоа позади мене, а одејќи кон тоа што е пред мене, брзам кон целта, да добијам награда поради која Бог во Исус Христос ме повика на небото...”

Ми се допаѓа овој дел од Светото Писмо. Павле рекол дека ќе го заборава тоа што поминало, грешките и болките од минатото, и дека ќе продолжи кон својата судбина. Ти можеш да го направиш истото. Можеш да се пробиеш низ сето тоа што сака да те успори. Денес можеш да одбиеш да имаш став на пораз. Денес можеш да одбиеш да се правиш мртов. Можеш да избереш да продолжиш понатаму, можеш да избереш да се пробиеш.

Бог е во движење

Можно е да го читаш ова и да си мислиш: „Џојс не знам дали можам понатаму. Минувам низ нешто навистина тешко, и мислам дека не можам ниту чекор понатаму.“ Ако ова денес се однесува на тебе, инсистирам да не се предаваш на тие чувства. Ако Го следиме Бог, треба да продолжиме да се движиме во вера. Додека го проучувам Божјиот Збор, не можам, а да не согледам дека Бог секогаш се движи. Не само тоа, туку Тој секогаш ги повикува своите луѓе да се движат...дури и во најтешките моменти.

Кога Израелците го напуштија Египет и кога египетската војска ги прогонуваше кон Црвеното Море... *Бог им кажал да продолжат да се движат!*

По 40 години поминати во пустината, кога децата на Израел дојдоа до реката Јордан, не знаејќи дали да преминат во Канан... *Бог им рекол да продолжат да се движат!*

Кога Израелската војска дојде до тврдината Ерихон и кога не знаеја како да ја освојат битката, им беше речено да маршираат низ градот. Со други зборови... *Бог им кажал да продолжат да се движат!*

Кога Божјиот народ влегол во Канан, наоѓајќи земја населена со џинови, Бог ги насочил да ја освојат земјата... *Бог им кажал да продолжат да се движат!*

Во секоја од овие ситуации луѓето биле во искушение да се “прават мртви.” Поради тешкотиите со кои се соочувале, сакале да се кријат и да чекаат, а не да станат и да продолжат понатаму. Но, секогаш Бог ги упатувал да продолжат понатаму и да веруваат дека Тој ќе ги изведе од неволја во победа. Ако останеле вкочанети од страв и неизвесност, никогаш не би го вкусиле изобилството кое Бог го имал за нив. И покрај тоа што тогаш им било тешко тоа да го направат, тие избрале да станат и да продолжат понатаму. На крај тоа им се исплатило многу повеќе.

Библиските примери не се само во Стариот Завет. Додека читаш делови од Евангелието за Исусовиот живот, гледаш дека и Тој бил во постојано движење. Тој не се вкочанил како духовен опосум, секогаш кога се соочувал со тешкотии. Тој продолжувал да оди од еден град во друг, од една личност до друга, одлучен да го исполни тоа поради што бил на овој свет. Дури и кога луѓето не го прифаќале, дури и кога фарисеите се обиделе да го фатат во замка, дури и кога народот се свртел против Него, Исус продолжил понатаму.

Верувам дека една од причините поради која Бог секогаш ги држел своите деца во движење, против непријателската војска, преку реките, во ветената земја, е тоа затоа што во движењето се наоѓа надежта. Ако не чекориш, немаш надеж дека ќе стасаш некаде.

Без движење напред, нема надеж за промени!

Чекори на послушност

Еден од начините на кој можеш да се движиш, е да бидеш послушен на Бог - едноставно направи го тоа кон кое Тој те води. Чекорите на кои Бог те води можат да бидат мали и големи, можат да бидат и неочекувани, но единствено ако го следиме Бог, ќе стигнеме на вистинското место.

И понатаму размислувам за Израелците и за тоа како облакот на Божјото присуство ги водел низ пустината. Овој облак го покрил ковчегот, а Библијата вели дека кога облакот се движел, Израелците патувале, а кога стоел и тие застанувале. Никогаш не знаеле кога облакот ќе почне да се движи, а морале да бидат подготвени да се движат кога Бог се движел (Броеви 9:16-23). Дали ти си подготвен за тоа? Сигурна сум дека не им се патувало секој пат кога Бог ги повикувал, но ако сакале да поминат низ пустината, морале да веруваат во Божјото водство.

Ние мораме да живееме подготвени, како војници кои се во состојба на готовност. Кога тие се во таа состојба, знаат дека секој момент мораат да бидат повикани на должност. Кога докторите се дежурни, секој момент мораат да бидат подготвени да одат и да се погрижат за пациентот. Не е важно какви се нивните планови или што работат во тој момент. Кога повикот ќе стигне - тие одат.

На една од моите конференции, во текот на славењето, гледав во мојата Библија и одеднаш ми дојде на срце дека треба да ја дадам на една жена која пред неколку минути пред тоа сподели нејзино сведоштво. Силно почувствував дека мора да го направам тоа кога ќе завршам со проповедта. Сега морам да ви кажам: „Тоа воопшто не го очекував и навистина си ја сакав таа Библија. Во неа имав многу белешки. Во таа Библија имаше белешки за седумте најважни работи кои ги научив во животот. Но, почувствував силно дека Бог ме води да ја дадам. Не знаев зошто Бог ме води во тој правец. Можеби тоа требаше навистина да ја охрабри таа жена или Бог сакаше само да види дали јас ќе бидам послушна. Но, која и да е причината, морав да изберам: ќе се движам во послушност или ќе бидам непослушна. Тогаш донесов правилна одлука, но имаше и други ситуации кога не бев таква, и секогаш жалев потоа.

Единствен начин да живееме без жалење, е кога секогаш, веднаш ја правиме правилната работа!

Што е тоа што Бог ти го става на срцето за да го направиш? Дали те замолил да простиш на некој кој те повредил? Да благословиш некој

кој се мачи? Да се отргнеш од некоја штетна навика? Да оставиш зад себе некоја дисфункционална врска? Да охрабриш пријател? Да се соочиш со проблем? Што и да е тоа што Бог те води да го направиш, не се двоуми веќе ниту момент. Движи се во послушност и гледај како Бог ќе го благослови секој твој чекор. Длабоко верувам дека безнадежноста доаѓа со неактивност, а нашата надеж цвета кога се движиме во чекор со Бог.

Неодамна слушнав дека, зборувајќи физички, колку повеќе се движиш, толку повеќе можеш да се движиш, а колку помалку го правиш тоа и помалку ќе се движиш. Кога луѓето се пензионираат, а потоа само се одмараат и ништо не работат, нивното здравје обично почнува да заслабнува и тие работат сè помалку и помалку. Меѓутоа, изгледа дека годините не играат улога кај тие луѓе кои остануваат активни и одбиваат да се откажат од животот. Исто така, верувам дека колку поподготвено се движиме со Бог без одложување, толку ќе ни биде полесно. Ако веќе долго си вкочанет од страв, можеби ќе ти треба некој дополнителен напор повторно да се придвижиш, но тоа ќе вреди.

Ако почувствувааш дека треба да се движиш во некоја насока, но не си сигурен што Бог ти вели да направиш и се чувствувааш како да си заглавен, ќе ти ги поставам овие две прашања: (1) Кое е последното нешто за кое чувствувааш дека Бог ти рекол да го направиш? (2) Дали го направи тоа? Некогаш Бог чека да го послушаме Неговото последно упатство за да ни го даде следното. Со Бог, не можеш да ги прескокнуваш чекорите - секогаш треба да одиш еден по еден.

Некогаш Бог чека да го послушаме Неговото последно упатство за да ни го даде следното.

Можеби Бог ти ставил на срце да:

- се вратиш на училиште,
- да го смениш начинот на кој разговараш со сопругот,
- да имаш радосен став,
- подобро да се грижиш за себе,
- да поминуваш повеќе време проучувајќи го Божјото Слово,
- да тргнеш во библиско училиште,
- да подариш нешто на некој кој е во потреба,
- повеќе да ги охрабруваш своите деца,

- да волонтираш во твојата заедница,
- да служиш во својата црква,
- да го споделиш твоето сведоштво со пријател.

Не можеме да ги прескокнуваме чекорите само поради тоа што не ни се допаѓа тој на кој сега Бог не повикува. Што ќе се случи со колачот ако ги ставиме сите состојки освен млекото? Ќе изоставиме еден чекор, но тоа ќе биде доволно да се уништи целиот колач. Сите други состојки ќе бидат уништени само затоа што сме одлучиле да прескокнеме еден чекор во процесот на правење на колачот.

Многу години Бог ми зборуваше дека треба да имам понизен став спрема мојот сопруг, но јас не бев подготвена да го направам тој чекор. Често си зборував на себе си дека едноставно не можам да го направам тоа, бидејќи во минатото бев злоставувана од мажи кои се обидуваа да ме контролираат. Меѓутоа, тоа беше само изговор за непослушноста. Заглавив и ништо не ми се случуваше ниту во мојот живот, ниту во службата, бидејќи пропуштив еден чекор. Кога конечно зачекорив и почнав да го следам облакот на Божјото присуство, повторно почнаа да се случуваат добри работи.

Десно свртување, лево свртување

1987 година The Los Angeles Times ја издаде приказната за пеесетгодишниот скијач со име Ed Kenan. Кенан бил бизнисмен кој сакал да скија и тренирал за натпревар во велеслалом за текот на претстојните зимски олимписки игри. Меѓутоа нешто било необично во врска со Ед Кенан: Тој бил слеп.

Седум години пред тоа, Кенан го изгубил видот на едното, а потоа и на другото око. Ниту двете операции не можеле да ги спречат одвоените рожници да го остават без вид, а причината за тоа бил дијабетис. Борејќи се со неописливата неволја, Кенан морал да одлучи: Можел да седи во темнина и да се сожалува, бесен што животот му поделил лоши карти или можел да продолжи да се движи. Кенан одлучил - шест месеци откако ослепел, тој скијал низ падината во Вејл Колорадо. "Сам се натерав да закрепнам", рекол тој. "Сфатив дека ако можам да скијам низ планината, тогаш ќе можам се друго што ќе посакам".

1983 година Кенан освоил златен медал во велеслалом на натпреварот наречен Американско здружение на слепи спортисти Алпи,

одржано во Алта, Јута. Во текот на наредните неколку години, на тој медал, тој додал уште неколку златни и сребрени медали освоени на разни натпревари. Дури и слепоста не можела да го спречи Кенан да го живее својот живот со полн здив.

Кога го прашале како е можно да се скија низ падините на планината и да управува низ разните капи во велесламот, Ед објаснил дека имал пред себе водич кој гледа и кој скија пред него. Водичот гласно го насочувал: “Ајде, напред напред” кога требало да се оди побрзу, а потоа нагласувал: “Деснооо”, “Левооо”, кога се приближувал кон капиите. Се што требало да направи Кенан, е да продолжи понатаму и да верува во упатствата на својот водач. Кога постапувал така, без грешка се спуштал низ стазата и сигурно стасувал до целта.

Твоите неволји со кои се бориш, веројатно се различни од на Кенан, но можеби можеш на некој начин да се идентификуваш со него. Можеби знаеш што значи да изгубиш некој неочекувано. Можеби знаеш како е да се бориш со тешко разочарување. Можеби се соочуваш со тешка дијагноза. Можеби наеднаш си отишол некој за кој секогаш си мислел дека ќе биде тука. А можеби се прашуваш: “Дали да се откажам сега или да најдам начин како да продолжам понатаму?”

Било со каква темница да се соочуваш, дозволи да те потсетам дека не си сам. Бог гледа низ што поминуваш и Тој е покрај тебе. Исаија 30:21 вели: “И ако свртите на десно или на лево, тогаш твоето уво ќе слушне збор позади себе: Ова е патот, одете по него!” Тоа значи дека Бог ветил да биде твој водач. Кога не можеш да видиш каде одиш, не се плаши. Не прави се мртов!

Некогаш движењето едноставно значи да станеш од креветот и да ја средиш куката или да отидеш на работа, некогаш тоа значи да се следи некој одреден правец од Бог. И во двата случаи, било тоа да е едноставно или предизвикувачки, Бог сака да бидеме активни за да не атрофираме духовно. Бог ќе те води и ќе го слушнеш кога ти кажува: “Деснооо”, “Левооо”. Колку повеќе ја гледаш сопствената вера, толку повеќе ќе ја имаш! Исус рекол: “Бидејќи тој кој има, ќе му се даде повеќе, па ќе има во изобилие, а тој кој нема ќе му се одземе и тоа што го има” (Матеј 25:29). Тој зборувал за верата која води во акција, а не се крие во стравот. Продолжи понатаму - тоа е една од најмоќните работи кои можеш да ги направиш!

Подигни ја надежта

Ако си се заглавил во животот поради болка, несигурност или разочарување, сакам да те охрабрам да станеш и да продолжиш понатаму. Нема да биде лесно, но ти го можеш тоа. Пробиј се низ тоа поради кое си се заглавил, подобро одлучи да направиш нешто, отколку ништо. Биди послушен на тоа што Бог ти го вели да го направиш.

Бог сака да те ослободи од живиот песок на разочарувањето и безнадежноста! Затоа застани и подигни ја надежта. Бог има прекрасен план за твојот живот, дури и ако сега тоа не го гледаш. Нема да страдаш засекогаш, пред тебе има светла иднина. Ниту за момент веќе немој да се правиш мртов.

„ ... Разбуди се ти кој спиеш, стани од мртвите и Христос ќе те осветли...”

Ефесјани 5:14

ДЕЛ ТРЕТИ

НАДЕЖ И СРЕЌА

....

„ ... Блажен (среќен и му се завидува) на тој кој Го има Бог Јаковов за своја помош (особено откровение) кој се надева во Бог, Господ, својот Бог...”

Псалм 146:5

Јас се молам да започнеш да ја согледуваш силата на надежта и да сфатиш дека надежта и среќата се тесно поврзани. Без надеж не можеш да имаш вера, бидејќи надежта е позитивно исчекување дека нешто добро ќе се случи. Со години се обидував да практикувам нешто за кое што мислев дека е вера, но имав негативен став кон животот, а тоа секако не е надеж.

Исто така, многу време бев несреќна, иако бев христијанка, имав среќно семејство и полновремена служба. Не разбирав што не е во ред и правев грешки кои многу од нас ги прават, а тоа е кога мислев дека ако “работите” се менуваат, тогаш ние ќе бидеме посреќни. Се обидував да ја користам мојата вера да Го придобијам Бог за да ги менува “работите”, но не сфаќав дека Тој сака да ме менува мене многу повеќе отколку што сакаше да ги менува моите околности.

Тој сакаше да научам да бидам среќна во секоја ситуација, а тоа е можно само ако одлучиме да бидеме полни со надеж, да живееме во среќно исчекување дека нешто добро ќе ни се случи на нас, преку нас и околу нас.

Како што спомнав, оваа книга се вика: „Среќна книга“! Вистински верувам дека ако принципите спомнати на овие страници се применуваат во твојот живот, тоа ќе ја ослободи секоја прикриена радост која досега не си можел да ја откриеш.

Продолжи да повторуваш: “Нешто добро ќе ми се случи денес” и: “Нешто добро ќе се случи преку мене денес.”

10. ПОГЛАВЈЕ

Барај го доброто во сè

„ ... Зашто Јас ги знам Своите замисли за тоа што имам намера со вас - зборува Господ - замисли за мир, а не за несреќа: да ви дадам иднина и надеж...”

Еремија 29:11

„ ... Не размислувам за бедата, туку за убавината која се уште не поминува...”

Ана Франк

Постои приказна за тројца мажи кои работеле на една прилично посебна работа. Овие луѓе биле обични работници најмени да помогнат да се изгради прекрасната, лондонска катедрала. Оваа катедрала ја дизајнирал реномираниот архитект, Сер Кристофер Врен, и предвидел дека таа ќе стане архитектонско ремек-дело. Пишувајќи за катедралата во изработка, еден лондонски новинар на овие тројца мажи им поставил едно едноставно прашање: “Што правите овде?” Првиот човек одговорил: “Делкам камен за десет шилинзи дневно.” Вториот човек одговорил: “Посветувам десет часа дневно на оваа работа.” Но, третиот човек одговорил потполно различно: “Му помагам на Сер Кристофер Врен да изгради една од најголемите катедрали во Лондон.”

Нели е прекрасно како твојот став може да влијае врз твојата перспектива во животот? Тоа во што одбираш да веруваш игра голема улога. Првиот работник верувал дека парите се најважно нешто. Кога го прашале која е неговата работа, парите биле првото нешто што го споменал. Вториот работник верувал дека неговото време ја игра најважната улога. Кога побарале од него да опише што прави, тој, секако, зборувал за тоа колку часа троши работејќи ја оваа работа. Но, третиот работник избрал да ги запостави парите и вложеното време. Тој на овој проект не гледал како само на уште една работа. Тој го гледал како прекрасна можност – можност да изгради една голема катедрала. Тој го гледал најдоброто во оваа ситуација и поради тоа бил возбуден и радосен на оваа задача.

За да живееш радосен и победнички живот, полн со надеж, верувам дека една од највредните нешта кои можеш да ги направиш е да веруваш во најдоброто во секоја ситуација. Тоа не е секогаш лесно. Природно е да бараш грешки и мани, нашето тело го прави тоа автоматски. Но, имаш избор да го гледаш најдоброто и да веруваш во тоа. Тоа

Наместо да го претпоставуваш тоа најлошото, верувај во најдоброто.

е одлука која ја донесуваш за да ја промениш почетната состојба од негативно во позитивно. Наместо да го претпоставуваш тоа најлошото, верувај во најдоброто. Верувај во најдоброто за своите колеги. Верувај во најдоброто за својата црква. Верувај во најдоброто за својот брачен другар. Верувај во најдоброто за своето здравје. Верувај во најдоброто за своите деца. Верувај во најдоброто за својата иднина. Ќе бидеш воодушевен како целата твоја животна перспектива се менува само поради едноставно верување во најдоброто за луѓето и ситуациите во твојот живот.

Исус ни дал нова заповед, а тоа е да се сакаме едни со други како што Тој нè сака. Божјото Слово нè учи дека љубовта секогаш верува во најдоброто (1 Коринтијани 13:7). Всушност, Писмото вели дека љубовта е “секогаш подготвена да верува во најдоброто” во секого. Секое утро сети се да веруваш целиот ден само во најдоброто. Мислам дека тоа е нешто што мораме да го сториме намерно!

Можеш да бидеш како оние први два работника, кои секој ден ќе се појавуваат на работа само поради малата плата и денот пред нив. Тие имале монотони ставови и тап поглед на животот. Или можеш да бидеш како третиот работник кој гледал можност, а не обврска. Верувал дека тоа што го работи е важно и секој ден бил возбуден поради својата задача. Тоа едноставно е прашање на перспектива. Сите тројца имале иста работа, но само еден од нив уживал во таа работа.

Секогаш кога ми е тешко да задржам позитивен став спрема тоа што го правам, од огромна помош ми е кога ќе се сетам дека Му служам на Исус.

„Што и да правите, правете го од душата како за Господа, а не за луѓе, знаејќи дека од Господа ќе ја примите наградата на наследството. Служете Му на Господа Христа!“

Колосјани 3:23-24

Став на надеж

Надежта и цинизмот не можат да живеат заедно. Затоа многу е важно да веруваш во најдоброто за луѓето во својот живот, како и задачите кои ги имаш од ден на ден. Кога така ќе се поставиш, надежта расте, а цинизмот умира. Ако се збогуваш со духот на критиките и ставот на приговарањето, ќе откриеш ново и возбудливо ниво на надеж. Ќе почнеш да ги цениш луѓето кои некогаш си ги земал здраво за готово, а на своите секојдневни задачи ќе почнеш да гледаш како на можности, а не како на обврски. Прекрасно е како само едноставна промена на перспективата – одбирање на Божјата перспектива, може да ти го промени твојот живот.

Повеќето луѓе кои се несреќни во животот се несреќни бидејќи се фокусираат на несреќни нешта. Тие го гледаат најлошото во другите, тие зборуваат за сè што не чини во животот и воопшто, имаат негативен поглед. Но, надежта правинешто спротивно од тоа, надежта го гледа најдоброто, а не најлошото. Затоа надежта донесува среќа. Кога очекуваш Бог да стори нешто добро, не можеш да не бидеш среќен. Многу луѓе кои се обесхрабени или фрустрирани во животот се чувствуваат така само затоа што не очекуваат дека нешто добро ќе им се случи.

Надежта го гледа најдоброто, а не најлошото.

Рано во мојот живот ми се случија многу трагично болни и насилни нешта. Поради тоа никогаш не знаев како е да бидеш среќен. Кога имав 23 години, се омажив за Дејв и по неколку недели, се сеќавам дека тој ме праша: “Што не е во ред со тебе? Зошто спрема сè имаш таков негативен став?” Му реков: “Ако не очекуваш да се случи нешто добро, тогаш нема да се разочараш кога нема да се случи.” Можеш ли да замислиш дека некој тоа го кажал? Па да, јас го реков тоа, а тогаш тоа и го мислев.

Овие зборови станаа моја животна филозофија. Мислев да се штитам себе си од повредување и разочарување така што нема да очекувам дека нешто добро ќе се случи. Во секоја ситуација забележував нешто негативно, бидејќи тоа е тоа на што се навикнав. Благодареејќи Му на Бог, низ годините научив многу од Него за надежта. Тој го промени мојот став и ми покажа колку е важно да се фокусирам на Него и на Неговото Слово. Јас веќе не сум личност која очекува да се случат лоши нешта. Го правам тоа што и тебе те советувам да го правиш. Намерно барам и

очекувам добри нешта. Исто така и редовно одвојувам некое време да мислам на сето добро што Бог го сторил за мене и преку мене. Колку повеќе стануваш свесен за Божјата добрина, толку повеќе секој ден ќе живееш со повеќе возбудувања и очекувања.

Надежта најмногу има врска со ставот. Јас мислам дека, со Божја помош, и ти и јас можеме да имаме позитивен став за сè што се случува во животот...без разлика каква е ситуацијата. Ако сакаш да бидеш личност полна со надеж и среќа, без разлика на тоа што се случува за време на твојот ден, избери да веруваш во Бога и имај позитивен поглед, така што во секоја ситуација ќе веруваш во тоа најдоброто.

- Ако твоето дете се разбуди настигнато и не може да оди на училиште, одбери позитивна перспектива. Заблагодари Му се на Бог што е во прашање само настигнато, а не нешто полошо.
- Ако ти пропушти мијалникот, а водата се разлие по кујнскиот под, заблагодари Му се на Бог што си бил дома кога тоа се случило, бидејќи тоа спречило поголема штета.
- Ако машината за сушење алишта уништи некој дел од облеката, одбери позитивна перспектива. Сега имаш изговор да одиш на шопинг.
- Ако ја изгубиш работата, одбери да бидеш позитивен. Сега имаш можност да добиеш нова работа.

Со какви било неочекувани предизвици или фрустрации да се соочуваш, однапред одлучи дека нема да им дозволиш да ти ја украдат радоста.

Со какви било неочекувани предизвици или фрустрации да се соочуваш, однапред одлучи дека нема да им дозволиш да ти ја украдат радоста. Ако си несреќен, тоа ќе те направи само уште поочаен, така што немој да го губиш времето на таква состојба. Не дозволувај секојдневните случувања да ти го одредат начинот на живот кој ќе го живееш. Одбери да се смееш дури и

во најиритантните околности и не дозволувај нешто толку глупаво како гужва во сообраќајот или лоша фризура да те спречат да уживаш во животот.

Убавина наместо пепел

Единствено поради ветувањата во Божјото Слово е возможно да се види најдоброто во секоја ситуација и да се задржи позитивен став. Во Римјани 8:28, Апостол Павле вели: “Но, знаеме дека сите работи содејствуваат за добро на тие, кои Го љубат Бога, кои се повикани по Неговата намера.” Дали забележуваш дека овој стих не вели дека Бог прави *по нешто* за твое добро, вели *сите работи*. Секоја ситуација, секоја средба, секое искушение, секоја фрустрација – Бог ќе изведе сè на добро за тебе.

Бог дури може да ги земе и најтешките нешта низ кои си поминал и да ги употреби за твое добро. Исаија 61:3 вели дека Тој ќе ти даде “убавина наместо пепел” и “масло на радост место облека на жалост.” Бог не ја предизвикал болката или неправдата низ која што си поминал, но Тој може да ги исцели твоите рани и да го искористи тоа низ кое си поминал за да постигне нешто прекрасно, за твојот живот и за животите на другите луѓе.

Лично открив кога верувам дека Бог ќе ја изведе на добро која било недоумица низ која поминувам, тогаш ми е полесно да поминам низ тоа со позитивен став. Тоа е прекрасно ветување кое секој пат го гледав како се исполнува, токму како што Бог вети. Тоа се исполни кога: имав рак на дојката, кога го надминував злоупотребувањето од детството, кога ми свртија грб пријателите на кои им верував и во бројни други ситуации. Низ што и да поминуваш моментално, верувај и кажи: “Бог ќе го изведе ова на добро за мене!” и ќе почувствуваш подобрување на расположението.

Уживај во чекањето

Кога би те прашала: “Кога е најтешко да бидеш среќен и полн со надеж?”, прилично е веројатно дека ќе одговориш дека тоа е кога чекаш Бог да им одговори на твоите молитви или да ти исполни некоја потреба. Можеби тоа е и кога чекаш во сообраќајот или кога ја чекаш сопругата да се подготви за да одите некаде заедно, а доцните. Можеби тоа е кога чекаш на ред во продавница, а таму работи нов касиер и му е потребно многу време да ги искуца сите твои намирници. Можеби тоа е кога чекаш на промени кај луѓето за кои си се молел или дури некој пробив во навиките со кои си се борел. Никогаш не е лесно да чекаш, но

тоа е нешто што секој од нас понекогаш мора да го стори. Знам многу луѓе кои чекајќи го изгубиле целиот мир и сета радост. Една од нив ја знам многу добро, бидејќи јас сум таа личност! За среќа, напредувањето низ годините, но сеуште морам да растам во “чекањето.”

Верувам дека можеме да ја искусиме Божјата радост дури и во моменти кога чекаме.

Верувам дека можеме да ја искусиме Божјата радост дури и во моменти кога чекаме. Сè зависи од тоа кој начин на чекање ќе го одбереме. Исаија 40:31 вели:

“Но, на оние кои се надеваат во Господа (кои Го очекуваат, Го бараат и Му се надеваат), силата им се обновува....” Можеш да зајакнеш во процесот на чекањето, но само ако чекаш со надеж – очекувајќи Го, барајќи Го и надевајќи Му се. Додека чекаш на Бога, нема корист од тоа да бидеш фрустриран, нестрплив и очаен. Но, ако имаш став на исчекување, тогаш периодот на чекање всушност може да биде одличен период во твојот живот. Дури и кога чекаме на ред во продавница, можеме да одбереме да веруваме во најдоброто така што ќе веруваме дека нашето време е во Негови раце, како што Тој вели во Светото Писмо. Веројатно Господ нè чува од некои несреќи така што го одложува нашето излегување или можеби користи “божествено одложување” за да ни помогне духовно да созрееме.

Можеби се молиш и чекаш некоја финансиска добивка, физичко или емотивно исцелување, брак, работна можност или детето да ти се врати дома. Што и да е тоа, можеш да се радуваш додека чекаш, да веруваш во најдоброто... дури и пред тоа да се случи. Ми се допаѓа ова момче:

„ ... Еден човек отишол на наптривар од малата лига во бејзбол едно попладне. Го прашал момчето во базата кој е резултатот. Момчето одговорило: “18 спрема 0 – ние губиме.”

-Сигурно си обесхрабрен, - рекол гледачот. “Зошто да бидам обесхрабрен?” - одговорило момчето. “Уште не сме стигнале ниту да ја удриме топката!”...”

Ми се допаѓа оваа едноставна приказна и надежта која ја има ова момче. Се претпоставувало дека овој млад играч ќе биде вознемирен и обесхрабрен. Неговиот тим веќе бил поразен, а сеуште било само прво полувреме. Ситуацијата не изгледала баш најдобро додека тој и неговите соиграчи го чекале својот ред за удирање.

Но, наместо да стане негативен и депресивен поради тоа како изгледаат нештата додека чекал, овој млад играч веќе одбрал поинаков став. Верувал во најдоброто, претпоставувајќи дека неговот тим ќе освои повеќе од 18 поени, кога чекањето ќе заврши. Наместо да се обесхрабри додека чека, тој бил возбуден.

Ако денес чекаш нешто, не дозволувај изгледот на ситуацијата да ти ја украде надежта и уништи радоста. Можеби не изгледа дека некоја врска може да биде обновена, можеби не изгледа дека ќе дојдеш до некои финансии, можеби не изгледа дека состојбата ќе ти се промени, можеби не изгледа дека нештата ќе излезат на добро, но, наместо да се обесхрабруваш додека чекаш, охрабри се. Сеуште не дошол твојот ред за удирање. Верувај во најдоброто. Верувај дека Бог ќе ти го обезбеди токму тоа што ти треба во тој момент кога тоа ти треба. Ако одлучиш да веруваш во најдоброто, дури и пред да видиш резултати, времето на чекање може да биде возбудлив период на очекување полно со надеж.

Наместо да се обесхрабруваш додека чекаш, охрабри се.

Како да веруваш во најдоброто

Првото послание од Коринтјани 13:7 вели дека љубовта “се премолчува, се верува, на сè се надева, се трпи.” Колку прекрасен стих, љубовта секогаш верува во најдоброто за луѓето и никогаш не се откажува од надежта. Зарем тоа не би бил прекрасен начин на живеење? *Секогаш подготвена да верува во најдоброто во секоја личност и има надеж која не бледнее во никакви околности?* Ова е начин на живот исполнет со радост и надеж, каков што Бог сака да го живееш.

Ако не си верувал во најдоброто за некои луѓе во твојот живот, тоа повеќе те повредува тебе отколку нив. Денес може да биде денот кога ќе се збогуваш со циничниот став и ќе посакаш добредојде на надежта. Еве неколку практични начини на кои можеш тоа да го сториш.

Денес може да биде денот кога ќе се збогуваш со циничниот став и ќе посакаш добредојде на надежта.

Погледни подобро

- Замоли Го Бог да ти покаже нешто добро во врска со таа личност, а потоа гледај во тоа повеќе отколку кога било претходно. Веќе знаеш што не ти се допаѓа, откриј нешто што ти се допаѓа.
- Наместо да бараш мани, барај доблести. Најди го омиленото нешто во врска со таа личност, нешто што можеби порано си го предвидел. Наместо да гледаш во нејзиниот проблем, погледни го нејзиниот потенцијал.

Претпостави нешто добро

- Често претпоставуваме нешто најлошо во врска со некоја личност. *“Оваа личност ќе ме разочара, тие намерно ме повредија, знам дека со тек на време ќе ме остави.”* Но, наместо да го претпоставуваме најлошото, надежта секогаш го претпоставува најдоброто. Можеби таа личност порано згрешила, но возможно е да научила од своите грешки. Претпостави дека ќе те благослови и ќе ти остави одличен впечаток на тебе, и потоа дај и можност да го стори тоа.

Гледај ги луѓето на ист начин на којшто Бог ги гледа

- Постои голема разлика помеѓу тоа како Бог ги гледа луѓето и како ние ги гледаме. На пример, кога многу луѓе Му приоѓале на Исус, учениците ги гледале само како толпа, додека Исус ги гледал со сочувство. Замоли Го Господ да ти ги отвори очите да го видиш Неговиот народ онака како што Тој го гледа, со очите на љубовта, разбирањето и сочувствувањето.

Имај менталитет на “Се надевам,” а не “Мразам”

- За ова е потребно малку вежбање, но тоа е интересна вежба. Започни да се надеваш на добри нешта во некоја личност наместо да го мразиш тоа што те иритира во врска со неа. Зборувај со јазикот на надежта. Започни да ги зборуваш нештата како што се: *“Се надевам дека ова ќе излезе на добро,” “Се надевам дека си во право,”* и *“Вложувам надеж во оваа врска,”* наместо: *“Мразам да создавам нови пријателства,” “Мразам што имам работа со оваа личност,”* или *“Мразам кога го велат тоа.”*

Ова се некои од чекорите со кои би можел да почнеш, но тоа не е сè. Ако навистина сакаш да знаеш како да бидеш исполнет со надеж, верувајќи во најдоброто за другите и за околностите во својот живот, проучи го Исусовиот пример. Читај го Евангелието и гледај како Исус служел, исцелувал, охрабрувал, поучувал и сакал. Исус не само што го сакал најдоброто за луѓето. Тој го гледал најдоброто во нив. Каков одличен пример да се следи. Нели ти е драго што Исус го гледал најдоброто во тебе? Видел нешто што е вредно за спас! Ти и јас можеме да донесеме одлука да го направиме истото ова за другите луѓе. Ајде да почнеме денес!

Исус не само што го сакал најдоброто за луѓето. Тој го гледал најдоброто во нив.

Подигни ја надежта!

Постои радост која доаѓа кога бараме и веруваме во најдоброто. Тоа е како кога копаш во рудник со злато и веруваш дека само што не си наишол на вистинското богатство. Кога на луѓето и околностите во животот им пристапуваш со став полн со надеж, сигурно ќе најдеш нешто добро.

Не дозволувај секојдневните фрустрации да ти ја украдат радоста. Биди доволно позитивен да се смееш низ секојдневните незгоди. А, ако се бориш со нешто поголемо од незгода, сети се дека Бог ветува дека ќе изведе сè на добро. Така, тргни и подигни ја надежта. Добри нешта ќе се случат денес...и утре... и задутре. Сè што треба да сториш е да ги побараш.

11. ПОГЛАВЈЕ

Заточеници на надежта

„ ... Вратете се во тврдината, заточеници полни со надеж, уште денес - Јас ви навестувам денес - двојно ќе ви надополнам...”.

Захарија 9:12

“Надежта е сон на будниот човек”

- Аристотел

Има една приказна за училишен систем во еден голем град кој има посебен програм, направен за да им помогне на учениците со материјалот, за време на долги закрепнувања во градските болници. Еден ден наставничката која работела во таа програма примила рутински повик и била повикана да однесе задача на едно дете. Кратко разговарала со наставникот на детето и го запишала неговото име и бројот од собата во болницата. “Моментално во неговиот клас учиме за именки и прилози,” - објаснил редовниот наставник. “Би бил благодарен ако му помогнете да ги разбере овие поими за да не доцни премногу со материјалот.”

Наставничката која работела во болничкиот програм, подоцна, таа вечер отишла да го види детето. Меѓутоа, кога и ја доделиле задачата, никој не помислил да и каже какви изгореници има тоа дете и какви болки трпи. Вознемирена од самиот поглед кон детето, наставничката мачно промрморела: “Ме испратија од твоето училиште да ти помогнам со именките и прилозите.” Кога таа вечер си отишла од болницата, мислела дека постигнала многу малку.

Но, следниот ден, кога се вратила во болницата, сестрата и притрчала и ја запрашала: “Што му направивте на тоа дете?” Мислејќи дека сигурно направила нешто лошо, наставничката започнала да се извинува. “Не, не,” оптимистично рекла сестрата, “не знаете на што мислам. Се грижевме за тоа мало дете, но од вчера неговиот целосен

став се промени. Тој се бори и реагира на терапијата. Како да одлучи да живее.”

По две недели, детето објаснило што се случило. Пред да дојде наставничката, тоа потполно дигнало раце од надежта. Но, сè се променило кога таа се појавила во неговата соба. Едноставно тој сфатил нешто, а тоа го објаснил на овој начин: “Тие не би пратиле наставничка да работи со именки и прилози со дете кое умира, зарем не?”

Силата на надежта е неверојатна. Заглавен во болничката соба, опкружен со болести, обесхрабрување и лоши вести, детето било подготвено да се откаже. Но, само една наставничка со добар став и домашна задача донела доволно надеж за детето да го промени својот поглед на животот и му дала причина да продолжи да се бори. Ако една личност може да донесе толку надеж, замисли што би се случило кога секој ден би бил опкружен со такви луѓе. Што би можеле да направат 5, 10 или 20 такви луѓе?

Помисли како би изгледало тоа во твојот живот. Вистина е: На тебе длабоко ќе влијае тоа што е околу тебе. Ако го исполниш животот со луѓе, случки и активности кои ја негуваат надежта, ќе бидеш исполнет со надеж и оптимизам. Но, ако го исполниш животот со безнадежни луѓе и избереш да учествуваеш во активности кои се негативни и обесхрабрувачки, ќе бидеш исфрустриран и очаен секој ден. Во прашање е само тоа со што одбираш да се опкружиш.

Ова не значи дека во животот можеме да ја избегнеме секоја негативност. Некои од овие нешта кои не опкружуваат не мораат да бидат наш избор, но ние треба да го избереме најдоброто кое можеме.

Надежта која те опкружува

Захарија 9:12 користи интересна фраза кога зборува за нашиот однос со надежта. Во овој стих од Светото Писмо, Бог зборува за својот народ како “заточеници на надежта.” Тој вели: “Вратете се во тврдината, вие *заточеници на надежта.*”

Ми се допаѓа овој опис – “заточеници на надежта.” Размисли за ова. Ако си заточеник на надежта, тогаш немаш избор. Не можеш да бидеш негативен, не можеш да се грижиш, не можеш да бидеш безнадежен. Кога доаѓаат тешки времиња и кога се бориш со разочарувањето,

надежта која те опкружува ќе те издигне во вера. Сè наоколу ќе ти вели дека Бог ќе те извлече, а кога ќе го слушнеш тоа, нешто те подигнува во Духот. Ти си охрабрен да веруваш и изјавуваш: “Добри нешта ми се случуваат на мене и преку мене!”

Мојот прв избор за наслов на оваа книга беше: “Заточеници на надежта,” но се загриживме дека можеби луѓето нема да го сфатат ова без објаснување, па се одлучивме за: „Подигни ја надежта“! Ми се допаѓа мислата на тоа дека сум толку полна со надеж, што како да сум заробена во неа. Дали си подготвен да го живееш својот живот затворен во затворот на надежта?

Бог сака да бидеме затворени во надеж, верувајќи дека Тој може да го промени тоа што треба да биде променето. Нашата надеж е во Бог! Тој може сè! Без разлика на тоа како се чувствуваме или како изгледаат нештата, веруваме дека Бог работи и дека ќе видиме позитивна промена во вистинско време. Затоа надежта е одлучна и не се откажува. Кога ќе дојдеш на крајот од своите сили, кога силата ќе почне да попушта, приказната сеуште не е завршена. На Божјата сила и нема крај. Неговата сила е неисцрпна. Ако си непоколеблив во својата надеж, не можеш да изгубиш...бидејќи Бог не може да изгуби. Со оглед на тоа дека Бог е со тебе, победата е неизбежна.

Бог пред многу години ме повика во служба, но ќе бидам искрена спрема тебе и ќе ти кажам дека успехот не дојде преку ноќ. Беше потребно многу работа и имаше многу ноќи кога се прашував дали добро сум слушнала што ми рекол Бог. Луѓето не беа секогаш отворени за мене и имаше многу состаноци кога се прашував дали воопшто некој ќе се појави. Дејв и јас поминавме низ години и години подготовки и верување дека Бог ќе го изгради тоа што е денес светска служба. Низ тие години, многупати бев во искушение да се откажам. Но, моето сведоштво е: „Сеуште сум овде! Дури и кога имам сомнежи и прашања, дури и кога не мислев дека имам сила да продолжам, знаев дека Бог ќе создаде пат таму каде што изгледало дека нема пат. Дејв и јас ја положивме надежта во Него, а Тој ги надмина нашите најбурни очекувања”.

Ако одлучиш да бидеш заточеник на надежта, да живееш опкружен со среќно исчекување дека Бог ќе стори нешто добро, истото ова може да ти се случи и на тебе. Која и да ти е целта или сонот што Бог ти го ставил во срцето, ќе видиш како се остварува. Можеби нема да се случи тогаш кога си мислел дека ќе се случи тоа, и можеби нема да се случи онака

како што си мислел, но Бог ќе го стори тоа така што ќе ги надмине сите твои најбурни очекувања. Нема да мораш да го остваруваш со своите сопствени сили. Сè што треба да сториш е да издржиш, само немој да се откажеш. Опкружи се со надеж и гледај како Бог те благословува на такви начини за кои никогаш не си мислел дека се можни.

Опкружи се со надеж и гледај како Бог те благословува на такви начини за кои никогаш не си мислел дека се можни.

„ ... Што окото не виде, што увото не чу, што во човечкото срце не дојде, тоа Бог го приготви за тие, кои Го љубат (кои Го почитуваат Бог, Му се послушни и со благодарност ги препознаваат привилегиите кои им ги дарува)...”

1 Коринтјани 2:9

Верувам дека Бог има многу пријатни изненадувања кои те чекаат, нешта кои ги подготвил за тебе. Држи ја својата надеж будна!

Нештата кои не можеш да ги понесеш со себе

Кога затвореникот влезе во ќелијата, тој не можеше да понесе со себе ништо што не е одобрено. Не е дозволено да се внесат некои нешта кои се сметаат за опасни.

Но, ти си друг вид затвореник – ти си затвореник на надежта. Ти не си опкружен со цигли и железо. Бог сака да те опкружи со Својата добрина, Својата милост, Својата надеж. Каде и да се свртиш, каде и да погледнеш, можеш да искусеш радост, мир, доверба и благослови од Бог. Исус умрел за да ти даде ваков живот.

Но, важно е да разбереш дека постојат некои нешта кои не можеш да ги понесеш со себе кога ќе влезеш во опкружување со надежта, бидејќи се опасни. Ако сакаш да бидеш опкружен со надеж, дадена ти е можност да ги оставиш зад себе нештата од следниов список:

- Негативни зборови;
- Менталитет на жртва;
- Споредување на себеси со другите;
- Зловолен поглед на животот;
- Поплакување и кукање;

- Став на самосожалување;
- Обесхрабрување и очај.

Животот на верникот не е осмислен да биде под притисок на овие непријателски оптоварувања. Не мораш да живееш депресивен и безнадежен. Со Божја помош, можеш да се ослободиш од секакви обесхрабрувачки, себични и негативни лаги од непријателот и да живееш опкружен со надеж. Можеш да го изградиш својот живот врз вистината на Божјото Слово, а не врз лагите на непријателот. Стиховите кои често ги цитирам од 1. Послание на Петар 5:7 се:

„ ... И секоја своја грижа фрлете ја на Него, зашто Тој се грижи за вас...”

Ние треба да ги фрлиме своите грижи. Тогаш, ајде да ги фрлиме! Нели е ова прекрасна слика? Не да ги соблечеме и оставиме на столот покрај нас од каде што можеме повторно да ги земеме подоцна, треба потполно да ги исфрлиме. Да ги фрлиме што можеме подалеку, веќе никогаш да не ги земеме. Да ги фрлиме на Бог и Тој ќе се погрижи за нас!

Отфрли ја лагата која вели: *“Никој не ме сака. Никој нема да сака на ручек со мене. Никогаш нема да се ослободам од оваа болест. Нема да бидам унапреден на работа. Веројатно никогаш нема да се омажам.”* Немој да се опкружиш со вакви безнадежни мисли. Фрли ја секоја грижа на Господ тој момент кога го почувствуваш нејзиното присуство и нештата во твојот живот ќе почнат да цветаат. Тешкотиите и грижите кои те притискале, одеднаш ќе изгубат сила над тебе. Сега можеш да го искусиш тоа што Исус го нарекува “одмор” за душата (види Матеј 11:29).

Градина на надежта

Веќе споменав дека ако живееме во градина на надежта, нешто секогаш ќе цвета. Обично во бавчите засадени се различни видови цвеќиња и секогаш е преполно со живот. Откако една билка потполно процвета, некоја друга само што започнува. На сопствениците на градини никогаш не им недостасуваат цвеќиња. Во нашата куќа постојат три вида грмушки со различни цветови. Едни цветаат во рана пролет, други во доцна пролет, а трети во рано лето. Цело време имаме цветови!

Сфатив дека нема да уживам во цвеќето, колку и да го има, ако немам време да ги гледам. Исто така, треба да одвоиме некое време

за да ги гледаме добрите нешта кои постојано се случуваат околу нас. Медиумите не известуваат за сето лошо што се случува во светот, но постојат и добри нешта насекаде околу нас, ако намерно ги побараме.

Понекогаш сме толку зафатени со своите проблеми што немаме време да го бараме тоа што е добро во животот. Мислам дека за нас е важно, да го направиме тоа што секоја криза го бара од нас за време на период на тешкотии и да одвоиме време да го согледаме доброто во животот. Можеме да кажеме дека доброто е спротивно од тешкотиите. Тоа е како да додадеме зачини и со благите оброци. Некако, наоѓаме поголема сила да се избориме со нашите предизвици во животот кога одвојуваме време да погледнеме што цвета секој ден во нашата градина на надежта.

Одлучив да го оставам пишувањето на неколку минути и да го согледам тоа што денес цвета во мојата градина. Видов дека се чувствувам многу добро, се сетив дека вчера одлично спиев, сонцето свети, веќе разговарав со три од своите четири деца, а веќе е 10 часот наутро и ова утро маж ми ме прегрна. Меѓутоа, едно од моите внучиња поминува низ тежок период, една добра пријателка има рак, оваа недела имам многу работа, а телефонот ми е расипан. Ако секогаш гледаме на тоа што цвета во нашата градина на надежта, ниту еден проблем не е доволно голем за да не можеме да се избориме против него со радост.

Можеби не си забележал, но сигурна сум дека нешто цвета во твојот живот. Те потсетувам да го побараш тоа.

Подобри го твоето опкружување

Некогаш мораме да се бориме за надеж. Мораме да ги отфрлиме гласовите во светот кои се обидуваат да ја угушат. Важно е да се опкружиме со луѓе кои не се негативни и намрштени. Во животот ни требаат барем тие луѓе кои се полни со надеж и кои шират надеж. Кога страдаме и кога поминуваме низ болни периоди, лесно е да негодуваме кај луѓето кај кои можеме да ги изложиме нашите проблеми. Нема ништо лошо во тоа да ја поделиме својата болка со пријател или да бараме молитва, но тогаш не треба да ги одбереме луѓето кои самите се безнадежни. На некој негативен пријател можеш да му кажеш за бездната во која си се нашол, а тој ќе ти рече: “Не знаеш ти што е бездна додека не погледнеш во каква сум јас.” Знаеш за каков тип луѓе зборувам.

Сакам да те охрабрам денес да го подобриш своето опкружување. Исклучи ги негативните коментари и опкружи се со надеж. Замоли Го Бог да ти доведе во животот луѓе кои секојдневно ќе те охрабруваат. Наместо да се дружиш со луѓе кои само ќе те потсетуваат на твоите проблеми, пронајди луѓе кои ќе ти кажат дека ќе успееш и дека Бог е на твоја страна. Лесно е да ја оправдаш безнадежноста зборувајќи: “Опкружен сум со толку негативни луѓе кои ме обесхрабруваат. Мојата работа е депресивна и сите се жалат по цел ден.” Тогаш треба да се бориш за надеж. Преземи одговорност да најдеш некои луѓе кои не се негативни и не слушај ги канцелариските трачеви. Излези на прошетка наместо да ручаш со луѓе кои негодуваат. Ако во куќата имаш некој со негативно влијание и не можеш да го избегнеш, барем обиди се да одговараш на тоа влијание така што ќе имаш позитивен однос кој од време на време ќе те одмори од безнадежните луѓе.

**Исклучи ги
негативните
коментари и опкружи
се со надеж.**

Нека проучувањето на Божјото Слово ти биде приоритет во животот. Словото има моќ да ни ја подигне главата и да ни даде надеж во секоја ситуација. Уште едно нешто коешто можеш да го сториш за да се опкружиш со надеж е да го слушаш славењето и некое добро поучување од Библијата. Со денешниот пристап преку технологијата, повеќе од кога било можеме да гледаме и да слушаме пораки полни со живи зборови и охрабрувачка музика. Било да е на ЦД, подкаст, апликација на телефонот или видео, што и да ти е згодно и соодветно за твојот распоред, издвој време секојдневно да се опкружиш со Божјото Слово.

Непријателот ќе не опкружи со луѓе кои смислуваат зло или болни ситуации, но Божјото Слово не учи дека Тој не опкружува со Своето присуство и со многу добри нешта.

„ ... Ти си мое прибежиште, Ти ќе ме запазиш од тага, ќе ме опкружиш со радоста на спасението...”

Псалм 32:7

„ ... Горите го опкружуваат Ерусалим, Господ го опкружува Својот народ отсега и до века...”

Псалм 125:2

Подигни ја надежта!

Ако си опкружен со негативност, сомнеж, несигурност, грижа или разочарување во животот, време е за промена. Не мораш веќе да дозволуваш овие нешта да владеат над твојот живот. Можеш да го промениш своето опкружување, можеш да живееш во надеж. Дури и пред да се промени твојата ситуација, ќе ти се промени душата. Можеш да избереш да бидеш заточеник на надежта и да се радуваш затоа што Бог дупло ќе ти го надомести сето тоа што си го изгубил во животот.

12. ПОГЛАВЈЕ

Биди одговор на нечија молитва

„ ... Не гледајте секој само на своето, туку секој нека гледа на тоа што се однесува за другите...”

Филипјани 2:4

„ ... Не постојат безнадежни ситуации, само постојат луѓе кои поради нив станале безнадежни...”

- Клер Бут Лус

Ако сакаш навистина да доживееш надеж и среќа во животот, најдоброто што можеш да го сториш е да му помогнеш на некој друг. Знаам дека ова звучи спротивно од тоа што би го помислил, но навистина функционира. Пренасочувањето на фокусот од себеси и барањето на начин да ги благословиш другите ги свртува мислите од твоите проблеми и додека на другите им даваш надеж и охрабрување така што ќе им служиш, ти го жнееш тоа што си го дал, но многупати повеќе.

Кога фармерот ја засадува градината, тој во земјата става ситно семе и по некое време добива цела градина со билки кои даваат храна за него и неговото семејство. Божјото ветување дека ќе го жнееме тоа што го сееме сеуште ме воодушевува. Ако сакаме нешто, сè што треба да сториме е тоа да го дадеме!

Гери Морш, основачот на Heart to Heart International во Канзас е физичар кој направил многу за да обезбеди медицинска опрема и намирници за сиромашните во сите сиромашни земји во светот. Во својата книга *Моќта на служењето на другите*, тој зборува за своето волонтерство во Домот „Мајка Тереза“ за напуштени деца пред умирање, во Калкута во Индија.

Домот за напуштени деца пред умирање е место каде што се донесувани слабите кога смртта веќе била извесна. Ако немале никого да се грижи за нив ниту пари со кои би платиле некаква помош, тие биле

сместувани во овој дом, каде што Мајка Тереза и нејзините волонтери им помагале. Некои од најлошите болести кои може да се замислат се видени овде и тука биле згрижувани најсиромашните.

Знаејќи за очајната потреба и наоружан со само доверба и медицинска стручност, Морш стигнал овде полн со ентузијазам. Оптимистички мислел: *“Ова место веќе нема да има работа. Поради мојата помош, ќе мораат да го променат името.”* Неговото срце било на вистинско место и неговите намери биле добри, но не бил подготвен за тоа што се случило.

Кога се појавил во службата со својот тим од 90 волонтери, сестра Присила, една љубезна калуѓерка со нежен британски акцент, почнала да им задава задачи. Морш внимателно го ставил својот стетоскоп околу вратот со не толку внимателен обид да и даде до знаење на сестра Присила дека тој е доктор. Секако, за таа да му даде важна задача соодветна на неговите професионални способности и заслуги.

Откако сите други ги испратила да прават разни работи, сестра Присила погледнала во последниот волонтер кој стоел пред неа, а тоа бил Гери Морш. *“Следете ме, ве молам,”* - го насочила. Влегле во машка, болничка соба, полна со полски кревети со болни и оние пред смрт. *“Па, претпоставувам дека ова ќе биде мојата задача,”* помислил Морш, но сестра Присила поминала низ оваа соба и влегла во собата преку патот. Како што влегле во женската болничка соба, полна со ослабнати жени во своите последни денови од животот, Морш си помислил: *“Сигурно овде се најголемите потреби. Овде ќе ме стави да работам.”*, но, таа продолжила да оди. Кога дошле до кујната каде што се подготвувал оризот на отворен оган, тој се загрижил. *“Зошто би сакале доктор да работи во кујна?”* Се запрашал тој, но сестрата забрзано поминала и низ кујната.

Излегувајќи од кујната и водејќи го Морш низ еден тесен премин кон надвор, сестра Присила покажала на огромен куп со скапано ѓубре. Самата реа била доволна да го натера Морш на повраќање. *“Треба да го изнесете ова ѓубре низ улицата, до отпадот,”* - му објаснила. *“Отпадот се наоѓа неколку улици надолу па на лево. Не можете да го промашите.”* Му дала на докторот две канти, лопата, насмевка наместо поздрав и го оставила да работи.

Морш стоел таму збунет и малку навреден. Се прашувал што да направи. Дали да ја одбие оваа задача? Дали да разговара со некој друг за друга задача? По минута-две размислување, одлучил да ја направи единствената работа која можел да ја стори, да се фати за работа. Цел ден овој уважен доктор носел полни канти со скапано ѓубре на градскиот отпад. До крајот од денот тој се претворил во испотен, смрдлив неред, но го преместил целиот тој одвратен куп.

Вознемирен и лут поради случувањата тој ден, Морш се враќал низ кујната, низ женската болничка соба, па низ машката болничка соба, барајќи го својот тим, да се вратат таму каде што биле сместени. Додека одел низ овие соби, не можел, а да не забележи дека неговите услуги можеле да бидат подобро искористени. Дури и помагањето во кујната би било подобро од влечење на ѓубрето. Но, потоа видел нешто. Додека чекал малодушно да се поздрави со сестра Присила, Морш забележал мал знак, испишан со рака, на кој биле напишани зборовите на Мајка Тереза: “Нема големи нешта кои можеме да ги сториме, само мали нешта направени со голема љубов.”

Тоа бил клучен момент за Гери Морш. Рекол: “Срцето ми се стопи. Потполно ја промашив поентата. Ми требаше оваа лекција. Служењето на другите не е во врска со тоа колку знам јас, колку дипломи имам добиено, ниту кои се моите заслуги. Се работи за ставот и подготвеноста да се направи тоа што е потребно – со љубов.”

Гери Морш станал близок пријател на Мајка Тереза и нашол посебна цел во животот во помагањето на другите луѓе. Донел уште многу групи во Калкута да им служат на најсиромашните во Индија и секогаш уживал кога гледал како неговиот тим волонтери бил збогатен со искуство. Објаснил: “Често волонтерите доаѓаат со иста доза увереност, полни со самодоверба, како што бев и јас. Но, секој од нив се обликува преку служењето на другите.”

Дај надеж за да добиеш надеж

Дела 20:35 вели:

„ ... Во сè ви покажав дека така треба да се трудите и да им помагате на немоќните, и да си спомнувате на зборовите на Господа Исуса, како Самиот што рече: ‘Поблажено е да се дава, отколку да се прима...’

Исус рекол дека среќата доаѓа кога им помагаш на другите. Ова е спротивно од тоа што ние би го претпоставиле. Ние мислиме дека, ако се фокусираме на себе и вредно работиме за да пронајдеме среќа, тогаш некогаш и ќе ја најдеме. Ако заработиме повеќе пари, собереме доволно нешта, оствариме доволно цели, изгубиме неколку килограми, освоиме некои признанија, тогаш и само тогаш ќе бидеме среќни. Поради ова работиме повеќе и повеќе за еден ден да ја достигнеме среќата.

Можам да ти кажам дека има многу уморни луѓе. Потрагата за среќа може да биде исцрпувачки потфат. Знаам, бидејќи долго време живеам во тоа. Поминав многу години во животот како очаен христијанин. Го сакав Бог, но ретко кога сум била среќна. Малку беше потребно за да се вознемирам и да ми се уништи денот. Ако автомобилот даваше чудни звуци, ако Дејв отидеше на голф наместо да го помине саботното утро со мене, ако некое од моите деца се скараше со мене, ако не успеам да сторам сè од мојот список, ако само едно од овие нешта се случеше, дигав раце од тој ден. Колку повеќе се обидував да достигнам среќа, среќата се чинеше сè понедостижна.

Но, за време на тој период Бог ми покажа многу за тоа како да уживам во мојот живот. Колку повеќе го проучував Словото, повеќе согледував колку мислите кои ги имам, зборовите кои ќе ги изговарам и ставовите кои ќе ги прифаќам имаат значајно влијание врз мојот живот. Научив дека тие не мораат да ги контролираат моите чувства. Со Божја помош, можам да ги надвладаам и да уживам во животот за кој Христос умрел.

Поминав многу години пишувајќи и проучувајќи за принципите од Божјото Слово на секоја од овие теми, но една од наједноставните и најмоќните нешта кои Бог ми ги покажа е ова: „Ако сакаме да имаме надеж и среќа, треба да дадеме надеж и среќа. Кога ќе ги свртиш мислите од своите проблеми и мислиш на тоа како да им помогнеш на другите во нивните проблеми, неверојатно е тоа што Бог ќе го стори тогаш.“

Секогаш кога ги тргав своите фрустрации и проблеми на страна и се концентрирав на тоа да му помогнам на некого, целиот мој став се менуваше. Наместо да се молам: „Боже, ми треба ова...“ или „Господе, зошто го немам она?“. Започнав да се молам: „Како можам да му помогнам на некого денес?“ и „Боже дај ми можност на некого да исполнам некоја потреба.“ Открив дека радоста е неискажлива кога Бог те употребува како одговор на нечија молитва.

Веројатно и ти си го забележал истото во својот живот. Навистина е поголем благослов да даваш отколку да добиваш. Никогаш нема да заработиш, собереш ниту достигнеш доволно за да ја исполниш празнината со среќа. Суетата никогаш не може да биде задоволена. Но, во тој момент кога ќе престанеш да гледаш во себе и ќе почнеш да гледаш околу себе, ќе откриеш среќа и надеж за кои не си знаел дека постојат. Како Гери Морш и неговите волонтери ќе бидеш “трансформиран преку служењето.”

Но, во тој момент кога ќе престанеш да гледаш во себе и ќе почнеш да гледаш околу себе, ќе откриеш среќа и надеж за кои не си знаел дека постојат.

Секој ден барам од Бог да ми покаже некој кому можам да му помогнам. Некогаш ме води кон нешто големо, но најчесто тоа е нешто мало. Така мало што се чини и незабележително. Денес, дојде еден човек да ми го поправи тоалетот и кога заврши ме запраша дали може да разговара со мене. Кога прифатив, тој ми рече дека има жена и пет деца и дека сака да знае која од моите книги би била добар подарок за неговата жена за денот на мајките. Малку поразговарав со него за неговото семејство и тогаш го одведов до својата полица и му реков да одбере две книги за подарок на неговата жена. За ова беа потребни само неколку минути и не ме чинеше ништо, а на него многу му значеше. На некој начин, мислам дека денес бев посреќна само поради овој ситен чин на љубезност. Жал ми е што толку долго ми требаше да го научам овој прекрасен принцип, но благодарна сум што сега го знам. Секој ден во нашите животи можеме да се бориме против безнадежноста, преку разни дела на љубезност!

Дури и најголемите служат

За време на Американската револуција, еден човек во цивилно одјавал покрај група од војници кои поправале мала одбранбена ограда. Нивниот надреден викал давајќи им насоки, но не се обидел да им помогне. Кога јавачот прашал: “Зошто?”, надредениот достоинствено одговорил: “Господине, јас сум десетар!”

Странецот се извинил, се симнал од коњот и пришол да им помогне на исцрпените војници. Кога работата била завршена, тој се свртел спрема десетарот и рекол: “Господине десетаре, кога следен пат ќе имате слична работа и недоволно луѓе, одете кај својот главен командир

и јас ќе дојдам повторно да ви помогнам.” Странецот бил, никој друг туку, Џорџ Вашингтон.

Колку и да станеш важен, никогаш не си дозволувај да мислиш дека си премногу важен да му помогнеш на некој друг.

Колку и да станеш важен, никогаш не си дозволувај да мислиш дека си премногу важен да му помогнеш на некој друг. Можеби веќе долго време работиш, можеби си постигнал многу и во професионалниот и во приватниот живот или можеби имаш важна титула пред името или импресивни иницијали зад него, но никогаш не можеш да бидеш премногу ва-

жен за да не се понизиш и да не им помогнеш на другите. Исус се симнал од високо и возвишено место и се понизил себеси земајќи облик на слуга. Писмото не учи дека Исус треба да ни биде пример за понизност (Филипјани 2:5).

Ја имам таа привилегија да бидам претседателка на оваа служба распространета низ целиот свет. Секој ден треба да донесувам многу одлуки и да бидам на многу места. Благодарна сум на можностите кои Бог ми ги дава, но некои од најрадосните моменти во мојот живот не се тие кои ги поминувам во салата за состаноци или проповедајќи на бина-та. Колку и да уживам во овие нешта, некои од најрадосните моменти се кога им служам на луѓето преку нашата Рака на Надежта. Секој ден кога стојам со нашите волонтери и поминувам некое време благословувајќи ги другите, делејќи храна на гладните, набавувајќи бунари со чиста вода за жедните, давајќи училишна опрема на сиромашните, тоа ме потсетува зошто го правиме тоа што го правиме. Со подавањето рака на надеж за другите, самата јас примам свежа надеж и среќа. Многупати исцрпена си одам од мисионерското патување во земјите од третиот свет, но никогаш не сум се вратила од патот жалејќи се што сум имала можност да служам.

Пред 20 години започнавме мисија во нашата служба и се мислев да ја наречеме Рака на Надежта, бидејќи нашата цел беше давањето надеж на безнадежните луѓе. Мислам дека може да се каже дека е невозможно една личност да се чувствува безнадежно ако дава надеж на другите!

Исус е Божји Син кој дошол да го понесе гревот на светот, но и Тој одвоил време да служи. Во Марковото Евангелие 10:45, Исус рекол дека Тој “не дојде да Му служат, туку да служи и да ја даде Својата душа за откуп на мнозина!” Во Евангелието постојано Го гледаме Исус како им

помага на другите: ги храни масите, ги исцелува болните, поминува време со децата, дури и им ги мие нозете на учениците. Исус сигурно наоѓал огромно задоволство во служењето на другите, бидејќи тоа го правел постојано. Нам ни оставил пример за да можеме да ги следиме Неговите чекори.

Исус сигурно наоѓал огромно задоволство во служењето на другите, бидејќи тоа го правел постојано.

Колку прекрасен пример. Немој да станеш премногу важен или премногу зафатен да не можеш да му помогнеш на некој кој има потреба. Секој ден побарај некој кој ќе можеш да го благословиш. Тоа може да биде само едноставен чин на љубезност, а може да биде и важен чин на великодушност – што и да можеш да направиш да му помогнеш некому кој има потреба, те охрабрувам да го направиш. Не само што таа личност ќе биде благословена со твоето служење, туку и ти ќе бидеш благословен.

Најдобриот начин да им зборуваш на другите за Исус е да им Го покажеш Исус

Посланието на Римјаните 2:4 не учи дека Божјата добрина е тоа што го води човекот кон покајание. Би бил изненаден ако знаеш колку од твоите пријатели, соседи и колеги би сакале да Го прифатат Исус, кога ти би бил добар спрема нив. Некогаш треба да престанеме да му проповедаме на секого и да започнеме да бидеме љубезни спрема луѓето во нашиот живот, навистина да се заинтересираме за нив и да ги благословиме, да се молиме за нив и да Го замолиме Господ да ни помогне да видиме како можеме да им служиме. Со други зборови, треба да им ја “покажеме” на луѓето Исусовата љубов!

Јаков 2:15,16 вели:

„ ... Ако некој брат или сестра се голи и без секојдневната храна, па некој од вас им рече: „Одете си во мир, стоплете се и наситете се!“, а не им го даде тоа што им е потребно за телото, каква е ползата?...”

Да не бидеме луѓе кои велат: “Оди во мир, стопли се и насити се!” Ако некој има потреба, а ти можеш да му ја исполниш таа потреба, тогаш стори го тоа. Често ни се случува да игнорираме некоја потреба, велејќи: “Ќе се молам за тебе,” а воопшто и да не Го прашаеме Бог што можеше да сториме за да и помогнеме на таа личност. Научив дека не

морам да Му се молам на Бог да ја исполни некоја потреба која лесно и самата можам да ја исполнам, но веројатно едноставно не сакам тоа да го сторам. Ако се молиш Бог да му помогне некому, биди подготвен Тој да те испрати тебе самиот да го сториш тоа.

Ако се молиш Бог да му помогне некому, биди подготвен Тој да те испрати тебе самиот да го сториш тоа.

Еден човек ми раскажа како со некоја група отишол во Русија да дели Библии за време на многу тежок период, кога луѓето таму гладувале. Тимот ги понел своите Библии во редица за супа, каде што многу луѓе чекале да добијат мало парче леб или чинија супа. Како што еден човек се обидел да ја додаде Библијата на некоја жена, таа се налутила и рекла: “Твојата Библија нема да го наполни мојот празен стомак.” Како да бегала од овие христијани бидејќи им зборувале за добриот Бог, а не им дале никаква опиплива, практична помош. Овие верници кои делеле Библии никогаш не го заборавиле тоа. Верувам дека некои луѓе се во такви болки што не се во состојба ниту да го слушнат Евангелието додека прво не им ја ублажиме болката.

Не велам дека не треба да им ја даваме на луѓето Библијата, но велам дека покрај тоа што им го даваме Словото, прво мораме да им ги исполниме нивните потреби. Тоа е тоа што Исус го правел. Исус на луѓето им го давал Словото и Тој ги исполнувал нивните потреби. Тој ги хранел; Тој ги лечел; Тој ги учел; и Тој ги слушал. Не зборувал само за добрината на Таткото; Тој ја *покажувал* таа добрина на вистински начини.

Ако денес во твојот живот постојат луѓе на кои им е потребно да Го запознаат Исус, ќе ти предложам нов метод на ширење на Евангелието. Наместо само да им зборуваш за надежта која е во Исус, дај им ја таа надеж. Дознај кои им се потребите и замоли Го Бог да ти помогне да им ги исполниш. Можеби им се потребни намирници, бензин за автомобилот или пари да одат на доктор.

Кога на луѓето ќе им помогнеш во нивните физички потреби, ќе бидеш изненаден како тие бргу се отвораат со своите духовни потреби.

Можеби потребен им е некој да им го чува детето, за да би можеле да се опуштат една ноќ. Можеби само им е потребен некој да ги сослуша. Што и да можеш да направиш, да им ја покажеш Исусовата љубов, направи го тоа. Кога на луѓето ќе им помогнеш во нивните физички потреби, ќе бидеш изненаден како тие бргу се отвораат со своите духовни потреби.

Подигни ја надежта!

Важно е да се сетиш дека во овој живот не се работи само за нас. Можеме да поминуваме низ некоја лична тешкотија во своите животи и тогаш е лесно потполно да се фокусираме на тоа да бараме од Бог да ни помогне *нам*, да ги исполни нашите потреби, да ни ги обезбеди нештата кои мислиме дека ни недостигаат. Но, во борбата со некои нешта кои влијаат врз тебе, немој да заборавиш на луѓето околу себе. Каде и да погледнеш, ќе видиш пријатели, роднини, колеги, соседи и непознати кои имаат потреби, потреби кои ти би можел да им ги исполниш.

Најдобриот начин да примиш надеж е да ја дадеш. Во Божјото Царство, последните се први (види Матеј 20:16), најмалите се најголеми (види Лука 9:48), слабите се јаки (види Јоил 3:10) и кога даваш, ти добиваш (Лука 6:38). Стани и разбуди ја својата надеж. Можеш да откриеш потполно нов начин на уживање во животот, едноставно така што ќе им помогнеш на другите да уживаат во својот. Погледни околу себе и види кому можеш да му помогнеш, ти ветувам дека нема да мораш премногу да се трудиш за да ги најдеш. Некој кого го познаваш се моли за некоја помош токму сега. Можеби можеш да бидеш одговор на таа молитва!

13. ПОГЛАВЈЕ

Надежта е наша котва

„ ... Таа надеж ја имаме како безбедна и цврста котва на душата, која навлегува и зад завесата...”

Евреи 6:19

„ ...Глупаво е да не се надеваш...”

- Ернест Хемингвеј, Старецот и морето

Верувам дека Бог сака да бидеме стабилни и да уживаме во животот што и да се случува околу нас. Тој сака да бидеме цврсто укотвени во Него и цело време да бидеме полни со надеж. Верувам дека радоста е едно од најдобрите сведоштва за нас верниците. Имаме многу нешта за славење! Нам ни е простено, исцелени сме и ослободени. Исус не само што умрел за да ни направи пат до вечноста во Рајот, туку ветил и дека можеме да уживаме во секој ден овде на земјата. Христијаните треба да бидат најсреќните луѓе на планетата!

Христијаните треба да бидат најсреќните луѓе на планетата!

Иако сме Божји деца, ние имаме искушенија и проблеми и често им дозволуваме да ги контролираат нашите мисли, расположение и ставови. Им дозволуваме да ни ја украдат насмевката, а тоа е страшно, бидејќи верувам дека Господовата радост на нашите лица е одлична објава за Исус! Како би можела каква било тешкотија да не направи несреќни на подолг рок кога имаме ветување дека Бог изнесува сè на добро за тие кои ја бараат Неговата цел за својот живот?

Радоста и среќата не се луксуз ниту само обични опции, тие се суштински аспект на нашиот живот во Христа. Неемија 8:10 вели: “...Не тагувајте: Господовата радост е ваша сила...” а Римјани 14:17 вели дека Божјото царство е “правда, мир и радост во Светиот Дух.” Радоста е од витална важност ако сакаш да живееш победнички живот.

Надежта: Природен лек за незадоволство

Радоста и надежта одат рака под рака. Кога навистина почнуваш да живееш во надеж, верувајќи дека Бог ќе направи прекрасни нешта во твојот живот, радоста брзо стапува на сцена. Не можеш да

Надежта е природен лек за незадоволство.

бидеш депресивен и обесхрабрен дури и ако сакаш. Надежта е природен лек за незадоволство.

Ајде да направиме експеримент да видиме дали ова мое верување е точно и дали ќе биде точно и за тебе. Следниот пат кога денот ќе ти биде тажен и депресивен, издвој некое време да помислиш: *“Бог ќе ги изведе сите мои проблеми на добро и очекувам дека нешто добро ќе ми се случи.”* Сега обиди се ова да го кажеш на глас и така повторувај го ова цел ден. Можеби нема да се чувствуваш така, но тоа е вистина! Божјата вистина има сила да ги надмине нашите чувства, ако и дадеме можност за тоа.

Надежта во Божјата добрина ни ги скротува дивите мисли и чувства. Не смирува и не разведрува. Нашата душа (ум, волја и чувства) го наоѓа своето мирно место во Божјото ветување. Кога луѓето немаат надеж, за нив е невозможно да останат стабилни во времиња на животни бури. Немаат ништо што би ги закотвило на цврсто тло. Ако немаме вера во Бог, дали постои во светот некое трајно засолниште во кое би можеле да имаме доверба? Искрениот одговор : *“Не постои!”*

Наместо едноставно да *“се обидеш”* да се чувствуваш подобро или да мислиш дека не можеш да се чувствуваш подобро додека не се променат твоите околности, дај Му можност на Бог да работи во твојот живот.

Животот може да биде многу забавен. Пред многу години одлучив дека ќе уживам во својот живот, бидејќи пред тоа никогаш не сум го правела тоа. Дури и во службата повеќе работев и работев и се мачев и борев, чувствувајќи вина поголемиот дел од времето, бидејќи се фокусирав на своите мани и бев очајна. На крај сфатив дека Исус сака да се радувам и да уживам во својот живот (види Јован 10:10). Како и сè останато во Божјото царство, и радоста е на располагање, но за да можеме да ја задржиме треба да бидеме упорни. Непријателот ќе даде сè од себе за да те спречи да уживаш во животот. Преку своите лаги и измами, тој ќе се погрижи да ти го украде мирот, да живееш под товар

на осуда и да не веруваш дека Бог те сака. Секој пат кога си безнадежен или кога немаш радост, веднаш сфати дека ѓаволот го прави тоа, а ти треба да му се спротивставиш!

Можеш да одлучиш да уживаш во животот, во секој негов аспект. Дури и среде лоши околности или критики од луѓето за кои се грижиш. Можеш да бидеш среќен, бидејќи твојата надеж и среќа потекнуваат од Божјата добрина во твојот живот, а не од околностите околу тебе. Кога живееме со надеж и очекувајќи дека нешто добро ќе се случи, радоста станува наш природен став.

Можеш да бидеш среќен, бидејќи твојата надеж и среќа потекнуваат од Божјата добрина во твојот живот, а не од околностите околу тебе.

Вистина е дека твоите околности веројатно нема да се променат, сè додека твојата радост зависи од нивните промени.

Ајде да се радуваме поради надежта која ја имаме во Исус, а не да бидеме несреќни поради околностите кои не ни се допаѓаат.

Околностите во светот секогаш се менуваат. Лесно е да видиме зошто луѓето се толку нестабилни, бидејќи сè околу нив е нестабилно. Нештата еден ден се добри, а следниот ден не се. Еден ден имаш доволно пари, а потоа имаш неочекуван трошок поради кој потоа ти недостасуваат пари. Децата еден ден се однесуваат добро, а следниот ден забораваат сè што некогаш си ги научил. Ако се водиме по тоа како се чувствуваме или како изгледаат нештата околу нас, ќе бидеме нерасположени и нестабилни. Апостол Јаков вели дека ветерот често не издига и носи (Јаков 1:6). Апостол Павле рекол дека нè носи секој ветар на науката (Ефесјани 4:14). Но, можеме да бидеме стабилни и непоколебливи во неволјите и разочарувањата, ако имаме надеж како котва за нашата душа.

Една од првите нешта која бродот ги прави во бурата е да ја фрли котвата. Бродот е приврзан за нешто што не се движи. Сè околу морнарите се движи, но не и тие. Тие се закотвени за дното на океанот. Нашата надеж во Бог ни служи на овој ист начин. Сè околу нас се движи, но ние сме цврсти во Него.

Нека надежта полета

Сакаме надежта во Бог да ни биде котва за душата, а не грижите и тешкотиите на светот да не притиснат на дното. Надежта во Бог е надеж без окови, не е притисната од грижите и тешкотиите на светот. Помисли на летечки балон. Додека балонот се држи за некоја тежина или е врзан со врвки, тој не може да лета, за што е и направен. Истото е и со твојот живот. Ако дозволиш товарот на грижите да те притисне и јажињата на тешкотиите да те врзат, нема да го искусиш животот кој Бог го наменил за тебе. Сакам да те охрабрам да се ослободиш од товарот кој те успорува, сосема е спротивно кога си закотвен во надеж и кога си притиснат од грижи.

Еве неколку нешта кои се обидуваат да те притиснат:

Потребата да бидеш како другите луѓе

Кога открив дека не морам да бидам како другите луѓе, тоа за мене беше многу ослободителна лекција. Не треба да бидеме некој кој не сме за да бидеме прифатени. Бог не ме создал да бидам како нив. Тој ме создал за да бидам јас!

Но, пред да го сфатам ова, поминав многу години обидувајќи се да се вклопам во туѓ калап. Се обидов да бидам лежерна како Дејв, но тоа не траеше долго. Се обидов да бидам тивка и пријатна како жената на пасторот во мојата црква, но тоа беше катастрофа. Бев толку исфрустрирана обидувајќи се да бидам како другите луѓе. Но, јас и не треба да бидам нечија копија...како ни ти.

Бог те создал да бидеш ти. Ако сакаш да уживаш во својот живот, неопходно е да бидеш задоволен и да се чувствуваш удобно во тоа каков те создал Бог. Ако се обидеш да бидеш како својот сосед или колегата од работа или девојката која пее во црквата или некој холивудски глумец, тоа само ќе ти ја украде радоста. Немој да се споредуваеш со некој друг, уживај во тоа да бидеш таков како што Бог те создал.

Дали го сфаќаш тоа или не, ти имаш единствени дарови и таленти. Библијата вели дека си “чудесно и прекрасно создаден” (Псалм 139:14).

Никој на светот не е ист како ти, ти си уникатно ремек-дело.

Бог те обликувал во личност каква што сакаш да бидеш. Никој на светот не е ист како ти, ти си уникатно ремек-дело. Секогаш кога си во искушение да мислиш:

“Човеку, би сакал да сум како оваа личност” или: “Кога би ги имал само талентите на оваа личност,” само сети се дека и тие веројатно го зборуваат истото за некоја друга личност, дури можеби и за тебе. Сите ние се соочуваме со вакви мисли, но не мораш да им дозволиш да те притиснат. Избери да бидеш среќен со тоа каков те создал Бог, и нека твојата душа биде укотвена во надеж и нека твојата радост полета.

Непростување

Кога избираш да и простиш на личноста која те повредила или навредила, тоа е како да пресечеш јаже кое те врзува за дното. Радоста се обновува во твојот живот кога одлучуваш да простиш. Кога некој те повреди, предлагам да ги направиш овие две нешта:

1. одлучи да бидеш послушен на Божјите заповеди и да простиш и
2. надевај се во Господ дека ќе дојде правда за твојот живот. Бог ветува дека ќе ни даде двојно за секоја наша претходна неправда (Исаија 61:7). Стави ја својата надеж во ова и очекувај награда!

Кога се држиме до негодување и непостување, се повредуваме самите себе. Луѓето кои не повредило само продолжуваат со своите животи, не размислувајќи за тоа што се случило, а цело време ние дозволуваме отровот на огорчувањето да ни го уништува животот. Немој да дозволуваш некоја претходна повреда да те успорува ниту момент повеќе. Прости и на личноста која те повредила, дај ја таа рана на Господ и замоли Го да ти помогне да се воздигнеш над таа болка која била толку тешко да ја пуштиш.

Забрзан начин на живот

Ако надежта биде котва за твојата душа, а радоста твојот животен стил, ќе мора малку да отсечеш нешто. Треба да го поедноставиш својот живот, така што ќе го фрлиш тоа што не донесува плод. Ќе мораш да научиш да одбиеш некои нешта и да не чувствуваш вина поради тоа. Нека животот ти биде доволно лесен за радоста да може да полета!

Зборувам од искуство. Порано постојано се жалев, велејќи: “Како некој би можел да го издржи ова темпо? Потребен ми е одмор. Никогаш немам мир!” Еден ден, почувствував дека Господ ми вели: “Ако немаш

желба да го правиш сето тоа што го правиш, тогаш немој. Ти си таа која го прави својот распоред.” Тоа беше ослободителен момент. Веќе не морав да се обидувам да стигнам на време за сè, а и веќе не се чувствував виновно поради тоа. Размисли за ова: „Дали Бог попрво би бил зафатен или радосен?” Мислам дека го знаеме одговорот, па ајде да го направиме тоа што можеме, а нашите обврски да не ни станат товар.

Успори и најди време за активности кои се навистина важни. Помини време со семејството и пријателите. Уживај во својот однос со Господ. Издвој време за себе, уживај во некое хоби.

Многу е важно да успориме и да уживаме во животот. Ако си премногу зафатен за да би бил среќен, и ако си толку зафатен што се чувствуваш безнадежно, време е за промена. Упрости го својот распоред и започни навистина да уживаш во животот со кој Бог те благословил.

Постојат небројно многу нешта кои не успоруваат. Споменав три, но ти предлагам да додадеш уште, на основа на своите лични ситуации. Било да е тоа некоја од овие нешта или некоја друга, немој да дозволиш овие лаги на непријателот уште да те притискаат.

Најдобриот извор на радост кој некогаш ќе го најдеш

Дали некогаш си се молел и си рекол: “Господе, не знам што не е во ред со мене. Ја изгубив радоста и не знам во што е проблемот?” Дали некогаш толку очајно си сакал да Го слушнеш Бог, па да почнеш да гледаш во дневниот распоред читајќи го Светото Писмо или случајно да ја отвориш Библијата неколкупати и да видиш дали можеш да најдеш некој стих кој ќе те охрабри? Или гледаш некој христијански ТВ канал неколку минути за да видиш дали има некои упатства од Бог за тебе?

Една вечер толку многу барав нешто кое би ме спречило да потонам во очајот кој го чувствував. Отидов до кутиичките во кујната во кои чував стихови и го извлеков овој од Римјаните 15:13:

„ ... А, Бог на надежта да ве исполни со сета радост и мир во верата, та преку силата на Светиот Дух да ви се збогати надежта...”

Веднаш сфатив дека Бог ми покажа дека ја изгубив радоста бидејќи станав негативна и престанав да се надевам. Секогаш верувај во Бог и Неговите ветувања! Без разлика на тоа што се случува, колку боли или колку долго трае – секогаш верувај! Ако веруваш, ќе бидеш преплавен со надеж! Таа надеж ќе ти биде котва за душата. Наместо да бидеш незрел христијанин кој го носи секоја промена, ќе бидеш зрел верник на кој Бог секогаш може да му верува дека добро ќе Го претставува.

Подигни ја надежта!

Надежта и среќата не се наменети само за другите луѓе, ова се нешта кои Бог сака ти да ги искусеш во својот живот. Не дозволувај непријателот да ти ја украде радоста. Како Божјо дете, дадено ти е изобилие од благослови. Секој ден сеќавај се на тоа колку си благословен и дозволи ова сфаќање да ти донесе радост.

Ќе има нешта во животот кои ќе се обидат да те успорат, спречувајќи те да го искусеш сето тоа што Бог го има за тебе. Но, ни ден повеќе не мораш да се држиш до овој товар. Секоја грижа можеш да ја префрлиш на Господ и за возврат да ја примиш Неговата радост. Стани и разбуди ја својата надеж. Нека надежта биде котва за твојата душа. Тоа е безбедна и цврста котва која не може да се скрши, кој и да застане на неа (Евреи 6:19). Какво ветување!

ДЕЛ ЧЕТВРТИ

НАДЕЖТА Е ОВДЕ

....

*„ ... Зашто, Ти Си, Господи, моја надеж, Господи,
надеж од мојата младост!..”*

Псалм 71:5

“Сега” е еден од најважните зборови во Библијата. Исус рекол: “Јас сум” и мислел Јас сум сега овде. Не мораш да ме бараш во некое друго време! Јас сум овде! Надежта е овде!

Тоа што светот го нарекува надеж, не е вистинска надеж. Таа е слаба и матна и всушност и недостасува сила. Таа секогаш го поттиснува во иднината сето добро што би можело да се случи. Сè е неодредено. Ништо не е јасно. Ништо не е сега!

Како Божји деца, ние ја имаме таа привилегија да веруваме дека Бог работи *сега*, и дека нешто добро се случува во духовниот свет и многу наскоро ќе го видиме остварувањето на тоа. Во Божјото домаќинство, прво мораме да веруваме, а потоа ќе видиме. Надежта која е во светот горе-долу нејасно “сака” нештата да се променат на подобро, но тука нема вистинска надеж ниту вистинска вера дека нешто ќе се случи, сè додека не видат нешто што тоа го докажува.

Да се сетиме дека Аврам немал никаков видлив доказ да се надева, но тој продолжил да се надева верувајќи дека ќе има дете, како што Бог му ветил. Тој го “очекувал” тоа добро, кое Бог му го ветил. Неговото очекување било вистинско и било *сега*.

Во овој дел од книгата, сакам да ти помогнам да живееш во сегашниот момент, а не во минатото ниту во иднината. Сакам да веруваш дека токму сега Бог работи во тебе и во твојот живот.

„ ... А верата *сега* е тврда увереност во тоа на кое се надеваме и убедување за нештата, што не се гледаат...”

Евреи 11:1

14. ПОГЛАВЈЕ

Не чекај до утре

„ ...Те послушав и во денот на спасението ти помогнав. Еве, сега е благопријатното време, ете, сега е денот на спасението!...”

2 Коринтјани 6:2

„ ... Вчера е историја, утре е мистерија, денес е дар од Бог и затоа го нарекуваме сегашност...”

- Бил Кин

Авторот Лео Бушалиа еднаш раскажал приказна за својата мајка и случката која ја нарекол “вечера на очајот.” Тоа било една вечер кога неговиот татко се вратил дома и рекол дека по сè изгледа ќе банкротираат, бидејќи неговиот партнер го потрошил фондот на фирмата. Бушалиевата мајка излегла и продала дел од накитот за да купи храна за раскошна гозба. Останатите членови од семејството ја прекориле бидејќи го продала накитот и потрошила толку пари. Но, таа им рекла: “Времето за радост е сега, кога најмногу ни е потребно, а не наредната недела.”

Надежта и радоста се две нешта кои никогаш не смееме да ги одлагаме.

Го поздравувам важниот чин и мудроста на неговата мајка. Надежта и радоста се две нешта кои никогаш не смееме да ги одлагаме. Многу луѓе го поминуваат својот живот чекајќи “до утре.” Тие велат: „Па, можеби утре ќе биде подобро,” или: “Претпоставувам дека секогаш постои и утре,” или “Само да го избуткаме овој ден до утре.”

Додека ја одлагаат надежта за утре, тие ниту денес не доживуваат надеж, а тоа не е живот кој Исус ни го дал умирајќи. Исус сака да уживаме во своите животи денес и секој ден.

Мир, радост, среќа, самодоверба, храброст, здравје, здрав ум, милост, благослови, силен брак – ова се сè нешта кои Бог сака да ги искусиш денес. Секогаш кога ќе помислиш: “Па, веројатно денес

пропадна денот, можеби утре ќе биде подобро,” ти го пропушташ најдобриот Божји план за својот живот. Ако Бог е со тебе денес, а Тој е; Тој е секогаш со тебе, не мораш да чекаш некое време во иднина за да започнеш да се радуваш. Можеш да го искусис Неговиот победнички, изобилен живот исполнет со радост уште денес. Апостол Павле рекол дека додека сеуште е ДЕНЕС, не треба да ни се стврднат срцата спрема Неговите ветувања (Евреи 3:15). Бог работи во нашите животи денес и Тој сака да веруваш во тоа денес и да се радуваш денес!

Псалм 118:24 вели: “Ова е денот што Господ Го направи, да Му воскликнуваме и да Му се радуваме Нему!” Бог со причина го создал овој ден. Тој сака да направи нешто посебно. Дали си подготвен да го добиеш тоа? Луѓето кои се полни со надеж го прават токму тоа што овој стих го вели. Тие се радуваат и се веселат. Какво и да е времето надвор, како и да се чувствуваат, што и да зборуваат другите луѓе, колку и да имаат пречки на патот и што и да се случува на вестите, луѓето кои имаат надеж велат: “Бог го направил овој ден со причина, ќе се радувам и ќе се веселам. Среќно ќе очекувам Бог да стори нешто добро во мојот живот денес!”

Ќе ви сподела една своја приказна: 1976 година станав очајна поради околностите во својот живот. Мислев дека ништо добро нема да ми се случи никогаш. Иако бев христијанка, не искусив никаква победа во животот. Додека едно февруарско утро таа година возев до работа, во очај викав кон Господ и мислам дека тогаш за првпат во мојот христијански од искусив вистинска вера. Бог во моето срце стави уверение дека Тој се грижи за мојата ситуација. Ништо во тој момент не се промени во моите околности, но тогаш добив потполно мир. Бев исполнета со среќно очекување дека тој ден ќе се случи нешто добро. Имав вистинска надеж! Не ми беше важно што Бог направил, ниту кога го направил тоа, бидејќи во своето срце знаев дека тоа е веќе направено. Отворено можам да кажам дека од тој момент нештата во мојот живот започнаа да се менуваат. Не беа совршени, но малку по малку, ден по ден, добри нешта почнаа да се случуваат.

Знам дека сега можеби се прашуваш: “Џојс, што ако поверувам дека нешто добро ќе се случи денес, а не се случува?” Прво, дозволи ми да ти кажам дека цврсто верувам дека нешто добро ќе се случува секој ден, но ние тоа можеби не го гледаме. Второ, тоа добро што се случува, не мора да биде тоа на кое сме се надевале, но надежта ни дава подобар

ден од тој кој би го имале без неа, па и самото тоа е добро. И последно, ќе ти кажам дека и утре треба да станеш со надеж, верувајќи дека нешто добро ќе се случи тој ден. Колку денови тоа би морал да го правиш, продолжи и ќе видиш дека Бог е верен!

Доследноста е клуч

Недостатокот на доследност е еден од нашите најголеми неуспеси. Една од причините поради која многу луѓе некогаш доаѓаат до големи победи, а некогаш доживуваат големи падови е поради нивните секојдневни недоследности. Кога би одлучил да бидеш доследен секој ден, би бил воодушевен колку промени би донел во својот живот. Ако нешто направиме само еднаш правилно, тоа не ги менува нашите животи. Треба да бидеме доследни во тоа! Ако си еден ден полн со надеж, а следниот ден не си, нема да ти се допаднат резултатите. Ако веруваш дека е вистина ова што те учам за надежта и одлучиш да живееш така, тогаш биди доследен во тоа. Го правиме тоа што е правилно бидејќи тоа е правилно! Ние сме посветени!

Пушти го балонот

Еднаш слушав за некоја конференција која е одржана во црквената сала. Луѓето добиле хелиумски балони и им било кажано да ги пуштат во некој момент во текот на службата, кога ќе почувствуваат радост во срцата. За време на службата балоните летале до високите плафони, но кога службата била готова, уште третина од балоните не биле пуштени.

Зарем не е ова неверојатно? Третина од луѓето толку многу чекале што ја испуштиле можноста да се придружат во славењето и да ги пуштат своите балони. Како Божји деца кои имаат можност да живеат во полна надеж и радост, ние не мораме да чекаме некое време во иднина да уживаме во животот кој Бог ни го дал, можеме да уживаме во него сега.

Толку многу луѓе имаат таков ментален склоп, што би биле многу среќни и би уживале во животот *кога...* кога одат на одмор, кога се мажат или женат, кога напредуваат на работа, кога ќе имаат дете, кога започнуваат повеќе да заработуваат, кога децата ќе им пораснат, кога брачниот другар ќе почне подобро да се однесува спрема нив – ме разбравте?.

Многу се поистоветувам со ова, бидејќи имаше моменти кога не уживав во секојдневните обврски и активности, иако сакав да бидам во службата. Морав да научам да живеам во моментот и да уживам во тоа што Бог го прави во мене и преку мене *сега*, а не *кога* конференцијата завршува, или *кога* некој проект ќе заврши или *кога* ќе можам да одам на одмор. Бог ми ја покажа важноста на прифаќањето и уживањето во тоа што Тој го прави сега.

Истото ова важи и за тебе. Секогаш ќе биде некое *кога* во животот. Можеби децата те излудуваат денес, можеби шефот денес ти е нерасположен, можеби нешто те боли, можеби се чувствуваш лошо, но ништо од ова не го менува фактот дека Бог е со тебе токму сега и дека има добар план за твојот живот, а денес е дел од тој план.

Најдоброто од денешниот ден

Псалм 71:14 вели: “А јас ќе се надевам секогаш, ќе Те фалам сè повеќе, и повеќе.” Клучниот збор во овие стихови за надежта е “секогаш.” Личноста која е полна со надеж секако не чека за утре за да би очекувала нешто добро од Бог. Таквата личност постојано се надева, одбира да се надева секој ден...преку целиот ден.

Личноста која е полна со надеж секако не чека за утре за да би очекувала нешто добро од Бог. Таквата личност постојано се надева, одбира да се надева секој ден...

Ќе ти предложам неколку начини да живееш во постојана надеж, да направиш секој ден да ти биде исполнет со среќно очекување на добро.

Секој ден моли некоја храбра молитва

Ако имаш надеж, тогаш не се плашиш да веруваш во нешто големо. Всушност, сакам да кажам дека надежта е платформа на која стои верата. Затоа добра идеја е денес да дојдеш кај Бог со важна молитва. Не можеш денес да живееш во очекување, ако не си имал ниту вера да бараш нешто.

Што и да ти е во срцето, ако се согласува со Божјото Слово, осмели се да го бараш со самодоверба, а потоа чекај со исчекување. Бог сака храбри молитви. Ги слушал постојано во Библијата, а денес сеуште ги

слуша. Практикувај надеж, стој во верата и барај од Него нешто храбро и направи го тоа СЕГА!

Секој ден прави нешто забавно

Некогаш губиме надеж едноставно затоа што ја губиме радоста. Наместо да уживаме во животот секој ден, ние прегоруваме поради сметки и се обесхрабриме поради дилеми. Зошто не би одлучиле секој ден да направиме нешто забавно? Тоа не мора да биде секојдневен пат во Дизниленд. Тоа може да биде нешто едноставно како што е: кафе со пријател, гледање комедии со семејството или шетање во паркот, што и да ти донесува насмевка на лицето.

Ако сакаш постојано да си исполнет со надеж, планирај забавни нешта кои ќе ти донесат чувство на исчекување. Надежта и радоста одат заедно и затоа испланирај нешто забавно и искористи го денешниот ден уживајќи во Божјата присутност и во секој благослов кој Тој ти го дава.

На сите нас ни требаат забавни и угодни активности на кои ќе се радуваме. Денес ќе пишувам неколку часа. Исто така, планирам да одам на кафе со некои пријатели малку подоцна, малку да купувам и вечерва да излезам на вечера. Кога го планирам денот, секогаш вклучувам нешто на што ќе можам да се радувам. Не чекај пензија за да би уживал во животот. Уживај во животот СЕГА!

Благослови барем една личност секој ден

Сакам да барам луѓе кои би можела да ги благословам. Толку голем благослов е благословувањето на другите! Ако навистина сакаш да уживаш во својот ден, ти предлагам да му помогнеш на некој друг да ужива во својот. Можеби можеш некого да го почестиш со ручек, да му дадеш охрабрувачки комплимент или да му кажеш колку ти е важен и дека го цениш.

Замоли го Бог да ти покаже како на некого можеш да му бидеш благослов и потоа следи ги Неговите упатства. Додека се обидуваш да ја исполниш потребата на некоја друга личност, ќе бидеш изненаден колку е лесно да се надеваш и да веруваш дека Бог ќе ги исполни твоите потреби. Не одлагај да му бидеш некому благослов. Направи го тоа денес! Биди благослов СЕГА!

Секој ден запишувај барем еден начин на кој Бог те благословил

Надежта расте во атмосфера на благодарност. Ако сакаш постојано да живееш во надеж, тогаш помини го секој ден барајќи на кој начин Бог те благословил. Ќе се изненадиш колку многу ќе најдеш. Што подобро сфатиш како Бог те благословува СЕГА, ќе бидеш уште посполнет со надеж дека ќе видиш и поголеми нешта.

На крајот од својот ден, запиши ги овие нешта. Отвори дневник “сведоштво на надеж.” Понекогаш ќе запишеш едно или две нешта, а некогаш 10 или 20 кои ќе ти исполнат цела страница. Почни да ја бележиш Божјата добрина во својот живот и види колку е лесно никогаш да не живееш ниту ден без жива надеж.

Подигни ја надежта!

Нека се подигне надежта. Не мораш да чекаш со денови, недели, месеци или години да очекуваш од Бог да работи. Тој е со тебе и Тој веќе работи во твојот живот. Моли се за поголема свест за тоа никогаш да не пропуштиш да го видиш тоа што Бог го прави во твојот живот.

Ќе има искушенија да живееш во одложување и кога наместо во сила сега.

Ќе има искушенија да живееш во одложување и кога наместо во сила сега. Не дозволувај тешкотиите од денот да те наведат да го одложиш исчекувањето на Божјата добрина. Тргни и подигни ја надежта. Нешто големо би можело да се случи денес. Некој пробив би можел да се случи денес. Не чекај до утре да поверуваш во ова, верувај уште денес.

15. ПОГЛАВЈЕ

Божја перспектива

„ ... Благословен да биде човек, кој се надева во Господа, и кому Господ му е надеж...”

Еремија 17:7

„ ... Бог е единствениот кој од долината на неволјите може да направи врата на надежта...”

- Кетрин Маршал

Понекогаш едноставно не знаеш како би можела да се развие ситуацијата. Дали некогаш се чувствуваш вака? Секој ден ја читаш својата Библија, се обидуваш да задржиш позитивен став, имаш добри пријатели кои ти помагаат во тоа, но колку и да се трудиш сеуште си обесхрабрен. Едноставно ја немаш таа надеж за која зборуваме во оваа книга. Секако, има денови кои се посполнети со надеж отколку останатите, но не би се нарекол личност полна со надеж.

Не си единствениот што така се чувствува. Многу луѓе се борат да пронајдат надеж, а многу од нив се борат да останат во надеж. Надежта не може да зависи од околностите, таа мора да биде заснована само на Христа. Надежта не доаѓа само затоа што ти така си посакал. Надежта е нешто што мора да се негува и развива, а редовното проучување на Божјото Слово е храната која и е потребна. Не мораш да ја чекаш – надежта е веќе овде. Уште денес можеш да добиеш надеж. Немој да чекаш да ја почувствуваш, туку едноставно заземи став дека животот без надеж е очаен и биди полн со надеж СЕГА! Очекувај дека денес ќе се случи нешто добро!

Едно од најважните нешта кои можеш да ги сториш за да живееш живот полн со надеж, живот исполнет со среќно исчекување на Бог е да ја добиеш Божјата перспектива. Додека ја разгледуваш ситуацијата во својот живот низ природната, телесната перспектива, ќе бидеш во искушение да се чувствуваш беспомошно и поразено. Но, кога ќе

започнеш да го гледаш својот живот на тој начин на кој Бог го гледа, надежта ќе преземе контрола.

Ова се случило на Аврам. Во Битие 15, Аврам се чувствувал прилично безнадежно. Бог ветил дека Аврам ќе биде татко на многу народи (види Битие 12:2) и дека земјата Канаан ќе ја даде на неговото потомство (види Битие 12:5-7), но Аврам едноставно не можел да види како ќе се развива тоа. Го сакал Бог и сакал да има надеж, но немал деца. Како би можел Бог од него да направи голем народ, ако тој воопшто нема ниту наследник?

Во Битие 15:2-3, Аврам се молел со една од оние искрени молитви какви што сите молиме од време на време. Рекол: “Господе, Господе, што можеш да ми дадеш кога сум без деца...?” Аврам бил фрустриран. Гледал на нештата од своја перспектива, а неговата перспектива не нудела многу надеж.

Знаејќи дека Аврам не ја гледа целата слика, Бог направил нешто прекрасно. Битие 15:5 вели:

„ ... Го изведе надвор и рече: „Погледај сега на небото и изброј ги ѕвездите, ако можеш да ги преброиш.” И му рече: „Толкаво ќе биде твоето потомство...”

Среде големата Аврамова мака, Бог знаел што му е потребно на Аврам – му требала промена на перспективата. Стоел таму, безнадежно молејќи се на Бог во рамката на мала слика, еден наследник, а цело време Бог планирал да го благослови со потомство толку бројно што не може да се изброи. Затоа Бог го извел и му дал нова перспектива: небо полно со ѕвезди.

Тој момент кога Аврам ја добил Божјата перспектива, неговата надеж оживеала. Римјани 4:18 вели:

„ ... Без надеж, тој се надеваше и поверува дека ќе стане татко на многу народи, според реченото: „Такво ќе биде твоето потомство...”

Аврамовата приказна е толку охрабрувачка. Ми вели дека дури и најдобрите од нас можат да се обесхрабрат од време на време. Природно е да се сомневаме тогаш кога не можеме да видиме како некое ветување може да се исполни. Но, не мораме да се предадеме на

овие чувства на сомнеж и обесхрабрување. Бог сака да ни ја даде својата перспектива за да не исполни со надеж и вера. Наместо тесни перспективи, Бог сака да ни ја покаже големата слика, Неговата слика, бидејќи Неговата перспектива менува сè.

Бог сака да ни ја покаже големата слика, Неговата слика, бидејќи Неговата перспектива менува сè.

Стави ги Божјите очила

Ајде да го ставиме тоа што го нарекувам “Божји очила” и да погледнеме на некои нешта од Божја перспектива. Тој нештата ги гледа многу поразлично отколку што ние ги гледаме бидејќи Тој ги гледа од почеток до крај.

Како те гледа Бог? Тој те сака повеќе отколку што некогаш ќе можеш да разбереш и Тој има добар план за твојот живот. Никогаш не си сам, бидејќи Тој е со тебе цело време. Божјото простување е поголемо од каков било грев што си направил. Неговата милост се обновува секој ден. Како верник, Бог ти дал моќ да не мораш да живееш губитнички живот. Во Христа си создаден потполно нов, даден ти е нов живот и можеш да го отфрлиш сè тоа што е зад тебе и да се радуваш на нештата кои се пред тебе. Кога знаеш кој си во Христа – и како Бог те гледа поради жртвата на својот Син – тоа ќе го промени начинот на кој живееш.

Бог го видел сето тоа што го создал и рекол дека е добро (Битие 1:31). Ти си дел од тоа, што значи дека и ти си добар. Но, некогаш ни е тешко да поверуваме во тоа. Не зборувам за твојата телесност. Апостол Павле рекол: “Имено, јас знам дека никакво добро не живее во мене, односно во моето тело; зашто, желба за добро има во мене, но не и сила за да го правам тоа.” (Римјани 7:18). Нашата телесност е грешна и сите ние правиме грешки. Кога Бог вели: “Ти си добар,” Тој зборува за новиот, препороден ти!

Имено, Негово дело сме, создадени во Христа Исуса, за добри дела, кои Бог ги подготви однапред за да живееме во нив.

Ефесјани 2:10

Многу е важно да разбереме што значи ново создание и да се идентификуваме со тоа. Многу луѓе се однесуваат лошо бидејќи мислат

дека се лоши – веруваат дека се лоши. Луѓето често остануваат во грешен начин на живот, бидејќи не веруваат дека се ослободени од тоа преку Христа. Гледаат на ист начин како и порано и не ја разбираат вистинската сила на новото раѓање – дека ако некој човек е во Христа, тој е ново создание, старото поминало и сè станало ново (види 2 Коринтјани 5:17).

Колку и да е тешко да разбереш или вистински да веруваш, Бог сега нас нè гледа вака праведни преку Исус.

„ ... Тој, Кој не знаеше за грев, Бог Го направи грев за нас, за да станеме (да сме видени како примероци) Божја правда во Него (што треба да бидеме, прифатливи, одобрено и во исправен однос до Него, Неговата добрина)...”

2 Коринтјани 5:21

Како за некојкој поголемиот дел од животот се чувствувал “погрешно”, за мене учењето на доктрината за праведноста преку Христа беше и е навистина неверојатно ослободителна и прекрасна. Сакам да помогнам луѓето да го сфатат ова за да престанат да се презираат самите себе, бидејќи семтаат дека не се совршени во секојдневниот живот. Нашиот исправен став со Бога не е заснован на тоа што правиме ние, туку на тоа што го направил Исус.

Додека учиме повеќе за љубовта, прифаќањето и Божјата милост, забележуваме дека надежта станува наше силно друштво. Навистина не можам да се сетам кога последен пат бев безнадежна! Можеме да научиме секогаш да веруваме во Бог и да имаме самодоверба дека додека растеме и се менуваме, Бог ја гледа нашата љубов и посветеност на Него и го гледа нашиот правилен однос со Него.

Постои голема разлика во тоа кој си ти и што правиш. Затоа ги охрабрувам луѓето да го раздвојат своето “кој” од своето “правам.” Ти си Божјо дете. Ти си повторно роден. Ти си исполнет со Неговиот Дух. Наместо да гледаш на својата телесност, погледни од Божја перспектива и погледни на својот дух. Погледни се во огледалото на Божјото Слово и воодушеви се поради тоа кој си ти во Исус Христос.

Сакам и во искушенијата да ја имаш Божјата перспектива. Погледни ги на тој начин на кој Бог ги гледа. Тој гледа дека тие се привремени.

Ниту еден проблем не трае вечно и затоа држи ја својата надеж високо, бидејќи пробивот е поблиску отколку што мислиш. Кога гледаш преку Божјите очила, мораш да кажеш: “Ова нема да трае вечно и ќе го надживеам и ова!”

„ Кога ќе западнеш во некое тесно место и кога сè е против тебе толку многу што ти се чини дека не можеш да издржиш ниту минута повеќе, не откажувај се тогаш, бидејќи токму тоа е местото каде што ќе дојде плимата.”

- Хериет Бичер Стоу

Бог сака со Него да одиш низ целиот пат. Наш е изборот дали ќе продолжиме или ќе се откажеме. Бог ни ветува, но наш е изборот дали цврсто ќе стоиме и ќе чекаме да пројде некоја бура во нашиот живот. Секако дека Бог ни помага. Ни дава милост, сила и охрабрување, но сепак ние мораме да одлучиме дали ќе се бориме или ќе се откажеме. Една од предностите на искушенијата е тоа што Бог ги користи за да нè зајакне за тешкотиите.

„ ... Не бој се, (бидејќи немаш од што) зашто Јас Сум со тебе; не биди вознемирен, зашто Јас Сум твој Бог. Јас те крепам и ти поагам, те потпирам со победничка десница...”

Исаија 41:10

Ова се прекрасни стихови кои ни кажуваат дека и кога поминуваме низ нешто тешко, Бог ќе го изведе тоа на добро. Тој прави многу нешта, а една од нив е тоа што не прави посилен. Зајакнати сме од тешкотиите. Со други зборови, нештата кои некогаш не вознемируваат и плашат или загрижуваат не треба да ни сметаат.

Личноста која вежба во теретана со тегови ќе добие мускулна маса, но кога ќе достигне одредено ниво, единствениот начин да добие уште маса е да дига потешки тегови. Кога од Бог бараме подобрување во која било област во животот, можеме да очекуваме дека Тој ќе направи нешто во нас пред да може да направи нешто за нас. Би можела да кажам дека треба да се навикнеме да подигаме потешки тегови во духот.

На пример, можеме да се молиме за да се обликуваме сè повеќе во љубов, но тоа исто така може да значи дека ќе бидеме опкружени со сè повеќе луѓе кои е тешко да ги сакаш. Се сеќавам еднаш кога се

молев за способноста да ги сакам тие кои е тешко да бидат сакани! По неколку недели, Му негодував на Бог во молитва за тешките луѓе со кои се сретнав, а Тој ме потсети дека нема да можам да научам да сакам ако сум опкружена само со тие луѓе кои никогаш не ме изнервирале.

Кога се молиме Бог да не користи повеќе, да се сетиме дека Павле рекол дека му се отворила голема и поволна врата за работа, но дека има многу противници (1 Коринтјани 16:9). Сатаната се противи на сè што е добро. Тој мрази раст и напредок од кој било вид, но ако останеме цврсти, Бог ќе не ослободи и ќе ни помогне духовно да растеме преку тешкотиите.

Ова не значи дека Бог ги предизвикал нашите проблеми, но секако ги користи нив за да ни помогне на многу начини. Кога ќе се најдеш во болна или предизвикувачка ситуација, обиди се да размислиш за доброто што доаѓа од тоа, наместо само на тоа колку е тешка ситуацијата. Кога немаш причини да се надеваш, продолжи да се надеваш во вера, како што направил Аврам.

Од Божја перспектива, добри нешта се случуваат дури и кога чекаш да дојде до некој пробив или ослободување. Ти растеш духовно, развиваш трпение, на тест си, а кога ќе го поминеш, ќе доживееш напредок. И Го славиш Бог, бидејќи сега Го сакаш исто толку колку што ќе Го сакаш кога твоите околности се променети.

Искушенијата се вредни. Тие болат, но вредни се! Сите поминуваме низ нив, но не поминуваме сите низ нив успешно. Често велам дека по тестовите некои луѓе имаат сведоштво, но некои други имаат само поплакување.

Надежта како навика

За да ја стекнеш Божјата перспектива, ќе мораш да развиеш некои нови навика во секојдневниот живот. Кога ќе го слушнеш зборот “навика” можеби ќе помислиш на некои лоши навика (бидејќи денес најмногу се зборува за лоши навика), но и добрите навика можат да се стекнат. Најзначајно е тоа што надежта може да стане навика. Надежта е нешто што со тек на време можеш да го развиеш до тој степен да стане твој природен став.

Ставот на очекување, барање, тежнеење и исчекување дека Бог ќе стори нешто сјајно, не е нешто што само по себе ќе се наметне. Ова е менталитет на надеж кој намерно ќе мораш да го развиеш сè додека не стане твоја втора природна...навика. Еден од начините на кој тоа можеш да го сториш е да се потсетиш себеси дека треба да очекуваш добри нешта. Можеби по целата куќа треба да залепиш натписи кои ќе те потсетуваат дека треба да имаш срце полно со надеж. Верувам дека кога развиваме некоја нова навика, треба да ги вклучиме сите можни методи. Добрите навикки не оставаат простор за лошите, така што ако имаме навика на надеж, во нашите срца и мисли нема да има место за безнадежност, обесхрабрување и очај.

Авакум 2:2 вели:

„ ... Тогаш Господ ми одговори и рече: „Запиши го видението, врежи го врз плочки, та поминувачот да го чита лесно...”“

Запиши ја својата визија. Не мора да биде ништо долго. Направи мали натписи кои се читаат “лесно и брзо” додека членовите на семејството поминуваат покрај нив. Замисли колку повеќе надеж би имал кога...:

- стануваш наутро да ги измиеш забите и на огледалото во тоалетот гледаш натпис: „Надежта е важна. Не заборавај да веруваш дека Бог ќе стори нешто прекрасно во твојот живот денес.”,
- одиш низ ходникот и гледаш натпис: „Надежта е среќно исчекување на добро. Биди среќен. Бог за тебе чува добри нешта.”,
- одиш во кујната да направиш доручек и гледаш натпис над шпоретот: „Радувај се. Денес Бог готви нешто фантастично.”,
- одиш во автомобилот за на работа, ги носиш децата во училиште или се најдеш со пријател на кафе и го прочиташ натписот: „Држи ја својата надеж. Бог е со тебе денес и ужива во тоа да биде добар спрема тебе.”

Не знам за тебе, но јас веќе добивам надеж! Ако сакаш да живееш живот со надеж, направи го тоа што е потребно. Има многу нешта во текот на денот кои се обидуваат да ти ја украдат надежта. Одлучи со потсетници на надежта да ги надвлеееш “крадците на надеж.” Залепи

ги насекаде! Ова е особено важно ако тежнееш кон тоа да бидеш негативен или депресивен или ако поминуваш низ особено тежок период.

Колку си повисоко, толку подобро гледаш

Морам да признаам дека не сум добар шетач. Ти можеби си, но мене тоа не ми е омилена активност. Попрво би го поминала викендот дружејќи се со децата, отколку да ја истражувам шумата или планинските патеки. Но, кажано ми е дека кога излетниците ќе се изгубат и ќе се обидуваат да се вратат на вистинскиот пат, тогаш одат кон повисока надморска висина. Тоа им дава подобра перспектива. Било да мораат да се качат на дрво или да побрзаат кон ридот или да совладаат некој голем песочен рид, излетниците одат кон поголема висина. Знаат дека што повисоко одат подалеку можат да гледаат.

Мислам дека ова е вистината и за тебе и мене денес. Некогаш тешко е да видиме каде одиме бидејќи имаме ограничен вид. Опкружувањето може да не збуни и можеме да бидеме несигурни каде треба да одиме бидејќи немаме добра перспектива. Надежта и насоките се смалени со претходни неуспеси, маглата на ниските очекувања и клисурите на очајот.

Да ја добиеме Божјата перспектива, треба да одиме повисоко. Треба да пропешачиме покрај неблагоприятноста, да се искачиме над сомнежот и обесхрабрувањата. Ако одбереш повисоки очекувања и повисока надеж, верувам дека ќе почнеш да добиваш нова перспектива – Божјата перспектива. А кога тоа ќе се случи, ќе бидеш во можност да гледаш подалеку отколку некогаш до сега.

Подигни ја надежта!

Можеш да одредиш каков живот ќе живееш врз основа на тоа како гледаш на себеси и на ситуациите во својот живот. Ако гледаш на мани и неуспеси, мислејќи дека тоа е тоа што те дефинира, нема да се надеваш дека Бог ќе стори многу во твојот живот. Ако гледаш на своите проблеми и прашуваш за нив цело време, ќе ти изгледа невозможно да ги надминеш и ќе мислиш дека е неверојатно тешко да не се откажеш од надежта.

За среќа, постои и друга перспектива. Божјата перспектива за тебе и твојот живот е подобра перспектива... и таа е единствената која е важна. Кога Бог те гледа, Тој е полн со љубов и Тој веќе составил прекрасен план за твојот живот. Еремија 29:11 вели: „Зашто Јас ги знам Своите замисли за тоа што имам намера со вас - зборува Господ - замисли за мир, а не за несреќа: да ви дадам иднина и надеж?“ Затоа тргни и разбуди ја својата надеж. Бог те благословувал порано и ветува дека ќе те благослови и во иднина. Секој пат кога не си сигурен како ќе се развиваат нештата, само излези ноќта и погледни кон ѕвездите. Бог го одржал своето ветување на Аврам и Тој ќе го одржи своето ветување дадено и на тебе.

16. ПОГЛАВЈЕ

Изборот е твој

*„ ... Не грижете се за ништо, туку во сè преку молитва и молба со благодарност искажувајте ги своите просби пред Бога!
И Божјиот мир, што го надвишува секој ум, ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во Христа Исуса...”
Филипјани 4:6,7*

“Надежта е сила поради која си ведар во околностите за кои знаеме дека се очајни.”

- Г.К. Честертон

Прекрасно е да знаеме дека надежта е овде, на располагање е и за тебе и за мене денес. Но, за да можеме да живееме во оваа вистина, треба да го поразиме непријателот на надежта, грижите.

Грижата е лут непријател на надежта. Невозможно е да се биде полн со надеж и со грижи истовремено. Мораш да одбереш едно од двете, бидејќи тоа се две спротивности. Надежта ги гледа добрите нешта кои може да се случат, а грижата се манифестира како лошо навестување. Се грижиш дека ќе се случи нешто лошо. Грижата и стравот работат рака под рака и ни наметнуваат мислење дека кога би можеле да сфатиме што треба да сториме во врска со нашата ситуација, би можеле да ги прекинеме тешкотиите. Библијата ни повторува дека грижата е бескорисна и дека не треба да се грижиме, а истовремено таа е едно од најголемите искушенија со кои се бориме.

Потребно е време да веруваме во себе дека ќе ги решиме проблемите, ќе ги пренасочиме на потполно верување дека Бог ќе го направи тоа.

Наидов на илустративна приказна која го демонстрира клучот за надминување на грижите и животот со полна надеж...

„Еден пастор бил на долг лет од едно место во друго. Првиот знак за претстојните проблеми бил кога светнал знакот во авионот: „Врзете ги појасите.“ Потоа, по некое време, еден смирен глас рекол: „Моментално нема да служиме пиене бидејќи очекуваме благи турбуленции. Проверете дали ви се врзани појасите.“

Додека пасторот разгледувал по авионот, било очигледно дека повеќето од патниците веќе биле вознемирени. И тогаш настапила бура. Силни удари од громови се слушале над бучниот звук од моторот. Молња го осветлила темното небо и во само неколку моменти, овој авион бил како плутана тапа која се тркала и превртува по небесниот океан. Еден момент авионот бил дигнат над страшните воздушни струи, а следниот паднал како да во секој момент ќе се разбие.

Пасторот признал дека ја делел непријатноста и стравот на луѓето во авионот. Рекол: „Како што гледав по авионот, можев да видам дека скоро сите патници беа вознемирени и возбудени. Некои од нив се молеа. Иднината изгледаше лошо и многу се прашуваа дали ќе ја преживеат бурата. Потоа одеднаш здогледав едно девојче. Очигледно бурата ништо не и значеше. Ги скрсти нозете на седиштето и читаше книга. Сè во нејзиниот мал свет беше мирно и во ред. Понекогаш ги склопуваше очите, а потоа продолжуваше да чита, па ги испружаше нозете, но грижите и стравот не беа присутни во нејзиниот свет. Кога авионот беше носен од страшната бура, кога се нишаше еднаш кон оваа па потоа кон другата страна, додека се подигаше и паѓаше со застрашувачка суровост, кога сите возрасни беа преплашени до смрт, ова прекрасно дете беше потполно прибрано и без страв.“

Пасторот едвај им поверувал на своите очи. Кога авионот на крај слетал на својата дестинација и кога сите патници побрзале надвор, не е изненадување дека нашиот пастор сакал да разговара со девојчето кое го гледал толку долго. Откако прво ја прокоментирал бурата и однесувањето на авионот, ја прашал како така таа не била исплашена.

Детето одговорило: “Затоа што мојот татко е пилотот и тој ме носи дома.”

Колку прекрасна слика за начинот на кој треба да најдеме мир, дури и среде бура. Ова девојче не било ниту уплашено ниту вознемирено, бидејќи верувала дека нејзиниот татко знае што прави. Сите останати се фокусирале на бурата и ги обземале грижи и паника дека нема да преживеат. Но, девојчето не помислило на тоа. Во нејзините мисли, нејзиниот татко цело време имал сè под контрола - немала причина да се грижи.

Ако сакаш да ги надминеш грижите во животот, те охрабрувам да заземеш ист ваков став. Наместо да го претпоставуваш тоа најлошото секој пат кога си во проблеми, имај вера и опушти се. Ќе има турбуленции и луѓето околу тебе ќе се плашат, но ти знаеш нешто што тие можеби не го знаат...твојот Небесен Татко е пилотот. Тој сигурно нема да те пушти да паднеш. Тој цело време ги држи нештата под контрола.

**Имај вера и
опушти се**

Смиреност во бура

Посланието на Римјаните 8:24-25 го вели ова за надежта:

„... Зашто во оваа надеж ние се спасивме. А надежта која се гледа не е надеж; зашто, кога некој нешто гледа, зошто да му се надева? Но, ако се надеваме на тоа што не го гледаме, тогаш го чекаме со трпение...”

Што е трпение? Тоа значи дека нашите емоции се под контрола. Кога некој емоционално ќе се вознемири, можеме да му кажеме: „Стрпи се, смири се.” Библијата не учи дека надежта ни обезбедува да чекаме на Бог со став на трпение и прибраност. Со други зборови, додека чекаме на Бог, можеме да останеме мирни. Нема да бидеме престашени и вознемирени, па дури и ако сме во тоа искушение, можеме да го надминеме присетувајќи се дека Бог не сака и дека нема да не остави ниту напушти. Немој само да се “обидуваш” да не бидеш вознемирен, туку соочи се со грижите присетувајќи се дека Бог веќе те ослободил и знај дека ќе го стори тоа повторно. Можеме да добиеме удар, но не и да ја изгубиме борбата!

Надежта ни донесува една доза смиреност и прибраност. Надежта вели: “Уште не гледам одговор за мојата ситуација, но верувам дека Бог работи.” Секогаш секавај се дека грижата е потполн губиток на енергија. Не исцрпува ментално и емотивно и не донесува апсолутно ништо добро. Грижата не променува ништо освен нас самите! Не збунува кога очајно бараме одговор на проблемите на кои само Бог има одговор. Бог не ја создал збунетоста, Тој е Принцот на Мирот. Тој сака да живееш во надеж, па и кога се чини дека сè околу тебе неконтролирано се врти, ти да бидеш цврст во верувањето дека нешто добро ќе ти се случи. Верувај, медитирај над ова, изговарај го тоа и охрабри ги другите кои исто така се соочуваат со искушенија.

Замисли како двајца родители седат на фудбалски натпревар на својот син. Еден од нив е хронично загрижен, а другиот не. Тој кој се грижи го претпоставува тоа најлошото, другиот родител верува во најдоброто.

Нивниот син е во второ одделение. Тој трча наоколу, ја шутира топката и супер се забавува. Одеднаш се свртува, наидува на противнички играч, паѓа, и си го гребе коленото. Секако, ќе пушти некоја солза и сите останати деца чекаат некој да го санира изгребаното колено. Двајцата родители гледаат на теренот за да се уверат дека нивниот син е добар (а тој е), но поради нивните различни перспективи реакциите драстично им се разликуваат.

Родителот кој е трпелив и прибран внимателно гледа додека тренерот му пристапува на детето. Овој родител е загрижен до некој степен, како и секој родител, но кога е очигледно дека на детето му е потребен само завој, овој родител го охрабрува детето да ужива во остатокот од натпреварот дигајќи го палецот. Овој оптимистичен родител не е несвесен за ситуацијата, туку одбива да се вознемири и изнервира поради можноста за повреда. Ова е здраво и среќно исчекување на добро, а не болно и очајно трпение дека ќе се случи нешто лошо.

Другиот родител кој се грижи има потполно различна реакција. Овој родител трча кон теренот. Пред тренерот или судијата да стигнат да проверат дали детето е добро, овој родител е веќе таму, панично го проверува коленото и се прашува колку ќе чини лечењето во болница. Сети се дека ова е само изгребано колено, но овој родител воопшто не е прибран. Тој прави сцена, го изнесува детето од теренот, брза до автомобилот замислувајќи го детето во гипс и на штаки.

Можеби си видел одигрување слични сцени кај луѓето кои ги познаваш (или можеби и во својот живот). Луѓето кои ќе се изгубат на првиот знак на неволја обично велат: „Па, јас сум само грижлив,” оправдувајќи ја својата реакција, како да е тоа само некоја карактеристика. Но, грижата е непријателското оружје наменето да ја украде и твојата радост и радоста на сите околу тебе. Тоа не е само карактеристика, таа е заснована на страв и неверување во Бог.

Не мораш да одиш низ животот плашејќи се од најлошото. Не мораш да губиш контрола поради секое изгребано колено. Можеш да живееш во надеж и сигурност дека сè ќе биде во ред. Всушност, ќе биде и повеќе отколку во ред – ќе биде супер! Бог држи сè под контрола и кога веруваш во Неговиот план за својот живот, тогаш надежта, мирот и прибраноста ќе бидат природни реакции. Ова не значи дека никој од нас нема да се соочи со непријатни ситуации, ниту дека сè во животот ќе биде така како што ние ќе сакаме, туку тоа значи дека можеме да избереме да веруваме во најдоброто или во најлошото – изборот е наш!

Смирувачкиот ефект на надежта

Сите луѓе, вклучувајќи ги и христијаните имаат голем проблем со недостатокот на стабилност, а недостатокот на стабилност произлегува од грижите и стравот. Поради грижите, човечките емоции варираат и некогаш мислите дивеат поради тоа. Никогаш не знаеш со што ќе се соочиш кај членовите од семејството или пријателите кои се склони на грижи. Нивните емоции зависат од случувањата во текот на денот, па тие се непредвидливи и недоверливи. Тие не сакаат да бидат вакви, туку тоа го прават грижите од нив. Тие би сакале да се мирни, но грешат бидејќи мислат дека единствениот начин да бидат мирни е да се најдат во пријатни околности.

Многу години поминав во емотивни воздигања и падови и постојано се молев Бог да ми ги реши проблемите, да можам да бидам мирна. Сега знам дека Бог сака да бидеме мирни во бурата како што бил и Исус. Зошто Бог едноставно не ги тргне нашите проблеми? На крај, Тој го може тоа кога сака. Одговорот е затоа што сме во светот, а во светот ќе има неволји (Јован 16:33). Ако сакаме да немаме никакви неволји, би морале да се тргнеме од светот. За сега сме овде каде што сме. Не е секогаш лесно да бидеме овде, но Бог ни дал сè што ни е потребно да останеме мирни и да уживаме во животот што и да се случува.

Биди реален

Во секоја глава од оваа книга те охрабрувам да очекуваш добри нешта, но тоа не значи дека треба да имаме нереални очекувања. Нереално е да очекуваме луѓето да бидат совршени и никогаш да не те повредат или дека секој ден во твојот живот ќе биде таков каков што ти сакаш да биде. Ако веруваш дека ќе се случат добри нешта, ќе успееш да најдеш пат низ животните бури и да стигнеш на дестинацијата. Поминуваме низ многу нешта, но му благодарам на Бог што *“поминуваме.”* Тоа минување не е секогаш пријатно, но подобро е тоа отколку да се остане некаде заглавен и никогаш да не успееш да поминеш.

Не се будам очекувајќи проблеми, но свесна сум дека тие може да се појават, па веќе го подготвив умот да можам да бидам полна со надеж и позитивно очекување дека сè ќе излезе на добро! Ние сме повеќе од освојувачи и за мене тоа значи дека имаме сигурна победа и пред да дојдат проблемите. *“Победнички”* станува нашиот нов идентитет! Не мораме да живееме со менталитет на жртва, бидејќи знаеме дека на крај секогаш ние победуваме!

Кога сме потполно уверени во ова, ќе останеме прибрани и смирени. Во 1 Коринтјани 15:58, Апостол Павле вели дека можеме да бидеме *“цврсти, непоколебливи, секогаш пребогати во Господовото дело.”* Колку е прекрасен овој опис за тоа што значи да се следи Исус. Ова е начин на кој живее личност на која Бог и е темел во животот. *“Цврст”* и *“непоколеблив”* се карактеристики кои ги развиваме како резултат на тоа што грижата сме ја оставиле на страна и константно одлучуваме да живееме во надеж.

Надежта донесува сила и стабилност во твојот живот. Кога си уверен дека Бог држи сè под контрола и дека ќе направи нешто прекрасно во твојата ситуација, тогаш не си удиран од животните бури, тогаш си закотвен и сигурен бидејќи твојата надеж е во Господ.

Кој од овие си ти: Лешинар или колибри?

Една статија во Reader's Digest вели:

„И лешинарот и колибрито летаат над нашата земја. Лешинарите гледаат само скапано месо, бидејќи тоа и го бараат. Тие живеат на таква исхрана. Но, колибрите не посветуваат внимание на смрдливото месо од мртвите животни. Тие бараат цветови со разни бои на пустинските билки. Лешинарите живеат на тоа што било. Тие живеат од минатото. Тие се полни со тоа што умрело и си отишло. Но, колибрито живее на тоа што е. Тие бараат нов живот. Тие се полни со свежина и живот. Секоја птица го наоѓа тоа што го бара. Како и сите ние.“

Разликата меѓу лешинарот и колибри-то е слична на разликата помеѓу грижите и надежта. Како и лешинарот, и грижите се хранат со нешта во кои не постои живот: негативност, песимизам, страв, вознемиреност. Тоа е грд начин на живот, бидејќи дивјачки бара опстанок меѓу мртвите нешта и нештата во умирање. Но, надежта е различна. Како и колибрите, и надежта е прекрасна. Таа бара нов живот и се храни со тоа што е свежо и ново.

Разликата меѓу лешинарот и колибрито е слична на разликата помеѓу грижите и надежта.

Како Божјо дете, имаш право да уживаш во животот, но да живееш така, мораш да избереш да бидеш позитивен и да го бараш тоа што е свежо и ново. Да се биде позитивен значи постојано да се бараат добри нешта. Непрекинато да веруваш и да бараш добри нешта кои Бог ги има за тебе, а не да се очекува наредната катастрофа.

Не е доволно само да се ослободиме од негативноста – тоа е само почетокот. Имаш можност да се ослободиш од негативноста, а потоа да ја прифатиш позитивната животна перспектива!

Се сеќавам кога Бог силно работеше на мене поради негативноста и пред мене постави предизвик да престанам да мислам и да изговарам негативни нешта. Успеав неколку месеци и мислев дека ми оди добро, но и понатаму не гледав никаква позитивна промена во моите околности. Додека ја проучував оваа ситуација, почувствував дека Бог ми покажува дека иако успеав во тоа да не бидам негативна, сеуште не бев позитивна. Бог сака не само да престанеме да правиме нешто

погрешно, туку и да почнеме да правиме нешто позитивно. Апостол Павле поучувал дека крадецот не треба веќе да краде, туку да работи и да може да им помогне на другите кои имаат потреба. Рекол дека треба да избегнуваме лутина и презир и да бидеме љубезни кон секој, правејќи го тоа што ќе им биде од корист (Ефесјани 4:28, 31-32).

Бог сака световните принципи да ги замени со Божји. Тоа се гледа низ целата Библија. Тој го зема нашиот грев и ни ја дава својата праведност. Ги зема нашите проблеми и ни го дава Својот мир. Ја зема нашата тага и ни ја дава Својата радост. Го оттргнува тоа што е лошо и го донесува тоа што е добро.

Тоа може да изгледа вака во твојот живот:

- си престанал лошо да се однесуваш спрема некој. Тоа е добар чекор. Но, сега зачекори уште еднаш и започни добро да се однесуваш кон таа личност, благословувајќи ја секогаш кога имаш можност,
- си престанал лошо да зборуваш за луѓето, но сега мораш да бидеш упорен во тоа да пронајдеш некои добри нешта кои би можел да ги кажеш за нив,
- си престанал постојано да се жалиш поради тешкотиите во твојот живот. Тоа е добар чекор. Но, сега почни да бидеш благодарен за добрите нешта кои ги доживуваш секој ден,
- си престанал секое утро да се сомневаш дека ќе го имаш најлошиот можен ден. Тоа е добар чекор. Но, сега почни да очекуваш дека ќе имаш прекрасен ден во Господ.

Како што веќе споменав во претходната глава, Библијата вели дека Бог видел сè што создал и рекол дека е добро (Битие 1:31). Ми се допаѓа како Бог го видел тоа и проценил дека е добро. Мислам дека и ние треба да го направиме истото. Да одбереме да бидеме колибри, а не лешинари. Да ги оставиме настрана негативните нешта и да тргнеме во потрага по добрите. Не знам за тебе, но јас попрво би била колибри отколку лешинар.

Подигни ја надежта!

Ако во животот се бориш со грижите и стравот, тогаш ова би можело да биде момент на пробив за тебе. Можеш да одлучиш да живееш живот полн со надеж во Бог, радосен и оптимистичен поради Неговите планови за твојот живот. Грижата не е дел од твојата природа. Таа е непријател кој можеш да го поразиш со Божја помош.

Кога доаѓа до тешки ситуации, не мораш да паничиш и да бидеш вознемирен, можеш да бидеш смирен и прибран. Господ е твојата карпа и Тој ќе те закотви за да не те удираат животните бури. Затоа тргни и разбуди ја својата надеж. Можеш да бидеш колибри, а не лешинар. Во секоја ситуација можеш да го гледаш доброто, а не лошото. Ако те обземе некоја бура или турбуленција, не грижи се...твојот Небесен Татко е твојот пилот!

17. ПОГЛАВЈЕ

Надежта нека се прелие

„ ... А, Бог на надежта да ве исполни со сета радост и мир во верата, та преку силата на Светиот Дух да ви се збогати надежта во изобилие...”

Римјани 15:13

“Радостта достигнува подлабоко од очајот.”

- Кори тен Бум

Сè што можеш да изедеш!

Внимателно размислив како да ја започнам последната глава од книгава, но постојано се враќам на овие зборови: СÈ ШТО МОЖЕШ ДА ИЗЕДЕШ! Имам напишано преку стотина книги, но со сигурност можам да кажам дека вака никогаш не сум започнала едно поглавје.

“Сè што можеш да изедеш” е нешто што не го практикуваш често, но кога го правиш тоа, веројатно максимално ја користиш можноста. Неодамна слушнав од некој дека за Денот на Благодарноста го носи семејството на “Сè што можеш да изедеш” вечера и тоа е нивна фамилијарна традиција. Наместо да готват цело утро и да ги перат садовите цела вечер, тие секоја година за Денот на Благодарноста одат во истиот ресторан и уживаат во гозбата. Неколкупати се враќаат до послужавникот по уште мисирка, чинија по чинија компири, прелив, грашок, сладок компир и сос од брусница. И во оваа свечена можност тој и неговата жена им дозволуваат на децата да одат до шанкот со десерти колку пати сакаат. Тој ми рече: „Џојс, излегуваме на “Сè што можеш да изедеш” вечера само еднаш годишно, но кога излегуваме, тоа е дефинитивно вредно за потрошените пари!”

Го спомнувам ова на почетокот од нашата последна глава, бидејќи сметам дека надежта е една од јадењата на Божјото “Сè што можеш да изедеш” мени. Тоа не е единственото јадење кое Тој го нуди, но е помеѓу истакнатите. Милост, надеж, љубов, простување, прифаќање, сила, сигурност – ова се само некои од нештата кои Бог ги нуди без ограничување. Никогаш не е премногу за да се вратиш по уште милост повеќепати. Никогаш не можеш да ја потрошиш Божјата залиха на љубов. Невозможно е премногу да бараш надеж.

**Невозможно е
премногу да бараш
надеж.**

Во што и да Му веруваш на Бог денес, дали се работи за твоето семејство, емоционалното здравје, физичкото здравје, меѓучовечките односи, кариерата, финансиите или иднината, заборавај на ограничувања. Врати се до масата и наполни ја својата чинија со надеж, колку пати и да е потребно. Кога луѓето зборуваат за тебе, тие треба да речат: “Ова е личност од која протекува надеж. Што и да се случило, како и да изгледа се околу неа, таа никогаш не се откажува од Бог.”

Гледај на својата душа како на чашка: не дозволувај да биде наполнета со надеж само до четвртина. Не се задоволувај ниту со пола наполнета чаша. Три четвртини сеуште не се доволни. Можеш дури и подобро од полна чаша – нека надежта се излива, нека протекува насекаде, па и преку другите луѓе. Надежта во Бога нека протекува. Верувај дека Тој ќе стори нешто прекумерно над тоа што ние можеме да го молиме и мислиме (види Ефесјани 3:20).

Бог на повеќе од доволно

Едно од нештата кои ги знаеме за Исус е дека Тој сака да ги надминува очекувањата. Не постои сомнеж во Неговата сила, бидејќи Тој ни дава и повеќе отколку што ни е потребно, ни го дава тоа што ни е потребно...и уште преку тоа. Ова се стиховите кои го потврдуваат овој принцип:

„ ... А, Бог е силен да направи сета благодат да се излее изобилно врз вас (и земен благослов), за да имате во сè, секогаш сè што е потребно (да не морате да барате повеќе и да имате и да им помогнете на другите) и да ви остане за секое добро дело, како што е напишано...”

2 Коринтјани 9:8

Бог ветува доволно за тебе, а и преку тоа за да би можел да им помогнеш на другите луѓе. Ова звучи како возбудлив начин на живот и јас не сакам да го пропуштам, а ти?

Во Јовановото Евангелие во шестата глава наоѓаме една позната случка како Исус храни 5.000 мажи (плус жени и деца). Учениците паничеле бидејќи овие луѓе биле гладни и немало можност сите да ги нахранат, бидејќи немале доволно храна. Изгладнета толпа и беспомошни ученици, тоа не изгледало добро.

Можеш ли да се поистоветиш со ова чувство на беспомошност? Дали некогаш си бил во ситуација кога проблемот бил толку голем, што немало можност сам да го решиш?

- Бракот ти страда и не знаеш како да го поправиш;
- Осамен си и обесхрабрен и не знаеш како тоа да го поправиш;
- Не си веќе во милост на работа и не знаеш како тоа да го поправиш;
- Платата не ти е доволна за да ги платиш сите сметки и не знаеш како тоа да го поправиш;
- Децата ти се мачат со оценките во училиште и не знаеш како тоа да го поправиш.

Вака можеби се чувствувале учениците. Толпа луѓе очекувале нешто од нив, а тие биле беспомошни. Нивниот проблем бил премногу голем, а нивните можности премногу мали. Затоа го направиле единственото што можеле да го направат – отишле кај Исус. Божјото Слово ни зборува дека Исус ја зел таа малку храна која ја имале (пет векни леб и две мали риби). Се молел над тоа и храната се умножила.

На почетокот, учениците сигурно мислеле дека храната ќе биде доволна за двајца или тројца. Но, дошле уште залихи од рацете на Спасителот. Десетмина биле нахранети, стотина биле нахранети, петстотини биле нахранети, илјада биле нахранети. На нивно запрепастување, храната постојано се зголемувала! Но, најневеројатниот дел од приказната не е само тоа што биле нахранети – сите јаделе додека не биле потполно сити..., а останале и уште 12 коша од тоа што останало. Исус обезбедил повеќе од доволно. СЕ ШТО МОЖЕШ ДА ИЗЕДЕШ!

Ако Исус можел да ја нахрани гладната толпа, само помисли што сè може да направи за една гладна душа.

Ако Исус можел да ја нахрани гладната толпа, само помисли што сè може да направи за една гладна душа. Низ што и да минуваш денес, тоа не може да се спореди со Божјата сила во твојот живот. Нема причина да се грижиш или плашиш – надежта е овде. Истиот Тој Исус кој обезбедил толку храна што останале и 12 коша повеќе, обезбедува сè и за тебе.

Не двоуми се, туку верувај и замоли Го Бог да го направи незамисливото во твојот живот. На Бог Му е најдраго да земе нешто за што се мисли дека е невозможно и тоа го претвора во безброј можности. Кога морето се испречило на патот на Неговиот народ, Тој го раздвоил морето. Кога сонцето започнува да заоѓа за време на некоја победа, Тој наредил сонцето да застане. Кога немирна толпа луѓе огладнува, Тој ги нахранува од кутија за ужина. Секогаш кога Тој се помрднува, доаѓа некоја победа, светлост на денот и вишок храна. Затоа, немој да Го молиш Бог само за доволното, замоли го за премногу. Не моли од некој себичен мотив, бидејќи можеби нема да добиеш ништо, но ако сакаш повеќе од доволното за да би можел да благословиш некој кој има потреба, тогаш можеш да очекуваш прекумерно, изобилно, над и надвор од сè на што се надеваш, за што молиш и на што мислиш (Ефесјани 3:20).

Во Евангелието на Лука во петтата глава гледаме како Исус им приоѓа на своите ученици откако рибареле цела ноќ и ништо не уловиле. Им рекол да одат во подлабокото и да ги спуштат мрежите. Кога го направиле тоа, се случило нешто прекарсно.

„ ... И кога го направија тоа, уловија големо мноштво риба, така што им се кинеа мрежите. И им дадоа знак на другарите, во другиот кораб, за да дојдат и да им помогнат. И дојдоа и ги наполнија двата кораба, така што почнаа да тонат...”

Лука 5:6,7

Избери ја вистинската потпора

Често кога нешто не оди како што треба, кога ќе добиеме лош совет или некој пријател не разочарал, некој ќе ни рече: “Што очекуваше, со оглед на кого се потпре.” Со други зборови, тие велат дека поддршката која сме ја одбрале е разнишана и дека повредата била неминовна.

Една од причините поради кои надежта не протекува кај луѓето е тоа што одбираат погрешна потпора. Се потпираат на работата, некоја врска, примањата, политичката идеологија, сонот или дури на брачниот другар да ги усреќи и да им ги исполни потребите, наместо да се доверат на Бога. На прв поглед, нема ништо лошо во овие нешта, но тие не треба да бидат главниот извор на нашата надеж. Бог е единствениот извор кој никогаш не пресушува. На почетокот од книгата зборувавме за важноста на тоа дека нашата надеж треба да извира од Бога, но многу лесно е да одлутаме од таа вистина, па сакам повторно да ја вклучам во оваа последна глава.

1 Коринтјани 8:6 вели:

„ ... Но, ние имаме еден Бог, Татко, од Кого е сè и за Кого сме ние (имаме живот), и еден Господ Исус Христос, преку Кого е сè, и преку Кого сме и ние (постоиме)...”

Бог е извор на сè и Тој е Тој во Кој имаме живот. Ако твојата надеж извира од што било освен од Бог, ќе се разочараш. Емоционалниот стрес под кој живеат многу верници извира од потпирањето врз погрешни потпори. Ако твојата надеж е во некоја личност, во програма или дури и во тебе самиот, повторно и повторно ќе бидеш исфрустриран и повреден, бидејќи сите овие се потпори кои имаат свои ограничувања. И колку подолго се обидуваш да извлечеш вода од овие суви бунари, разочарувањето ќе биде сè подлабоко и погласно.

Псалм 42:11 вели:

„ ... Зошто си ми душо изнемоштена и зошто си жалосна во мене? Надевај се на Бога зашто пак ќе го славам мојот Спасител, мојот Бог!...”

Давид во овој стих направил нешто многу мудро. Иако се чувствувал нажалено и иако не бил полн со надеж, започнал да се присетува дека треба да ја стави надежта во Бог. Си рекол на себе: “Денес ќе ја ставам

надежта во Бог и ќе Го славам. Не е важно дали сум расположен за тоа или не. Бог е мојата потпора и во Него ќе ја ставам надежта!" Не посветувал внимание на своето расположение и одлучил да се надева на единствената потпора која никогаш нема да го изневери. Давид веќе ја искусил Божјата ослободувачка сила и знаел дека Бог е верен.

Не можам да набројам колкупати Бог ми ја покажа својата верност, но сигурно и ти можеш да го кажеш истото ова и за себе. Зошто би губеле време потпирајќи се на нешто разнишано? Да ја ставиме својата надеж на вистинско место, за да избегнеме многу разочарувања.

Како изгледа надежта

Погледот кон Нијагарините водопади, една од најубавите глетки во Северна Америка, го одзема здивот. Дури и ако не си ги видел во живо, сигурно на телевизија си ја видел нивната величественост. Силниот тек на реката и заглушувачкиот удар на водопадите навистина восхитуваат. Чудесите и убавината на светот кој Бог го создал не престануваат да ме восхитуваат!

Мислам дека тоа што највеќе ме фасцинира во врска со Нијагарините водопади е фактот дека падот на оваа река никогаш не се суши. Скоро 2 милиони кубни метри вода секоја минута се спушта по овој водопад и ова никогаш не престанува. Оваа река никогаш не престанала да тече ниту еден ден, па ренџерите никогаш не ги испратиле посетителите дома за да можат да се одмараат на реката. Минута по минута, час по час, ден по ден, водата и понатаму тече.

Дури и ако си ги посетил овие водопади, знаеш дека не можеш да им пријдеш, а да не ја почувствувааш реката. Додека одиш по паркот, и пред да ја здогледаш реката, ти ја слушаш. Тресокот на водопадите врз карпите е исклучително силен. Но, кога се приближуваш, започнуваш да ја чувствувааш замагленоста. Водопадот прска на сите страни и ако се најдеш во близина на оваа природна убавина, ќе завршиш целиот натопен. Тоа е неминливо чудо кое остава впечаток на секој кој ќе дојде со него во контакт.

Ова е прекрасна слика на тоа што може да биде надежта во твојот живот. Исто како и реката која никогаш не пресушува, и надежта секогаш тече. Можеш да пливаш во неа, да ја пиеш, да ја споделуваш со другите – колку и да земеш од неа, не можеш да ја исцрпиш. Изреки 23:18

ветуваат дека “твојата надеж нема да пропадне.” Тоа значи дека никогаш нема да се случи да одиш на реката на надежта и таму да најдеш суво корито. Бог е вечен, па и надежта во Него вечно извира. Секој ден од својот живот можеш да одиш кај Него, полн со вера и надеж, верувајќи дека Тој ќе ти го обезбеди сè тоа што ти е потребно.

Надежта не е само река која никогаш не пресушува, туку е и водопад кој го опсипува секој кој приоѓа близу. Можеш да ја слушнеш, да ја видиш и да ја почувствуваш во воздухот околу себе. Кога надежта ти претекува, тоа не само што влијае врз твојот живот, туку и врз животите на сите околу тебе. Твојата надеж претекува на нив. Колку ти се поблиску, толку погласно ќе го слушнат татнежот на водопадите и ќе ја почувствуваат замагленоста во воздухот. Наскоро ќе ти кажат: „Сакам кога сум во твоја близина. Има нешто посебно во врска со тебе. Полн сум со надеж кога зборувам со тебе.”

Секое утро кога стануваш, верувајќи Му на Бог за добрите нешта во животот, сети се на водопадите. Секогаш кога си во искушение да се обесхрабриш и да се откажеш од сонот кој Бог ти го ставил на срцето, сети се на водопадите. И секогаш кога знаеш дека некому му е потребно охрабрување, сети се на водопадите. Надежта не е некој тенок млаз. Надежта не е ниту поток. Надежта е моќен јуриш на водопадите поради чие доживување луѓето патуваат преку целиот свет.

Во што ќе веруваш?

Критичкиот и циничен свет постојано ќе те предупредува да не се надеваш. Ќе ти речат: „Ова претходното не помина добро,” или „Не изложувај се на разочарување.” Ќе те присилуваат да бидеш “разумен” и да не очекуваш премногу, но Бог ни вели да очекуваме *повеќе* од доволно!

Сакам да те охрабрам да го направиш спротивното од тоа што светот би го направил. Не дозволувај му на својот телесен ум да владее над твојот живот. Обнови го умот спрема Божјото Слово и научи да размислуваш како што Бог размислува. Во секоја глава од оваа книга ги видовме Божјите стихови и ветувањата кои те охрабруваат да се надеваш на најдоброто што Бог го има за тебе. Видовме библиски примери. Слушнавме случки за обични луѓе како што сме ти и јас,

мажи и жени, кои се осмелиле да се надеваат дека Бог ќе ги исполни своите ветувања. Мораме да се запрашаме: „Што ќе избереме? Дали надеж или безнадежност? Дали си подготвен да живееш во среќно исчекување дека денес ќе се случи нешто добро во тебе, преку тебе, за тебе, за твоето семејство, за твоите деца, за светот, твоите пријатели, во твоите околности, на работа, на училиште, во владата итн? Едно нешто е сигурно: безнадежноста и негативноста никогаш нема да подобрат ништо, но ако постои некоја можност, надежта и верата во Бог да функционираат, зошто да не ги пробаме?“

Една од најлошите лаги на непријателот која те спречува да живееш во силата на надежта е дека не ја заслужуваш. „Не заслужуваш да бараш повеќе од Бог. Не заслужуваш да веруваш во најдоброто од Него. Не заслужуваш да уживаш во животот, бидејќи веќе си направил премногу грешки.“ Светот, телото и ѓаволот ќе те потсетат на твоите мани и неуспеси, гревови и недостатоци и со тие осуди ќе се обидат да те спречат да Му пријдеш на Бог со срце полно со надеж.

Ова е вистина: „Ти не заслужуваш надеж...како ни јас. И двајцата многупати сме згрешиле и кога надежта би зависела од нашата праведност, никогаш не би можеле да ја заработиме. Но, моќта на Евангелието е во тоа што, кога Бог нè гледа, Тој не ги гледа нашите неуспешни обиди да бидеме праведни. Наместо тоа, Тој го гледа совршеното дело на Исусовата праведност. Кога сме биле среде своите гревови, скршени и далеку од Бог, Исус дојде и плати цена за нас. Неговата смрт плати за секој грев, за секоја грешка, за секој неуспех и за секој недостаток. Не би имало никакви можности да заработиме што

**Дадена ни е надеж,
не затоа што ние сме
платиле за неа, туку
затоа што Исус го
сторил тоа.**

било од тоа што Бог ни го дал, но, Бог го знае тоа, па не бара ништо од нас. Дадена ни е надеж, не затоа што ние сме платиле за неа, туку затоа што Исус го сторил тоа. А, Неговото плаќање било и повеќе од доволно.

Надежта донесува...

- ослободување од притисокот,
- позитивна промена на расположението,
- ослободување од депресија,
- желба повторно да сонуваш,

- ветување за подобри денови кои доаѓаат,
- омекнато срце,
- освежен дух,
- мотивација за постигнување цели,
- смиреност на умот и емоциите,
- слобода од грижи,
- слобода од страв,
- уживање во животот,
- трпение во чекањето,
- самоверба која те спречува да се откажеш,
- уверение дека сè и секој може да се промени,
- потсетник дека Бог држи сè под контрола,
- возбуда поради непознатото,
- самоверба дека никогаш не е доцна повторно да се почне,
- сфаќање дека не си сам.

Ова е само мал дел од тоа што надежта ни го носи, но ќе бидам искрена. Дури и ако си живеел во надеж и ниту едно од овие нешта не се случиле, сепак вреди да се надеваш бидејќи ќе бидеш посреќен со неа, отколку што би бил некогаш без неа!

Сега тргни и подигни ја надежта!

Надежта не познава граници, ниту ограничувања. Колку повеќе веруваш толку повеќе Бог е позадоволен. Но, сети се - надежта е силна само онолку, колку што е тоа од коешто потекнува. Ако твојата надеж е во личност, во работа, или во твојата сопствена сила и способности, ќе бидеш несреќен и фрустриран. Сите овие работи имаат свои ограничувања, но Бог нема - нека Тој биде извор на твојата надеж.

Оди низ денот пеејќи ја песната која во 1834 година ја напишал Едвард Моте:

*„Мојата надеж е во Исус, мојата праведност
Нема да верувам на ништо
Освен во Исусовото име.*

*На Христа, цврстата карпа, стојам
Сè останато како песок тоне,*

*Неговата крв и Неговиот сојуз
Ме носат низ брзите води,
кога душата ми е распната
Тој е моја надеж и тло.*

*Кога дојде со звук на труби
Нека се најдам во Него,
Нему, мојата праведност,
без маана да стојам пред тронот.*

Тргни и подигни ја надежта! Нема причина да не го сториш тоа.
Придружи се на милиони други луѓе низ вековите, кои исчекорувале во
надеж и никогаш не зажалиле!

Епилог

Првата глава од книгата ја започнавме со приказната за Бети, Лоши Вести. Кутрата Бети – таа била во хаос, нели? Иако имала прекрасна фамилија и навистина Го сакала Господ, немала многу надеж. Бети не очекувала среќно дека ќе се случат добри нешта, обесхрабрено го очекувала лошото, мислејќи дека тоа е неизбежно. Наместо да го очекува најдоброто, Бети била ориентирана кон најлошото...и тоа влијаело врз нејзиниот живот.

Исфрустриран, загрижен, малаксан или обесхрабрен, можеби некогаш можеш да се поистоветиш со Бети. Можеби некогаш се бориш да искусеш изобилен, победнички и радосен живот за кој Исус умрел, за да можеш ти да го живееш. Можеби си ја купил оваа книга бидејќи нејзиниот наслов ти звучел како некоја добра вест, а тоа е тоа што очајно ти треба.

Пред да го испратам овој текст на издавачот, би сакала прво лично да разговарам со тебе. Гледаш, за тебе имам голема надеж. Верувам дека Бог сака да те ослободи од тешките окови со име: “Не можам” и “Предоцна е,” за да можеш да полеташ на крилата наречени: “Можам” и “Ова е вистинското време.” Среќно исчекувам дека очајот и обесхрабрувањето од минатото ќе ги оставиш таму каде што и припаѓаат, во минатото, и дека ќе отрчаш кон ветувањата за иднината.

Не знам точно низ што поминуваш додека ги читаш овие зборови. Можеби сè ти оди одлично и возбуден си поради некоја нова авантура или можност. Можеби едвај се провлекуваш и се согласуваш на “доволно добро” мислејќи: “*Не може да биде многу полошо од ова.*” Или си толку многу повреден што се прашуваш дали болката некогаш ќе престане.

Со што и да се соочуваш денес, дали големо или мало, време е повторно да се надеваш. Време е да се надеваш на милост. Време е да се надеваш на пробив. Пречката која е пред тебе е можност Бог да направи нешто прекрасно во твојот живот. Нема да изгубиш – Бог е на твоја страна, а Тој е непобедлив.

Затоа стани и тргни. Подигни го нивото на очекувањата. Одбиј да бидеш задоволен со “добро” бидејќи ветено ти е “одлично.” Денес е нов ден во твојот живот, а новиот ден е совршено време да ја подигнеш надежта.

Дополнителни Библиски стихови за надежта

Страниците на оваа книга се исполнети со стихови за надежта, но наведени се уште повеќе од нив, поради дополнително охрабрување.

Надеж за секојдневниот живот

„Господ е мој дел,” ми вели душата, и затоа ќе се надевам во Него.”

П. Еремиин 3:24

„Радувајте се во надежта, бидете трпеливи во неволја, постојани во молитва!”

Римјани 12:12

„А верата е тврда увереност во тоа на кое се надеваме и убедување за нештата, што не се гледаат.”

Евреи 11:1

„Туку осветувајте Го во своите срца Христа како Господа, секогаш подготвени за одговор на секого, кој бара објаснување за надежта, која е во вас.”

1 Петар 3:15

„Зашто за Бог нема невозможни нешта.”

Лука 1:37

„Ете, Господовото око е над тие кои се бојат од Него, над тие, кои се надеваат на Неговата милост.“

Псалм 33:18

„Израел нека го чека Господа зашто милоста е во Господа и изобилно во Него е искупувањето.“

Псалм 130:7

„Навистина, сè што е напишано некогаш, напишано ни е нам за поука, за да имаме надеж преку трпението и преку утехата од Писмата.“

Римјани 15:4

„Поткрепи ме според Твоето ветување, и ќе живеам; немој да се засрамам во својата надеж.“

Псалм 119:116

„Нека Твојата милост, о Господи, биде над нас, според тоа како се надеваме на Тебе.“

Псалм 33:22

„Спомни си за Твоето слово кон Твојот слуга, со кое ми даде надеж.“

Псалм 119:49

„И да ги избистри очите на вашето срце, за да знаете каква е надежта на Неговото повикување, колкаво е богатството на Неговото славно наследство помеѓу светите.“

Ефесјани 1:18

„Така што преку тие две непроменливи работи, во кои Бог не може да измами, да имаме цврст поттик, ние кои прибегнуваме да ја дофатиме надежта што е поставена пред нас.“

Евреи 6:18

„Таква е знај мудроста за твојата душа: ако си ја нашол, тогаш има иднина, и твојата надеж нема да пропадне.“

Изреки 24:14

„Тоа го носам во срцето и затоа се надевам. Заради Господовите добрини не сме уништени, Неговите милости никогаш не престануваат, тие се нови секое утро, голема е твојата верност.“

П. Еремиин 3:21,22

„Мојата душа копнее за Твоето спасение, со надеж го чекам Твојот збор.“

Псалм 119:81

„Ти Си мој штит и мое засолниште, Јас се надевам на Твоето слово.“

Псалм 119:114

„Тие кои се бојат од Тебе се веселат кога ќе ме видат, зашто јас се надевам на Твојот збор.“

Псалм 119:74

„Кои преку Него поверуваат во Бога, Кој Го воскресна од мртвите и Му даде слава, така што вашата вера и вашата надеж да бидат во Бога.“

1 Петар 1:21

„Но, ние сакаме: секој од вас до крај да ја покаже истата ревност за да се исполни надежта наполно.“

Евреи 6:11

„А, Самиот Господ наш Исус Христос и Бог нашиот Татко, Кој нè возљуби нас и ни даде вечна утеха и добра надеж по благодатта да ги утешите вашите срца и да ве утврди во секое добро дело и слово!“

2 Солуњани 2:16,17

„А, надежта пак не разочарува, зашто Божјата љубов веќе е излеана во нашите срца преку Светиот Дух, Кој ни е даден.“

Римјани 5:5

„Ја чекам Твојата помош, о Господи, ги извршувам Твоите заповеди.“

Псалм 119:166

„Имено, затоа ние се трудиме и се бориме, зашто се надеваме во живиот Бог, Кој е Спасител на сите луѓе, особено на верните.“

1 Тимотеј 4:10

„Благословен да е Бог, Таткото на нашиот Господ Исус Христос, Кој по Својата голема милост, преку воскресението на Исуса Христа од мртвите, нè роди одново за жива надеж.“

1 Петар 1:3

„Та оправдани преку Неговата благодат да станеме наследници според надежта во вечниот живот.“

Тит 3:7

„Зашто се јави Божјата благодат, која носи спасение за сите луѓе, која нè воспитува да се откажеме од безбожноста и светските похоти; да живееме разумно, праведно и побожно во сегашниот век, очекувајќи ја блажената надеж и славното јавување на нашиот Семоќен Бог и Спасител, Исус Христос.“

Тит 2:11-13

„Во надежта за вечен живот, што пред вечни времиња го вети Бог, Кој не лаже.“

Тит 1:2

„А ние, кои му припаѓаме на денот, да бидеме трезвени, да се облечеме во оклоп на вера и љубов, и со надежта на спасение како кацига.“

1 Солуњани 5:8

„Таа вера и љубов доаѓа од надежта која се чува за вас на небесата, за која чувте порано од вистинското слово на Евангелието.“

Колосјани 1:5

„Ако само во овој живот се надеваме на Христа, ние сме најнесреќни од сите луѓе. Но, сега, Христос воскресна од мртвите, како првенец на тие кои умреле.“

1 Коринтјани 15:19, 20

Молитва за спасение

Бог те сака и сака да има личен однос со тебе. Ако сеуште не си го прифатил Исус Христос како твој Спасител, можеш тоа да го направиш сега. Само отвори Му го своето срце и моли ја оваа молитва...

“Татко, знам дека сум Ти згрешил. Те молам да ми простиш. Исчисти ме. Ветувам дека ќе се предадам на Твојот Син, Исус. Верувам дека Тој умрел за мене, го зел мојот грев на себе кога умрел на крстот. Верувам дека е подигнат од мртвите. Го предавам својот живот на Исус сега.

Ти благодарам Татко, за твојот дар на простување и вечен живот. Те молам, помогни ми да живеам за Тебе. Во името на Исус, Амин.”

Како што си се молел од срце, Бог те примил, те исчистил и ослободил од ропството на духовната смрт. Одвој време да ги читаш и проучуваш овие стихови и замоли Го Бог да ти зборува додека со Него патуваш во својот нов живот.

Јован 3:16

1 Коринтјани 15:3-4

Ефесјани 1:4

Ефесјани 2:8-9

1 Јован 1:9

1 Јован 4:14-15

1 Јован 5:1

1 Јован 5:12-13

Моли се и замоли Го Бог да ти помогне да најдеш добра црква која ја проучува Библијата за да се охрабриш и растеш во својот однос со Христа. Бог е секогаш со тебе. Тој ќе те води ден по ден и ќе ти покаже како да живееш изобилен живот кој Тој го има за тебе.

За авторот

Џојс Маер е една од водечките светски учителки на Библијата. Нејзината емисија: “Уживање во секојдневниот живот со Џојс Маер” се емитува на стотици телевизиски мрежи и радиостаници ширум светот.

Џојс има напишано повеќе од 100 инспиративни книги. Некои од нејзините бестселери се: *Револуција на љубовта*, *Убавина наместо пепел*, *Никогаш немој да се откажеш*, *Исцелување на скршеното срце*, *Лидер во создавање*, ***Power Thoughts; The Confident Woman; Look Great, Feel Great; Starting Your Day Right; Ending Your Day Right; The Every-day Life Bible; Approval Addiction; How to Hear from God; Beauty for Ashes; и Бојното поле на умот.***

Џојс интензивно патува и цела година одржува конференции и им зборува на илјадници луѓе ширум светот.

Сакате ли да дознаете повеќе или да не информирате какво влијание имаше оваа книга на вашиот живот

ПИШЕТЕ НИ НА

Павлови
Никола Карев 32
2000 Штип
Македонија

ИЛИ ПРЕКУ Е МЕИЛ

adpavlovi@hotmail.com

ЕМИСИИТЕ „УЖИВАЈЌИ ВО СЕКОЈДНЕВНИОТ ЖИВОТ СО ЏОЈС МАЕР“ МОЖЕТЕ ДА ГИ ГЛЕДАТЕ НА

ТВ Стар за Штип и околината
<http://tv.joycemeyer.org/macedonian/>